

കാവന കാലഭ്രതി

18

2002 നവംബർ - 2003 ജനുവരി

കാവന കാളമ്പട്ടി

(എൻവി കുഷ്ണവാരിയർ സ്നാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ മുഖ്യപത്രം)

പുസ്തകം 5

ലക്ഷം 2

വില 15 രൂപ

ചീഫ് ഫൈറ്റർ :

ഡോ. എം. ആർ. രാജവവാരിയർ

മാനേജിംഗ് ഫൈറ്റർ :

ചെപാഹം. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഫൈറ്റർ : (ഓൺറാഡി)

എം.എം. സചീദൻ

ഫൈറ്റേഴ്സ് :

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

കെ. പി. ശങ്കരൻ

കെ. പി. മോഹനൻ

എൻവി കുഷ്ണവാരിയർ സ്നാരകാട്ട്രസ്സ്
(രജി. 440 / 92)

കൊട്ടയ്‌ക്കൽ - 676 503.

ഉള്ളടക്കം

മുൻകുറി 3

ലേവനങ്ങൾ

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം :

പരീക്ഷണങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും 7 എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയം

19 കെ.ജി. പരലോസ്.

കൈപ്പറ്റി 24

നിയമനിർമ്മാണസഭ : 25 കൊളാടി ഗോവിന്ദകുട്ടി

നീതിപീഠം 36 കാളിശരം രാജ്

അനുബന്ധം :

സമിനാറിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ 49

രേണനിർവ്വഹണം 53 ആർ. രാമചന്ദ്രൻനായർ

മാധ്യമങ്ങളുടെ അപചയം 63 എൻ. വി. രാജേന്ദ്രൻ

കിരാതാർജുനീയം 87 ഉള്ളിക്കൃഷ്ണൻ ചെറുതുരുത്തി

കരുക്കമഴ്ചയും ശ്രീരാഗവും 92 സി. എ. വാരിയർ

കത്തുകൾ 96

കവിത

ചാരന്റെ സ്വരം
Light song of the personal
Shadow

68 കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

ത്രിവിക്രമൻ
ചെന്നോത്ത് 69 Gyorgy Petri

70 പ്രപാദ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

71 പി. മധു

കുരുതി 73 സന്തോഷ് കോമംഗലം

ഇക്കാർഡിലെ ദൃഗ്ഗപ്പനം 75 മാട്ടേരി നിലകണ്ഠൻ

77 സാന്തീപനി

മധുരവാക്കാണിഷ്ടം 78 പി. പി. ജാനകികുട്ടി

നാടകം 79 കെ. ജയലക്ഷ്മി

സ്മൃതിപരവ്യം 81 രാമകൃഷ്ണൻ ചുഴലി

നഗരത്തിൽ മഴ 82 ബി. ഉള്ളിക്കൃഷ്ണൻ

സാന്ദ്ര പ്രാർത്ഥന 84 സി. പി. സുഭദ്ര

സന്ദ്ര 85 വി.പരമാവതി

ഉറക്കം 86 ആർ. മനോജ് വർമ്മ

കവർ ഡിസൈൻ : പ്രസാദ്

അരുതേ, കാട്ടാളം...

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

അനീതിയുടെ മുൻപിൽ, “കാട്ടാളം, അരുത് അരുത്” എന്നു വിളിച്ചു പറയാനുള്ള ആർജ്ജവം പോലും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കുറിവുടിനെ വെളിച്ചുമെന്ന് വാഴ്ത്തേണ്ടിവരുന്നതാണ് ഈ കാലാവധിത്തിന്റെ ശാഖ.

ഇന്ത്യയിലെ ജനാധിപത്യസംവിധാനം, സമൂഹത്തിൽ പെരുകി വരുന്ന ധർമ്മലോപത്തിന്റെയും അധികാരാഹത്തിന്റെയും കാപട്ട ത്വിന്റെയും കാട്ടാളത്തിന്റെയും ഒക്കെ ആലാതത്തിൽ. അടിയിളകി ആടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവ്, എൻവി കൃഷ്ണൻവാരി യരെ എറെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു - ജിവിതസാധാഹനതിൽ വിശ്വാസിച്ചും. അതിനുള്ള ശകാസ്പർശമില്ലാതെ തെളിവാണ്, ഈ ലക്ഷ തതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള സവിശേഷഗ്രാഹയർഹിക്കുന്ന, എൻ.വി.യുടെ ഒരു ദിനാലുവേദനം. “ഇന്ത്യൻജനാധിപത്യം നേരിടുന്ന വെള്ളവിളികളും പ്രതിസന്ധികളും” എന്ന ഏറെ ശയരവസ്ഥാവമുള്ള ഒരു വിഷയത്തിലുന്നി, 1988 സപ്റ്റംബർ 1-ാം തീയതി എൻവി നടത്തിയ ഒരു അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണമാണിത്. ഒരപോതും രേഖയാണിത് എന്ന വസ്തുത ഇതിന് ആളവറ്റ മുല്യം നൽകുന്നു.

ഈ അമുല്യരചന കൈമോശം വരാതെ സുക്ഷിക്കുകയും എന്ന ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തത്, മാത്രം ഭൂമി ഡയറ്റ് കൂർഡ് ശ്രീ. മോഹൻദാസ് രാധാകൃഷ്ണൻനാണ്. എൻവിയോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹപാദരങ്ങളോട് സഹ്യദയലോകം കൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ ഒരു ഉദ്ഘാടനി :

“പരസ്പരം താങ്ങിയും ശക്തിപ്പെടുത്തിയും തെറുതിരുത്തിയും ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെയും മേര വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം ഈ മുന്നു വിഭാഗങ്ങൾ (ലെജിസ്ലററീവ്, ജൂഡീഷ്യറി, എക്സിക്യൂട്ടീവ്) പരസ്പരം ആക്രമിക്കുകയും മാനും കൊടുത്തുകയും ദുർബ്ബുലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാൻ പറുപ്പെട്ടാലോ? ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ആധാരസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ ശക്തിക്ഷയം സംഭവിക്കുകയാവും അതിന്റെ ഫലം. അവ തിൽ എതെങ്കിലും നന്നിന് ശക്തി കുറഞ്ഞതു എറെ വെക്കാതെ ജനാധിപത്യമെന്ന സാധാനത്തെ നിലംപൊതുകയും ചെയ്യും. മുന്നിന്റെയും ശക്തി ക്ഷയിച്ചാലതെത്ത ഫലം പറയേണ്ടതുമില്ല.

എതാനും വർഷങ്ങളായി ഇന്ത്യയിലെ ലൈജിസ്ട്രീവി-ജൂഡി ഷ്യറി- എക്സിക്യൂട്ടീവി വിഭാഗങ്ങൾ ആരത്തവും ബാഹ്യവുമായ പല സമർപ്പങ്ങൾക്കും വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അക്കത്തുനിന്നും പുറത്തുനിന്നും അവ ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ആക്രമണങ്ങളുടെ ഫലമായി അവയുടെ ശക്തിയും അന്തര്ല്ലും വളരെയധികം ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നാട്ടിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാവി ആശങ്കാകരമാം വല്ലോ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടതായി കരുതേണ്ടവിധത്തിലുള്ള ശക്തി ക്ഷയം ഈ മുന്നുവിഭാഗങ്ങൾക്കും നേരിട്ടിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നു.

1988 ഫെബ്രുവരി 29ന് “ജനാധിപത്യം എങ്ങനെ അടിമരിക്കപ്പെടുന്നു?” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ, എൻവി കൃഷ്ണന്വാരിയർ എഴുതിയ ഒരു ലേവന്തത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ വാചകങ്ങൾ ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുള്ളത്. (ലേവന്തം “വിക്ഷണങ്ങൾ വിമർശനങ്ങൾ” എന്ന ശ്രമത്തിൽ പേജ്: 68-72) ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാവി ആശങ്കാകരമാം വല്ലോ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടതായി എന്തുകൊണ്ട് കരുതുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം, തന്റെ ലേവന്തത്തിൽ കാര്യകാരണസഹിതം, അർത്ഥശക്തിക്കിടമില്ലാതെ, വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എൻവിയുടെ ആശങ്കകളിൽ പങ്കുചേരണമെന്നാം ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് ആ ലേവന്തം വായിക്കാം. വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്ക് തോൻ കടക്കുന്നില്ല.

മറ്റാരു കാര്യം ചുണ്ടിക്കാണിക്കാനാണ് ഈ ഉദ്ദരിച്ചത്. എതാണ്ട് പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങളായി, എൻവി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ട്. ചക്രവാളചുരുവിൽ കാളിമപടരുന്നതുനോകി, കുറിച്ചു വരാനടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് വ്യാമിതഹ്യദയനായി, എൻവി. കരാളമായ ഇരുളാണ് ചുറ്റും എന്ന തോന്തരിൽ കഴിഞ്ഞ കൂദാശവിലെ എൻവി അനുസ്മരണ സമേളനത്തിലെ സെമിനാറിലെ ചർച്ചാവിഷയം, “ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയം - ഇന്ത്യയിൽ” എന്ന് ട്രസ്റ്റ് തിരുമാനിച്ചു. ഈ ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റവും അധികം വേദനയോടെ ചിന്തിക്കുകയും ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതുകൊണ്ടെന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്ന വിഷയം മറ്റാന്നല്ല. “ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നുസ്തംഭങ്ങളേയും ഒരേ സമയം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വാസന ഇന്ത്യയിൽ പൊതുവെദ്യുമാണ്. ജനാധിപത്യം തന്നെ അടിമരിഞ്ഞു നിലപതികലാവും ഇതിന്റെ ദീർഘകാലഫലം” എന്നും, ആ ലേവന്തത്തിൽ, എൻവി കുറിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നൂറുഽന്നതുകാലത്ത്, നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ആധാരസ്തംഭങ്ങളുടെ അടിന്തറയായ ധാർഖികതയുടേയും വിശാസ്യതയുടേയും സത്യധീരതയുടേയും സേവനസന്ധാരതയും ദേയും അസ്തിവാരമിളക്കുന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ

നടന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ഒരു കാര്യം മാത്രം കാണുക: ഗുജറാത്തിൽ നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞത്, എ.ഐ.എൽ.എ. മാരും പുതിയ മന്ത്രി സദയും സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് അധികാരം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണെല്ലാ. ഇതിനിടെ പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു വാർത്ത. “ഗുജറാത്തിൽ നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിച്ചവർിൽ ഗുരുത്വരഹിതം കീമിന്തൽ കേസ് നേരിട്ടുന്ന 36 പേരും ഇവരിൽ 28 പേരും ബിജേപിക്കാരും അരു പേരും കോൺഗ്രസ്സുകാരും രണ്ടുപേരും എക്സിക്യൂട്ടീവന്താഡളുകാരും മാണ്ഡ്. മുംബൈ കലാപങ്ങളിലും ബോംബൈ സ്ഥോട്ടനക്കേസുകളിലും കൊലപാതകക്കേസുകളിലും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകൽ കേസുകളിലും പ്രതികളാണ് ബിജേപി എ.ഐ.എൽ.എ.മാരിൽ പലരും. മുംബൈ കലാപങ്ങളിൽ പ്രതിസ്ഥാനത്തുള്ള പുരുഷോത്തമം സോള്കിക്കെതിരെ കൊലപാതകമടക്കം വേരെയും 15 കേസുകളുണ്ട്. ജിതദർശായ് എന്നയാൾ സഫിരം ജയിൽപ്പുള്ളിയാണ്”. (ദേശാഭിമാനി, 2002 ഡിസംബർ 21)

ഈ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യസ്വഭാവത്തിന്റെ മുൻഗതിക്കുള്ള നാൽക്കുടപ്പുരുവഴിക്കെച്ചുണ്ടിയാണ്. അനീതിയുടെ മുൻപിൽ, ‘അരുത്, കാട്ടാളം’ എന്ന് വിളിച്ചു പറയാനുള്ള അർജവം പോലും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കുതിരുട്ടിനെ തുവെളിച്ചുമെന്ന് വാഴ്ത്തേണ്ടി വരുന്നത്, കാലഘട്ടത്തിന്റെ ശാപം.

ജനാധിപത്യത്തിൽ ഒരു ജനതയ്ക്ക്, അവരുടെ ഗുണങ്ങളെല്ലാ മുള്ളു, അവരുഹിക്കുന്ന ഒരു ഗവർണ്മെന്റാണുണ്ടാവുക എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഭരിക്കുന്നവർ അധികമികളാവുന്നത് ജനത അധികമികളുടെ സമൂഹമാവുന്നതുകാണംണെന്ന് സാരം. അസഹ്യമായാരവസ്ഥയാണിത്. അകായിൽ എന്നും അടിച്ചുവാരണം. അഞ്ചുക്കടിഞ്ഞുകൂടിയാൽ വയ്ക്കും. പക്ഷേ, ചാണകം മുകിയ രണ്ടു കുറ്റിച്ചുല്ലുകൾ ചുണ്ടി, ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളു എന്നു കൽപ്പിച്ചാൽ അകായിലുള്ളവരെ തുച്ഛയ്ക്കും? നാം ആദ്യം എവിടെയാണ് അടിച്ചുവാരേണ്ടത്?

അപകടത്തിലാണ് ജനാധിപത്യം എന്ന് കുടക്കുടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കരുത് എന്നും ഒരു വാദഗതിയുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഭരണകർത്താക്കളുടെ മനോഭീര്യം കെടുത്തും, ഭരണീയരെ പരിഭ്രാന്തരാക്കുകയും ചെയ്യും. അരുത്. നാടിന്റെ പുരോഗതിയാണ് ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ, കുറച്ചാക്കേ വഴിവിട്ടുനടന്നാലും വിരോധമില്ല. വിചിത്രമാണ് ഈ വാദഗതി. മുൻപോട്ടാണ് പോകേണ്ടത് എന്ന കാര്യത്തിൽ തിക്കണ്ടയോജിപ്പാണ്. അത് ഇരുട്ടിലായാലും വിരോധമില്ല; അപ്പോൾ, ഉടുത്ത മുണ്ടചിച്ച് തലയിൽക്കെടുകയും ചെയ്യാമെല്ലാ. ഇവിടെയെത്തു പോൾ, മുൻപോട്ടുനടക്കണം, അത് വെളിച്ചത്തിൽത്തന്നെ വേണം, മുണ്ടുത്തുകൊണ്ടും ആവണ്ണം എന്ന് വാഗ്മിപിടിക്കാനാണെന്നിഷ്ടം.

ഇരുട്ടുപരക്കുന്നതു കാണുന്നോൾ, ‘കാട്ടാളം, അരുത്, അരുത്’ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള ചങ്കുറ്റം നഷ്ടപ്പെടാനും വയ്ക്കുന്ന പരിസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് പറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്-ഞാൻ മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളുംകൈ. അതുകൊണ്ട്, നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ചപോലെ, കഴിഞ്ഞ ഏൻവി അനുസ്മരണ സമേളനത്തിൽ ചർച്ചാ വിഷയം, “ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയമാം - ഇന്ത്യയിൽ” ആയി. ലെജിസ്ലേറ്റീവ്, ജൂഡിഷ്യൽ, ഫ്രെംഗിക്യൂട്ടീവ് എന്ന മുന്ന് അടിസ്ഥാനസ്ഥംഭങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നിച്ചും, തുല്യപ്രാധാന്യത്തോടെ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും വേണമെന്നുതോന്നി. നാലാമത്തെ തൃണായ ‘മാധ്യമ’ങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നിച്ചും സെമിനാറിൽ വിശദമായ ഭാഷണം നടന്നു. പതിവുപോലെ, ഭാഷണം അച്ചടിയിലവതിപ്പിക്കുന്നോൾ ആവശ്യമായ സംശാധനങ്ങൾ മാത്രം നടത്തി, സെമിനാർ അപ്പാട തന്നെ, കവനക്കുമുണ്ടി വായനക്കാരുടെ മുൻപിൽ, ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെ പ്രധാനമായ വായനാവിഭവമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

എ കാര്യം കൂടി: സെമിനാറിൽ ഇത്രയും കൈകാര്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തോന്നി, ഇതിനോട് ചേർത്ത് വെച്ച് മറ്റു ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ കൂടി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നോൾ മാത്രമേ, മുഖ്യ പ്രമേയത്തിന് ഒട്ടാരു സമഗ്ര സ്വഭാവം കൈവരു എന്ന്. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ മുല്യച്ചുതി, സാമൂഹികപരിഷ്കരണ - മതരംഗങ്ങളിലെ ധാർമ്മികാധികാരി: പതനം, പ്രകൃതിവിഭവചുംശണം - പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ, ഭരണ കുടം എന്നു പറയുന്നോൾ പരാമർശിക്കപ്പെടാതെ പോവുന്ന നിരവധി സേവനത്തുറികൾ, അവയിലെ നെന്തികക്കണ്ണാശണം - ഇതൊക്കെത്തന്നെ, ‘ജനാധിപത്യം’ എന്ന മുഖ്യപട്ടണത്തിൽ ഇഴചേരുന്നു കിടക്കുന്നവയാണ്. ഇത്രയുമാവുന്നോൾത്തന്നെ ഒരു മുഴുവിനസമിനാറിനുള്ള വിഷയവുമായി. പതിവുവഴിവിട്ട്, ഇത്തവണ ഒരു എൻ.വി. അനുസ്മരണ സമേളനം കൂടി സംഘടിപ്പിക്കുകയും ഈ വിഷയങ്ങളുംകൈ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാൻ അവസരമാരുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും തോന്നി. അതനുസരിച്ച്, ഒരു സമേളനം കൂടി ഒരുക്കുന്നു. അതിലെ വിഭവങ്ങളും, ഈ വിധം, വായനക്കാർക്കെതാത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമുക്ക് വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടയിരിക്കുക- അരുതേ, കാട്ടാളം.

വരിസംഖ്യ ഇതുവരെയും അയച്ചു തന്നിട്ടില്ലാത്ത വരെ, അക്കാര്യം വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം : പരീക്ഷണാങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ

യീരനായ സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനിയും പ്രഗല്ഭനായ ഒരണാധികാരിയുമെന്നനിലയിൽ കേരളത്തിന്റെ പൊതുജീവിതത്തിൽ നാലുപതിറ്റാഞ്ചുകളോളം നിറങ്ങ്കുന്നിന കോഴിപ്പുറത്ത് മാധവ മേനോൻ പതിനേഴം ചരമവാർഷികമായ ഈന്ന്, അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടത് അഭിമാനാവഹ മായ ഒരു കാര്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. “മാതൃഭൂമി”യുടെ ഒരു ജീവനക്കാരൻ എന്നനിലയിൽ എനിക്ക് ആ നധാപനത്തിൽ ഡയറക്ടർ ആയും അസിറ്റന്റ് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ആയും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കുട്ടിമാളു അമ്മയോടും മാധവമേനോനോടും വളരെ അടുത്തുപെരുമാറുവാൻ ധാരാളം അവസരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങൾ പ്രിലും സാരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും ഈ ദിവസതിമാർ സ്വന്തം കുട്ടാംബത്തിലെ ഒരംഗത്തോട് എന്നപോലെയാണ് എന്നോടു പെരുമാറി വനിഈ്യുള്ളത്. അവരുടെ സ്വന്നഹവും സഹിഷ്ണുതയും ഉഭാരുവും ആത്മീയതാബോധവും നിധിപോലെ ഇന്നും ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ സുക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു.

“ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം: പരീക്ഷണങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും” എന്നതാണ് ഈ പ്രസംഗത്തിനു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിഷയം. 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തിരുതി അർഭരാത്രിസമയത്ത് ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യം പിറന്നു വീണ്ടത് പരീക്ഷണങ്ങളുടെ നടപിലേക്കായിരുന്നു. മതത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ത്യയെന്നും പാകിസ്ഥാനെന്നുമുള്ള രണ്ട് രാജ്യങ്ങളായി ഭാരതത്തെ വണ്ണിച്ചു വേർപെടുത്തിയതിനെന്തുടർന്ന് അതി രൂക്ഷങ്ങളായ മതകലഹങ്ങൾ എങ്ങും ആളിപ്പടരുകയും, ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജനവിസ്ഥാപനം എന്ന് വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള, ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് പാകിസ്ഥാനിലേയ്ക്കും പാകിസ്ഥാനിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കുമുള്ള, അഭ്യാർത്ഥി പ്രവാഹങ്ങൾ വളരെ മാസങ്ങളാളം തുടർന്നുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ, അതിൽ ജനനാനന്തരവിവസങ്ങളിൽ ആപദ്ധർത്ഥത്തിലാക്കിയ ഏറ്റവും വലിയ പരീക്ഷണം ഇതായിരുന്നു. ഈ ദുരന്നുവെം ഉള്ളവാക്കിയ വടുക്കെടുകൾ രാജ്യത്തിൽ ആത്മാവിൽ നിന്ന് ഇനിയും മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. ജനതയുടെ പുർണ്ണ വിശ്വാസം നേടി സുകഷിച്ചിരുന്ന ഉപജീവനമായ ഒരു രാജ്യീയ നേതൃത്വവും, ബീട്ടിഷ് സിവിലിയൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ നല്ലവർഷങ്ങൾ കുറെ ദേശക്കെ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന, ഇരുവുചട്ടം പോലുള്ള, ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിതവും, രാജ്യീയകാര്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് ഇടപെടാതെ, കർശനമായ അച്ഛടക്കത്തിനു വിധേയമായ, ഒരു സെസനികസംവിധാനവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലോണ്, നവജാതമായ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യം കൊംരമായ ഈ വിജേന്ദ്രപരീക്ഷണത്തെ അതിജീവിച്ചു. വിജേന്ദ്രത്തെന്നു ടർന്നുണ്ടായ സാമുദായികലഹളളിൽ അഖ്യുലക്ഷ്യത്തോളം ഇന്ത്യക്കാർ മരിച്ചതായും, അവത്തവുലക്ഷം ജനങ്ങൾ പണ്ഡാബിൽ ഇന്ത്യാ-പാകിസ്ഥാൻ അതിർത്തി അഞ്ചോട്ടുമിണ്ണാട്ടും കടന്നതായും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ സിസിൽനിന്ന് നാലുലക്ഷം ഹിന്ദുക്കളും, കീഴക്കെ പാകിസ്ഥാനിൽ നിന്ന് പത്തുലക്ഷ്യത്തിലേറെ ഹിന്ദുക്കളും, ഇന്ത്യയിലേക്ക് മാറിപ്പാർത്തു ഇല്ല ശരണാർമ്മികളിൽ പലരും ഇപ്പോഴും വേണ്ടവിധത്തിൽ പുനരധിവസിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കുള്ള അഭ്യാർത്ഥി പ്രവാഹം, ചുരുങ്ഗിയതോതിലെ കിലും, ഇപ്പോഴും തുടർന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. വടക്കുകിഴക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള അസം, മേഖലാലയ, ത്രിപുര, മണിപ്പുർ, നാഗാലാംഡ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്തും നിലനിൽക്കുന്ന അസംസ്ഥാനയുടെ മുഖ്യകാരണം ഈ അഭ്യാർത്ഥിപ്രവാഹമാകുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച രണ്ടുമാറ്റങ്ങൾക്കും, അതിർത്തിയക്കപ്പുറത്തുനിന്നുള്ള ശോത്രവർഗ്ഗക്കാരെ നയിച്ചുകൊണ്ട് കാർമ്മിരിലേക്കു

പാകിസ്ഥാൻ പട്ടാളക്കാർ നടത്തിയ കടന്നാക്രമണമായിരുന്നു ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിനു നേരിട്ടേണ്ടിവന്ന രണ്ടാമത്തെ വലിയ പരീക്ഷണം. ഈ പരീക്ഷണത്തെത്തു നാം നേരിട്ട് ശത്രായ വിധത്തിലായിരുന്നുവോ എന്നു സംശയമാണ്. ഏതു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും പ്രാഥമികമായ ചുമത ലയാകുന്നു രാജ്യരക്ഷ. അതിർത്തി ലംഗലിച്ച് ആക്രമിക്കുന്ന ശത്രുവെ തുരത്തിയോടിയ്ക്കാത്ത രാഷ്ട്രത്തിന് നിലനിൽക്കാൻ അർഹതയില്ല. എന്നാൽ, അന്താരാഷ്ട്രിയ നീതിന്യായത്തിലുള്ള അമിതമായ വിശ്വാസം നിമിത്തം ഇന്ത്യ സന്തം ഭൂപ്രദേശം പൂർണ്ണമായി വീണ്ടുടെക്കുംമുന്പ്, 1948 ജനുവരിയിൽ, കാർഷ്മീർ പ്രശ്നം എക്കൂരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇതിന്റെ ഫലമോ? കാർഷ്മീർഒൻ്റെ വലിയൊരുംഖം ഇപ്പോൾ പാകിസ്ഥാൻ കയറ്റക്കി വെച്ചുവരുന്നു; ഇന്ത്യയിലുള്ള കാർഷ്മീർ ഭാഗത്തുതന്നെ നിരന്തരമായ പാകിസ്ഥാൻ - അനുകൂല - ഉപജാപങ്ങളും കൂടെക്കുടെ സമാധാന ഒന്നവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാകിസ്ഥാനുമായുള്ള അതിർത്തിയിൽ ഉടനീളം ഇന്ത്യൻ സേന ജാഗ്രതയോടെ കാവൽനിൽക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളതിനുള്ള ഒരു പ്രധാനകാരണം, കാർഷ്മീർ പ്രശ്നമെന്ന വ്രാം ഉണ്ണാതെ പൊതിയോലിച്ച് ഇരുണ്ട ഗത്തും വേദനയും വ്യത്തികേടും വളർത്തിവരുന്നതാണ്.

ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെത്തു നേരിട്ട് മുന്നാമത്തെ വലിയ പരീക്ഷണം 1948 ജനുവരിയിൽ ഉണ്ടായ ഗാസിവിധം ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭാതികമെന്നതിലേരെ ആധ്യാത്മികമായ ഒരു പ്രതിസന്ധിയായിരുന്നു ഇത്. അഫീസസയുടെ പ്രവാചകൻ ബെട്ടിയേറ്റ് മരിച്ചപ്പോൾ അത് സത്യത്തിലും ധർമ്മത്തിലും, മനുഷ്യപ്രധാനത്തിന് പ്രകാശവും മാധ്യരൂപവും നൽകുന്ന എല്ലാ മുദുലവികാരങ്ങളിലും, യുക്തിബോധത്തിലും സഭാചാരത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തിലുമുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ വലിച്ചു കളഞ്ഞു. ആദർശഭാസുരമായിരുന്ന ഗാസിയും അതോടെ അന്തർമാനിക്കുകയും ധനലോഭവും അധികാരത്തുഷ്ടണ്ടും അഫക്കാരവും ഹിന്ദസയും ബുദ്ധിശൃംകതയും കൊടികുത്തിവാഴുന്ന അഴിമതിയും പുലരുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലാകെ കണ്ണുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയിലും, 1949 നവംബർ 26-ാം തിരുത്തി നാം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തെ ഒരു പരമാധികാര - സമിതിസമത - മതനിരപേക്ഷ - ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്കായി പ്രവൃംപിച്ചു; അതിലെ പാരമാർക്കൈല്ലാം സാമുഹികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ നീതിയും, ചിന്തയ്ക്കും ആശയാവിഷ്കാരത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും ആരാധനയ്ക്കുമുള്ള സാത്തന്ത്ര്യവും, പദവിയിലും അവസരത്തിലും സമത്വവും, വ്യക്തിപരമായ അന്തസ്ഥിതി, സാഹോദരി

രുവും, വാർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നതും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ എക്കുതിനും അവ സ്ഥാതയ്ക്കും ഉറപ്പുനൽകുന്നതുമായ, അതുനും വിശിഷ്ടമായ, ഒരു ഭരണാലടന തയ്യാറാക്കി, സൈക്കിൾ, നിയമമാക്കി, നമുക്കുതന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അഭിതീയമായ ഉപഭബ്യിയാണ് മഹത്തായ ഈ ഭരണാലടന. അതു നാം വിശ്വാസ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുകയും, അതിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയും, അതിനെ ഉള്ളംഖലിക്കുന്നതിനുംളും എല്ലാപരിശേഷങ്ങളേയും ചെറുക്കുകയും, ഭരണാലടനയെ അക്ഷയ്യി മായി നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മുടേതായ ഏതും ത്രജിച്ചും പ്രയത്നിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും വേണം.

ഇന്ത്യയിലെ മുന്നു രൂപ പത്തിരണ്ട് നാടുരാജ്യങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് ബെംഗളൂരുകാർ ഇന്ത്യവിട്ടുപോയത്. രാജാക്കന്നാരുടെ സേവകാധിപത്യം അവസാനിപ്പിച്ച്, ഈ നാടുരാജ്യങ്ങളെ ജനാധിപത്യത്തിലിണക്കിച്ചേർക്കുകയെന്നത് ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സുപ്രധാന പരീക്ഷണമായി രൂപീകൃതമായ വല്ലഭായി പട്ടംലിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യോക്ഷണനായ സിക്രട്ടറി വി.പി. മേനോനോടും നമുക്കു നാനി പറയുക - ഹൈദരാബാദിന്റെ കാര്യത്തിലെഴികെ മറ്റാരു നാടുരാജ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന് സമർപ്പിതന്നും അവലംബിക്കേണ്ടിവനില്ല. ഇന്ത്യയിൽ അവഗേഷിച്ച ഫ്രെഞ്ച്-പോർത്തുഗീസ്- പോരുക്കുകൾ വിമോചിപ്പിക്കുവാനും വളരെയോന്നും പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. ജനാധിപത്യത്തിനും ജീച്ചവിധത്തിൽ, ഏറെക്കുറെ യുക്തിസംഗതമായി നാം സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനർവ്വിഡിച്ചിട്ടും; തരിതമായ സാമ്പത്തികവ്യാഖ്യ നേടുന്നതിനായി, കൂഷിയും വ്യവസായങ്ങളും നവീകരിക്കുകയെന്ന മുഖ്യലക്ഷ്യത്തോടെ ആസുത്രണത്തും നടപ്പിൽ വരുത്തി. അടിസ്ഥാന വ്യവസായങ്ങളിലും, സമ്പദവും വസ്തുക്കൾ അഭ്യന്തര കൗൺസിൽ പ്രയത്നങ്ങൾക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും, ഇടത്തരവും ചെറുത്തരവും വ്യവസായങ്ങളും കൂഷിയും സ്വകാര്യമേഖലയിൽത്തന്നെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു; അതിഭൂതമായ സാമ്പത്തിക വികസനം നേടുന്നതിനുംളും അസ്ഥിവാരം (Infra structure) എന്നനിലയിൽ ഗതാഗതം, വാർത്താവിനിമയം, ഉഭർജനിർമ്മാണവും വിതരണവും, സാങ്കേതിക പരിശീലനം മുതലായ റംഗങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രമുഖ പരിശീലന നൽകി; ആരോഗ്യസേവനം, വിദ്യാഭ്യാസം, പാർപ്പിടനിർമ്മാണം, കുടിവെള്ളം, നിത്യോപയോഗ വസ്തുവിതരണം മുതലായവ അടങ്കുന്ന സേവനത്തുറയെ (Service Sector) പരമാവധി വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

കേന്ദ്രതലത്തിലും സംസ്ഥാനതലത്തിലും ജനാധിപത്യ സന്ദേശം വലിയ പരാതികൾക്കാനുമിടക്കാടുക്കാതെ നിലവിൽത്താൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് ഇന്ത്യയുടെ നേട്ടമാണ്. ഇന്ത്യയോടൊപ്പമോ, തൊട്ടു മുമ്പോ പിന്നോ, സ്വാത്രന്ത്ര്യം നേടിയ പാകിസ്ഥാൻ, ബർമ്മ, ശ്രീലങ്ക, ഇൻഡോനേഷ്യ മുതലായ ഏഷ്യയിലെയും, ആഫ്രിക്കയിലെയും, പല രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ കാലത്തുണ്ടായ അട്ടേന്തരയുദ്ധങ്ങളും വിപ്പുവങ്ങളും സൈനികരെനാണുള്ളും സേച്ചാധിപത്യങ്ങളും മുൻനിർത്തിനോക്കു സോൾ, ഇക്കഴിഞ്ഞ നാലുദശകങ്ങളിൽ നമ്മുടെ മഹാരാജ്യത്തിൽ നില നിന്നുപോന്ന ജനാധിപത്യം അതിന് എന്നെന്തല്ലോ ന്യൂനതകളുണ്ടായി രൂപൊല്ലും എത്ര വലിയ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ് എന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. പാശ്ചാത്യരുടെ കോളനിവാച്ചപകളിൽനിന്നു സ്വാത്രന്ത്ര്യം നേടിയ ഏഷ്യൻ - ആഫ്രിക്കൻ - രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ജനാധിപത്യ ത്തിന്റെയും വ്യക്തിസ്വാത്രന്ത്ര്യത്തിന്റെയും മനദശകളിലും നിശ്ചിതമായ പുരോഗതിയുടെയും ദീപസ്തംഭമായാണ് ഇന്നും ഭാരതം വർത്തിക്കുന്നത് എന്ന് തീർച്ചയായും നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം.

2

എക്കിലും, വന്നിച്ചുവെല്ലുവിളിക്കേണ്ട നമ്മുടെ രാഷ്ട്രം അഭിമുഖിക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന വസ്തുത നാം മറന്നുകുടാ. ഒരു അടി തെറ്റിവെച്ചാൽ, ഈ മഹിതായ രാഷ്ട്രം പ്രതിസന്ധിയുടെ പട്ടകുഴിയിലേയ്ക്ക് വീണ്ടുകൂടായ്ക്കയില്ല. അതിനാൽ, നമ്മുടെ മുസിലുള്ള വെല്ലുവിളിക്കേപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ബോധം, ജനാധിപത്യത്തിലെ പ്രാർഥനകൾ, നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മുടെ പൊതുജീവിതത്തിലെ സദാചാരത്തെ മാത്രമല്ല, വ്യക്തിജീവിതങ്ങളിലെ സദാചാരത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും മുറുകെ പിടിയ്ക്കുന്നതിനും, ഈ വെല്ലുവിളിക്കേപ്പറ്റി ശരിയായ ബോധം നമ്മുടെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ഭാരതീയരാഷ്ട്രരീതെത ഇന്നും കാർന്നുതിനുകൊണ്ടിരിക്കുന്നരോഗങ്ങളിൽ പ്രധമപരിഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടത് ജാതി - മത - കലഹങ്ങൾക്കാകുന്നു. മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രത്തെ വിഭിഞ്ചതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു - മുസ്ലീം - കലഹങ്ങൾക്ക് താൽക്കാലികമായിപ്പോലും പരിഹാരമുണ്ടായില്ല; മറിച്ച് അവയുടെ ഉഗ്രതവർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തങ്ങൾ ഇസ്ലാമികരാഷ്ട്രങ്ങളാണെന്നു പ്രവ്യാഹിച്ചും, അനിസ്ലാമിക ജനസമുഹങ്ങളുടെ പരാവകും ശങ്കൾ നിശ്ചയിച്ചും ആരാധന സ്വാത്രന്ത്ര്യം അപഹരിച്ചും ആണ് മതകലഹപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ, ഒരു കാലത്ത് ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗങ്ങളായിരുന്ന പാകിസ്ഥാനും ബാംഗ്ലാദേശും ശരിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം :

എന്നാൽ, “മതനിരപേക്ഷം” എന്നു സ്വയം പ്രവൃത്താവിച്ച് ഭാരതത്തിന് ഇതു മാർഗം ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമല്ല. അതിവിപുലമായ ഭൂതിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളുണ്ടെങ്കിലും, ഇന്ത്യ ഒരിക്കലും സ്വയം ഒരു “ഹിന്ദുരാശ്മം” ആയി പ്രവൃത്താവിക്കുകയില്ല. മറിച്ച്, സഭാചാരം, ആരോഗ്യനിയമങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കു വിഡ്യയമായി, സ്വന്തം മതാചാരങ്ങൾ പുലർത്താൻ ഇന്ത്യയിൽ ഏതുമതകാർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. ജാതിയുടെയോ മതത്തിന്റെയോ പേരിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സർക്കാർ ഉദ്യോഗ ഗങ്ങൾക്കും, ഉയരാനുള്ള മറ്റ് അവസരങ്ങൾക്കുമുള്ള അവകാശം ഒരു പാരനും ഇന്ത്യയിൽ നിഷ്പയിക്കപ്പെട്ടുകയില്ല. മാത്രമല്ല; സാമൂഹ്യ മായും സാമ്പത്തികമായും ഏറ്റവും പിന്നണിയില്ലെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങൾക്ക്, അവർ ഏതു മതത്തിൽ വിശ്വാസിക്കുന്നവരായാലും, ഉയർച്ചയ്ക്കുള്ള പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ സർക്കാർ നൽകും. ഇതാണ് ഇന്ത്യയുടെ മതനിരപേക്ഷം. ഈ ഇന്ത്യയിൽ അലംസ്വനിയമമാണ്. ഇതിനെന്തിരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല.

അതേസമയം “മതനിരപേക്ഷത്”യുടെ മറ്റിട്ടിച്ച് പ്രകോപക അഭാധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗവും ഏർപ്പെട്ടുകൂടു. മതപരി വർത്തനശ്രമങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ആധികാരിപ്പുണ്ടെങ്ങനെയും പ്രദർശന സ്വഭാവമുള്ളവയുമായ കൂട്ടമതപരിവർത്തനങ്ങൾ, നിരുത്സാഹപ്പെട്ടു നേരണിവയാണ്. ഉത്തരപ്രദേശിലെ രാജജിത്യുമിയെന്നും ബാബരീ മസ്ജിദ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ചെറുപള്ളിയുടെ പേരിൽ, ഇന്ത്യയിലൊട്ടാകെ ഒരു മന്ദിർ - മസ്ജിദ് - കലഹം കൂത്തിപ്പൊക്കാനുള്ള പരിശേമങ്ങളെ, അവ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായാലും മുസ്ലീം ഭൂടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായാലും, ഒരാളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുത്. സംഘർഷമല്ല, സമന്വയമാണ് മതനിരപേക്ഷതയുടെ മാർഗ്ഗം.

മതത്തിന്റെ പേരിൽ പഞ്ചാബിലും പതിസരങ്ങളിലുമായി വാലി സ്ഥാനം എന്ന സ്വതന്ത്ര സിവിൽരാശ്മം സ്ഥാപിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചുള്ള അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു നീതികരണവുമില്ല. ഇന്ത്യപോലെ, കാർഷ്മിർ പാകിസ്ഥാനിൽ ലയിപ്പിക്കാനായി കാർഷ്മിർ താഴ്വരയിൽ ചിലർ നടത്തിവരുന്ന അട്ടിമരിപ്രവർത്തനങ്ങളെയും അനുകൂലിക്കാനാവില്ല. ഇത്തരം രാശ്മിവരുഖ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെ ക്രിമിനൽകുറ്റങ്ങളായിക്കാണുകയും, ആ നിലയ്ക്ക് അവയുടെ പരിഹാരമുണ്ടാകുകയും വേണം.

ചുരുക്കത്തിൽ, ജാതി - മത - കലഹങ്ങളാണ് ഭാരതജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഇന്നുള്ള ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി. നമ്മുടെ രാശ്മിത്തിന്റെ അവസ്ഥയത്തുകും മുമ്പിലുള്ള ഭീഷണമായ ചോദ്യചി അവും അതുതനെ. ജാതി - മത - വൈരങ്ങളെ ജനഹ്യദയങ്ങളിൽനിന്ന്

வேற்பிடித்துக்கூடியக்காள் ஹூ வெல்லூவிழியை நேரிடானாலோ எக்மார்ட்டு. பொதுஜீவிதன்னில் மாற்றமல்ல வழக்கி ஜீவிதண்ணிலும் நாம் ஜாதி - மத - சிற்ககச்சுக்க் அதைத்தரவளம்.

ಸಾಮುಹ್ಯಮಾಯ ತಿಂಗ ಎನ್ನ ನಿಲಯಿൽ ನಿಂತ ಜಾತಿಮತಚಿನ್ತಕರ್ಶನ್‌ನಾಷ್ಟಿಯಮಾಯ ತಿಂಗಣಾಯಿ ಮಾರಿಯಿರಿಕುವುನ್ನು. ಜಾತಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮತತನಿಗೆನ್ನೇಯುಂ ಪೋರುಪಡಿಸಿ ವೋಟ್‌ ಚೋಬಿಕ್‌ನು ಇನ್‌ ಇತ್ಯಾಯಿತ್ತೀ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಮಾನ್‌ನು. ಮುಖ್ಯಭರಣಕಕ್ಷಿಯಾಯ ಕೋಣ್‌ಗ್ರಾಂಟಿನೆನ್‌ಪ್ರೋಲೆಯೋ, ಅತಿಲಯಿಕಮೋ, ಇಂಕಾರ್ಯತನಿತ್ತ ಕುರ್ದಬಾಳಿಕಾಳಾಂ ಎತ್ತಿರುಕ್ಕಷಿಕಾಳಿಂ ಅವಯುದ ಸಂಯುಕ್ತಮುನಣಿಕಾಳಿಂ. ಜಾತಿ - ಮತ - ವಾರಣಾಳ್‌ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕವಾರಣಾಳ್‌ ಭಾಷಾವಾರಣಾಳ್‌ ಮರ್ದುಂ ಕೊಡಿಕುತ್ತಿವಾಣುಂತ, ಕೋಣ್‌ಗ್ರಾಂಟಿನೆಕಾಳೇರೆ, ಎತ್ತಿರುಮುನಣಿಯಿಲಾಂ ಎನ್‌ತುಂ ತರ್ಕಹ ಮಿಳ್ಳಾತ ಸಂಗತಿಯಾಂ. ಪಲಪೋರುಕಳಿತ್ತ ಅರಿಯಪ್ಪೆಡುಂ ಕಹ್ಮುಣಿಳ್ಳ್‌ ಪಾರ್ಕಿಕಾಳ್‌ ಜಾತಿ - ಮತ - ವಾರಣಾಳ್ ವೋಟ್‌ನೆಂದುಂತಿಗ್ನುಂ ಅಯಿಕಾರಂ ಕೆಪ್ಪಾಗುಂತಿಗ್ನಾಮುಂತ್ತ ಉಪಕರಣಣಾಳುಂತಾಂತಿಲಯಿತ್ತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಪ್ಪಿಕ್‌ನುಂಬ್ಲಾಂ ಪರಿಯಾಗಾವಿಳ್ಳು. ಜಾತಿ - ಮತ - ಅಡಿಸ್ಯಾಂತಿನಿತ್ತ ಸಂಘರ್ಷಿಕಪ್ಪೆಡುವಾಯ್ನು ಸರಾಂ (ಪವ್ಯಾಪಿಕ್‌ನು ಸಂಘರ್ಷಣಕಾಳ್‌ ಕಾರ್ಯಂ ಪರಿಯಾಗುಂಬ್ಲಿ).

രാഖ്ഷീയത്തെ ജാതിവാദത്തിൽനിന്നും മതവാദത്തിൽനിന്നും പ്രാദേശികവാദത്തിൽ നിന്നും മുക്കമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാവി ഇരുളംനേതരായിരിക്കും; രാഖ്ഷ്മത്തിന്റെ അവബന്ധത സംശയാസ്പദവും. നമ്മുടെ രാഖ്ഷ്മത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ കാർന്ന് നശിപ്പിക്കുന്ന ഈ രോഗത്തെ - ജാതി - മത - പ്രാദേശിക - വാദത്തെ - എങ്ങനെ ചികിത്സിച്ചു മാറ്റാമെന്നകാര്യം ജനങ്ങൾ കൂട്ടായി ചിന്തിക്കുകയും, ഡോക്ടർ എന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തുകയും, ആ തീരുമാനം ദൂഷിക്കായി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും വേണം.

രാഖ്ഷീയ തലത്തിലും ഭരണത്വത്തിലുമുള്ള വ്യാപകമായ അഴി മതിയാണ് ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഇന്നുള്ള മറ്റാരു ദീഷണമായ വെല്ലുവിളി. ബിട്ടീഷ് (ബെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ) മാതൃകയിലുള്ള ജനാധിപത്യരേണ്ടിയാണ് ഇന്ത്യ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഈ ഭരണ രീതിയുടെ വിജയത്തിന്, ഏറ്റവും തുല്യഗതിയുള്ള രണ്ടു രാഖ്ഷീയപാർട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഗാന്ധിജി അവസാന കാലത്ത് ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ, സ്വാതന്ത്ര്യലഭ്യിക്കുന്നേഷം ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, തുല്യഗതിയുള്ള രണ്ടാമുന്നേം പാർട്ടികൾ ഇവിടെ രൂപപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു; അപമസബ്ബാരതിൽനിന്ന് നേരുമറ്റാനിനെ തടങ്ങി നിർത്താൻ ഇവ ഉപകരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിർ

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം :

ഭാഗ്യവശാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപദേശം കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ ചെവി കൊണ്ടില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യസമരം വിജയത്തിലെത്തിച്ചുവെന്ന പ്രഷസ്തിയോടെ അധികാരത്തിൽ വന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ മുമ്പിൽ മറ്റു പാർട്ടികളെല്ലാം നിഷ്പ്രവേഞ്ഞാളായി. അതിനാൽ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിക്കമേണ ദുഷ്പിച്ചപ്പോൾ, ആ പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാനത്ത് അധികാരമേറ്റ ടുക്കാൻ മറ്റാരു പാർട്ടി ഇല്ലാതെപോയി. എത്താനും ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മറ്റുപാർട്ടികൾ - പ്രത്യേകിച്ച് ഭാവിംഗ് മുന്നേറ്റക്ഷകം, അണ്ണാ പ്രാവിഡമുന്നേറ്റക്ഷകം, തെലുഗുദേശം, ജനത്, അസം ഗണപതിഷ്ഠത്, അകാലിപാർട്ടി, കമ്മ്യൂണിറ്റി പാർട്ടികളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മുന്നണികൾ, കാർഷ്മിർ നാഷണൽ ഫ്രണ്ട്, ലോക്ടബർ എന്നിവ - അതാരു കാലത്ത് അധികാരത്തിൽ വന്നെങ്കിലും, കേന്ദ്രത്തിൽ അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ ശ്രേഷ്ഠം ചുരുങ്ങിയ ഒരിടവേളയിൽ മാത്രമേ കോൺഗ്രസ്സിന് രണ്ടാം നഷ്ടപ്പട്ടം അധികാരം കോൺഗ്രസ്സിനെ ദുഷ്പിച്ചിച്ചു; അധികാരമോഹികൾ അതിൽ കുട്ടംകുട്ടമായി കയറിപ്പറ്റി; ആദർശങ്ങാലികൾക്ക് അതിൽസ്ഥാനമില്ലാതായി. എക്കിലും, കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയെ സ്ഥാനത്തേക്കുമാകി അധികാരം കൈയടക്കാൻ കരുത്തുള്ള മറ്റു സംവിധാനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നതുമില്ല.

ആദർശത്തിന്റെ പേരിൽ വോട്ടു ചോദിക്കാൻ വയ്ക്കാതായപ്പോൾ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും പേരിൽ വോട്ടു ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. ഇതിനും വലിയ ഫലം ഉണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ പണ്ടത്തിന്റെ ശക്തി തന്നെ വേണം തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയം നേടാൻ എന്ന നില വന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ആവശ്യമായ വലിയ തുകകൾ ലഭിക്കാനായി വ്യാപാരികൾക്കും വ്യവസായികൾക്കും മറ്റും വലിയ തോതിൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടിവന്നു; അവരുടെ അഴിമ തികർക്ക് മഹാനാനുഭാദം കൊടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായി. ക്രമത്തിൽ കരിഞ്ഞ വർധിച്ചു; ഒരു സമാനര കളിപ്പണവുവസ്ഥിതി നിലവിൽ വന്നു. ഈന്ന് ഇന്ത്യയിലെ നിയമ വിഭ്യേയമായ സമാർപ്പ്യവസ്ഥിതിയേ കാശി കുടുതൽ കരുതൽ കളിപ്പണവുവസ്ഥിതി ആർജിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ കളിപ്പണക്കാർ വൻതോതിൽ വിദേശങ്ങളിൽ പരസ്യമായും, രഹസ്യമായും പണം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയത്തെ ഈന്ന് നിയന്ത്രിക്കുന്നത് മിക്കവാറും ഈ കളിപ്പണക്കാരാണ്.

പട്ടാളത്തിലേയ്ക്ക് വലിയ തോതിൽ ആയുധങ്ങൾ വാങ്ങുമ്പോഴും വ്യവസായശാലകൾക്കുവേണ്ട യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുമ്പോഴും മറ്റും കോഴിയായി വലിയ തുകകൾ ഇന്ത്യയിൽ പലരും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു കൈപ്പറ്റിവരുന്നുണ്ട്. ബോഹോച്ചന്സ് കോഴിയും, തുടർന്ന് പുറത്തുവന്ന മറ്റു പല അഴിമതികളും നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ

പച്ചപിടിച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ടോ. രാഷ്ട്രീയത്തിലെയും സർക്കാരിലെയും ഉന്നതനാർക്ക് ഈ അഴിമതികളിൽ പങ്കാളിത്തമുണ്ടെന്നാണ് പൊതു ജനവിശ്വാസം. നമ്മുടെ പൊതുരംഗത്തിലേക്ക് അന്തര്ലീം ഇതുമുലം നേരിട്ടിട്ടുള്ള ക്ഷതി ഇത്രയെന്നു പറയാനാവില്ല.

തലയ്ക്ക് കേടുപറ്റിയാൽ ഉടലിന് ആരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെടാതെ വയ്ക്കോ. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ അഴിമതിക്കാരെക്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനാർ സത്യസന്ധരാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു വ്യക്തമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഭരണകൂടത്തിലേക്ക് എല്ലാതലങ്ങളും അഴിമതി കൊടികുത്തി വാഴുകയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിലേക്ക് ചരിത്രത്തിൽ ഇത്രയും ഇരുണ്ട ഒരു അഴിമതിയുശം ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ജനാധിപത്യമെന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കു പങ്കാളിത്തമുള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥ എന്നാണെല്ലാ അർത്ഥം. ജനങ്ങൾക്കു ഭരണത്തിൽ നേരിട്ടു പങ്കാളിത്തം നൽകുന്ന പദ്ധതിയത്ത് - മുൻസിപ്പൽ തലങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇത്രയേറെ വർഷങ്ങളായിട്ടും നാം തൽപരരായില്ല. പാർലമെന്റിലേക്കും നിയമസഭകളിലേക്കും അതാവതവസരത്തിൽ വോട്ടു ചെയ്യാനുള്ള അധികാരത്തിൽ കവിഞ്ഞ് ഒന്നുമല്ല, ഈന് ബഹുജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം. തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആരാൺ സ്ഥാനാർമ്മിയാവുകയെന്ന് രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ ജനങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കാറില്ല. അതാതുസമയത്ത് എത്തെങ്കിലും കൂറി ചുലുകളെ പിടിച്ചു നിർത്തി, ബഹാളംകുടിയും പണം മഴപോലെ വാരി വർഷിച്ചും ജനങ്ങളെ ഭേദിപ്പിച്ച് അവരുടെ വോട്ട് കൂറിച്ചുലുകൾക്ക് നേടി കൊടുക്കുക, അതിനുപറ്റിയില്ലെങ്കിൽ കളിഞ്ഞോട്ടു ചെയ്തും, ബുത്ത് പിടിച്ചടക്കിയും സ്വന്തം കൂറിച്ചുലുകൾ ജയിച്ചതായി പ്രവൃംപിക്കുക- എതാണ്ടിതൊക്കെയായിട്ടുണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ അഴിമതികളെപ്പറ്റി വിഭാഗപഠനങ്ങളും, അവ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇന്ത്യയിൽ ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ അഴിമതി നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിന് നിയമമുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രധാനമന്ത്രി അടക്കം പല പ്രമുഖരുംകുടുക്കുടെ പ്രസ്താവനകൾ ഇറക്കുന്നുമുണ്ട്. പകേഞ്ച് അതിനൊന്നും ഫലമുണ്ടാവുന്നില്ല; തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ അഴിമതിക്കുന്നതാൾ ഏറിവതുനും ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യമെന്ന നഭക അഴിമതിയെന്നപാരായിൽ തട്ടി പൊലിംഗ്കു പോയാൽ, അതിൽ നമുക്കു വേദിക്കാം; പകേഞ്ച് അതുകൂടിപ്പെടാൻ അവകാശമില്ല.

ജനാധിപത്യത്തിന് ഇന്ത്യയിലുള്ള മറ്റാരു വെല്ലുവിളി ജനങ്ങളുടെ ഭാരിദ്വേഷമാകുന്നു. ഭാരിദ്വേഷിവാരണത്തിനു നാം ചെയ്യുന്ന പരി

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം :

ശ്രമങ്ങളെയല്ലാം നിഷ്പമലമാക്കുന്നുണ്ട്, ഒരു പരിധിയുമില്ലാതെ പെരുകുന്ന ജനസംഖ്യ. ഓരോ മുപ്പതാണ്ടിലും ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യ ഇരട്ടിക്കുന്നു. 1984-ൽ ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യ എഴുപത്തിനാലരക്കൊടിയിലേറെയായിരുന്നു. രണ്ടായിരാമാണ്ട് ആകുന്നേബാഴേക്ക് ഇന്ത്യക്കാരുടെ എല്ലാം നൃഗുക്കോടിയിൽ കവിയാനാണ് സാധ്യത. ജനങ്ങൾ പെരുക്കി വരുന്നതോതിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഭാരിദ്വാവും നിരക്ഷരതയും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, രോഗങ്ങളും ഏറിവെരുകയും സമാധാനങ്ങീവിതം അസാധ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. വനവിധിസനന്നം, പ്രകൃതിമലിനീകരണം, പരിസ്ഥിതിദ്വാഷണം മുതലായവയും ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഇവയിലോരോന്നും ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നിലുള്ള വമ്പിച്ച വെല്ലുവിളികളാണ്. ജനസംഖ്യകു കടിഞ്ഞാണിടാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല; കഴിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാനും വകകാണുന്നില്ല.

അയൽരാജ്യങ്ങളുമായി സുവകരങ്ങളായ ബന്ധങ്ങളല്ല ഇന്ത്യയ്ക്കുള്ളത്. ഇന്ത്യക്ക് മിത്രമെന്നു പറയാവുന്ന ഒരേ ഒരു വലിയ രാജ്യം സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ആകുന്നു. ഇന്ത്യയ്ക്കും ചെചനയ്ക്കും ഇടയ്ക്ക് ഇന്നുനിലവിലുള്ള അതിർത്തിയെ ചെന്ന അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു തവണ ചെചനിസ്സേന ഇന്ത്യയിലേക്കുകടന്ന് ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അതിർത്തിത്തർക്കം പരിഹരിക്കുന്നതിന് യുദ്ധത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ചെന്ന ഭാവിയിലും അംഗീകരിക്കുകയില്ല എന്നതിന് ഒരുപ്പുമില്ല.

മരുഭരയൽരാജ്യമായ ബർമ്മ ഇപ്പോൾ തികഞ്ഞ അരാജകാവധിയിലാണ്. ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിഭാദനവാദികളുടെ താവളങ്ങളിലോന്നു ബർമ്മയാകുന്നു. ബർമ്മയിൽനിന്ന് ആയുധങ്ങൾക്കുപൂരിമെ മയക്കുമരുന്നുകളും വലിയതോതിൽ ഇന്ത്യയിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നു.

പാകിസ്ഥാനിൽ നിന്നുവിട്ട് ഒരു സത്രത്രാശ്ചേരമെന്ന പദവി നേടുന്നതിന് ബാംഗ്ലാദേശിനെ ഇന്ത്യസഹായിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇന്ത്യയുമായി സുവകരമായ ബന്ധങ്ങളല്ല, സ്വയം ഒരു ഇപ്പോൾക്കും പ്രവൃത്താപിച്ച ബംഗാളിലെ പട്ടാളരെണ്ടിനുള്ളത്. ബാംഗ്ലാദേശിൽ നിന്ന് അഭ്യാസമികൾ നിരന്തരമായി ഇന്ത്യയിലേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഒഴുക്ക് തടയാനുള്ള ഇന്ത്യയുടെ ശ്രമങ്ങളെ സഹായിക്കുകയല്ല, എതിർക്കുകയാണ് ബാംഗ്ലാദേശ് സർക്കാർ ചെയ്യുന്നത്. ഗംഗാനദീജലത്തിന്റെ അവകാശത്തെച്ചാല്ലി എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന തർക്കം ഇനിയും പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തിസംസ്ഥാനങ്ങൾ

ഇലെ കലാപകാരികൾ ബാധ്യാദേശിൽ അവരുടെ താവളങ്ങളും പരിക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കലാപകാരികളെ സഹായിക്കാന്മാത്രം അവരെ അവിടെനിന്ന് ഇറക്കിവിടാൻ ബാധ്യാദേശ സർക്കാർ ഇതുവരെ മുതിർന്നിട്ടില്ല.

പാകിസ്ഥാനുമായി ജമജാതമായ ശത്രുതയാണ് ഇന്ത്യക്കുള്ളത്. ഇന്ത്യ - പാക് - അതിർത്തിയിലുള്ള സിയാച്ചുൻ ഹിമാനീപ്രദേശത്ത് ഇന്ത്യയുടെയും പാകിസ്ഥാന്റെയും ദൈവന്മാരുടെ തയ്യിൽ കുടക്കുടെ ഏറ്റുമുടലുകൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. കാർഷ്മിർ പ്രശ്നം ഉദ്യോഗസ്ഥതംകൊണ്ട് സമാധാനപരമായി പരിഹരിക്കാൻ പാകിസ്ഥാൻ ഇതുവരെയും സന്ന ഡത പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പഞ്ചാബിലെ ഉദ്ഗവാദികളെ പരിശീലനവും ആയുധവും നൽകി സഹായിക്കുന്നതിൽ പാകിസ്ഥാനുള്ള പക്ഷ് സർവ വിദിതമാണ്. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കാവശ്യമുള്ളതിലും എത്രയോ കവിതയെ ഒരു ആധുനികസേനയെ ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തിയിൽ പാകിസ്ഥാൻ സജീകരിച്ചു നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്ക പാകിസ്ഥാന് കണക്കറു ആയുധസഹായം നൽകിവരുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇന്ത്യയ്ക്കെതിരായ ഫോറെന്റ് പാകിസ്ഥാൻ എങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നറിഞ്ഞുകൂട്. പോരാത്തതിന് പാകിസ്ഥാൻ അണ്ണാനുയുഗമനിർമ്മാണശൈഖ്യം കൈവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പാകിസ്ഥാനും ഇന്ത്യയും തയ്യിൽ ഇനി ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായാൽ, പാകിസ്ഥാന്റെ ആറ്റം ബോംബുകൾ ദില്ലിയിലോ കൽക്ക തയയിലോ ബോംബേയിലോ കൊച്ചിയിലോ വിന്സു കുടായ്ക്കയില്ല. സിയാളൽഹക്കിന്റെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് ദൈവനിക - ഏകാധിപത്യം പാകിസ്ഥാനിൽ തുടരുമോ എന്ന് ഇനിയും വ്യക്തമല്ല. പാകിസ്ഥാനോടുള്ള മത്സരമാണ് വനിച്ച് ഒരു തുക ദൈവനികാവശ്യങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിക്കാൻ ഇന്ത്യയെ നിർബന്ധിതമാക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള കള്ളക്കടത്തു വ്യാപാരത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ചും മയക്കുമരുന്നുകളുടെ കള്ളക്കടത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കേന്ദ്രം പാകിസ്ഥാൻ ആണ്.

സിലോൺഡിലെ ആദ്യത്തെകലാപത്തിൽ ഇന്ത്യ ചെന്നു കുടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ സമാധാനം സ്ഥാപിച്ച് ഇന്ത്യൻ സേനയ്ക്ക് എല്ലുപ്പത്തിലെണ്ണും മടങ്ങിവരാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഫലമോ? ഇന്ത്യയിലെ നഗരങ്ങളിൽ തങ്ങൾ അക്രമങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുമെന്ന് സിലോൺഡിലെ തമിഴ്ഹാഴം വിമോചനപ്പൂലികൾ ഭേദഗണ്യ പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ മയക്കുമരുന്നിന്റെ മറ്റാരു ദ്രോതരല്ല തമിഴ്ഹാഴം വിമോചന പുലികളാണെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു.

അയൽബന്ധങ്ങൾ മെച്ചപ്പെട്ടവയല്ലാത്തതിനാൽ, ദരിദ്രമായിരുന്നിട്ടും ഇന്ത്യ വലിയതോതിൽ ദൈവനികസജീകരണങ്ങൾക്കായി

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം :

പണം ചെലവഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു. നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങളെ നവീകരിക്കാൻ ആവശ്യമായ മുലധനം കണ്ണെത്തുന്നതിന് ഇതുമുലം പ്രയാസം നേരിടുന്നു. വിദേശത്തുനിന്ന് നാം വലിയതോതിൽ കടമെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വർഷാവസാനത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ പൊതുവിദേശക്കുടം 72,000 കോടിരൂപയാവുമെന്ന് പറയപ്പെട്ടുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അധികാരിയാണെങ്കിലും ഇന്ന് ഇന്ത്യ കുറവാണ്. കട ബാധ്യത നമ്മുടെ കൊലക്കയറായി മാറുമോ എന്ന് ആശങ്ക ഇപ്പോൾതന്നെന്നയുണ്ട്.

ദരിദ്രരാജ്യമെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ ഭേദംചേലവ് അമിതമായി വർദ്ധിച്ചുവരുകയാണ്. 1950-51-ൽ ഇന്ത്യാഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ചെലവ് 914 കോടിരൂപയായിരുന്നു. 1986-87-ൽ ഈ ചെലവ് 93,000 കോടി രൂപയായി വർദ്ധിച്ചു. 1987-88ൽ ഭേദംചേലവ് ഒരു ലക്ഷംകോടി രൂപയായി ഉയരരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതിൽ ഏഴായിരം കോടിരൂപയൈക്കിലും കമ്മിപ്പണം(നോട്ടടി) കൊണ്ടുനിക്കേണ്ടിവരും. ഇതിന്റെ ഫലം വന്നിച്ച് വിലക്കയറ്റമായിരിക്കും.

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തെ നേരിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഏകദേശസഭാവം ഇപ്പറമ്പത്തിൽനിന്നും വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ? പരീക്ഷണങ്ങൾ പലതു ചേർന്നാണ് പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. ഏതുംടത്തിലാണ് പരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രതിസന്ധിയായി മാറുക എന്നറിഞ്ഞുകൂട്. പ്രതിസന്ധിയുടെ ഫലം വിസ്തൃതമോ, നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പുർണ്ണമായ തകർച്ചയോ ആവാം.

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി, അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സഭാവത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന വൈകല്യമാണ്. ജനങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് യുവാക്കൾക്ക് ആദർശങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുകയും, തൽക്കാല സ്വാർമ്മ സാധ്യത്തിനായി ഏതു കൂള തത്തവും പ്രവർത്തിക്കാൻ ഉള്ളപ്പില്ലാതാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ രാഖ്യത്തിൽ സഭാവപ്രതിസന്ധി സംജാതമായിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതാം.

ഭാരതീയ ജനതയ്ക്കു സഭാവം അത്തരമൊരു പ്രതിസന്ധിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവോ?

1 സപ്റ്റംബർ 1988

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയം ഇന്ത്യയിൽ*

കെ. ജി. പാലോസ്

സമീകരിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചുചെയ്ത പ്രസംഗം

ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഭരണിയർക്ക് പകുണ്ഡാകുക എന്നതാണ് ജനാധിപത്യം എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ കാതൻ. ഈത് താരതമേന പുതിയ ഒരു ആശയമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് തങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ആളുകളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് എല്ലാ സമൂഹങ്ങളും വിശ്വ സിച്ചിരുന്നത്. തങ്ങൾതന്നെ ഭരിച്ചാലെന്നെന്ന ചിന്ത പോലും ഒരുക്കാലത്ത് ഇംഗ്ലീഷനിന്നും (blasphemy) ആയിരുന്നു. അമേരിക്കൻ, ഫ്രഞ്ച് വിപുവങ്ങൾക്കും ഐണാനോദയചിന്തകൾക്കും ശേഷമാണ് ഇത്തരമാരു ആശയത്തിന് ഇടം കിട്ടിയത്. മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഈത് വലിയൊരു കുതിപ്പായിരുന്നു.

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന ബൈട്ടിൽ 1885 വരെ ഒരു നൃനപക്ഷം പുരുഷമാർക്ക് മാത്രമേ വോട്ട് വകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1918-മുതലാണ് സ്വത്രീകർക്കും എല്ലാ പുരുഷർക്കും വോട്ടവകാശം ലഭിച്ചത്.

ഈപതാം നൃറാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥ തന്നെയാണ് ലോകകാര്യങ്ങളിൽ ഇരുപത്തി ഒന്നാം നൃറാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലുമുള്ളത്. ഒരു വ്യത്യാസമുള്ളത് ആദ്യം സുരൂനസ്തമികാതിരുന്നത് ബൈട്ടിഷ്സംാമാജ്യത്താർത്തിന് മുകളിൽ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോഴ് അമേരിക്കയുടെ മുകളിലാണ്.

കഴിഞ്ഞ നൃറാണ്ടിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടുന്ന മുന്ന് വർഷങ്ങളും - 1918, 1944, 1989. ഓന്നും രണ്ടും മഹായുദ്ധങ്ങളുടെ അന്ത്യമാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടും. ശൈതസമരത്തിന്റെ അന്ത്യമാണ് 1989. 1918-ൽ ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസ് രൂപവൽക്കരണം പുതിയൊരു ലോകക്രമത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. ദേശീയ സ്വയംബന്ധനയം (National self determination)

എന്ന സിഖാനം മുന്നോട്ടുവച്ചത് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ട് വിൽസൺ ആയിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം വരെ വിപുവകരമായ ഈ പുതിയ സിഖാനത്തിന്റെ പ്രചാരകൾ അമേരിക്ക ആയിരുന്നു. 1948-ൽ ആഗോളമനുഷ്യാവകാശ പ്രവ്യാപനം (Universal declaration of human rights) യു.എൻ. അംഗീകരിച്ചതോടെ കോളനിഭരണത്തിന് നൃാധികരണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതുവരെ മുന്നാം ലോകത്തെ സംസ്കാരസമ്പന്നരകുന്നതിന് ചരിത്രം നൽകിയ നിയോഗത്താൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകയായിരുന്നു വെള്ളക്കാർ (White man's burden)!. രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് UN ചാർട്ടറിൽ പ്രസക്തമായിട്ടുള്ളത്.

1. Sovereign equality of all nations; 2. equal right of all citizens to elect their governments.

കഴിഞ്ഞ അധിവകുപ്പശഭ്യത അനുഭവങ്ങളാണ് മനുഷ്യാവകാശം. എന്ന നിലയിൽ ജനാധിപത്യരേണ്ടുക്കമത്തിൽ നമുക്കുള്ളത്. ഈകാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത നാല്പത്തിയഞ്ചുവരെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന അമേരിക്ക, ഇപ്പോൾ കടുത്ത മനുഷ്യാവകാശ ലഭ്യമാക്കിയിരുന്നു. പ്രയോക്താവായി മാറി എന്നതാണ്. തങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത ഒട്ടേരു രേണുകുടങ്ങളെ അടീമരിക്കുകയും, പാവസൽക്കാരുകളില്ലെട അതു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സ്വയംഭരണാവകാശത്തെ കവർന്നുകുകയും ചെയ്തു അവർ. ഈകാലത്ത് അമേരിക്ക അടീമരിച്ചതോ അതിനു ശമിച്ചതോ ആയ രേണുകുടങ്ങളിൽ ചിലത് താണ്- ചെചന (1945, 50, 53), കൊറിയ (50-53), ഗാന്ധിജി (1954, 67-69), ഇന്ത്യൻസ്വാത്ത്വം (1958), കൃഷി (1959), കോംഗ്രേസ് (1960), പെറു (65), ലാവോസ് (64-73), വിയറ്റ്നാം (61-73), കംബോഡിയ (69), എൽ-സാൽവദോർ (80), നികരാഗ്വ (80), ശ്രീലങ്ക (1983), ലിബിയ (88), പനാമ (89), ഇറാക്ക് (91), ബോസ്നിയ (95), സുഡാൻ (98), യുഗോസ്ലാവ്യ (99), അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ (2001). ഇതിൽ ഇറാക്കിനെതിരെയുള്ള ശമം ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു.

ആദ്യത്തെ നാലുശതകങ്ങളിൽ മറ്റാരു തുല്യശക്തിയുമായി അമേരിക്ക ശീതസമരത്തിലായിരുന്നു. അന്ന് കമ്യൂണിസ്റ്റത്തിൽ നിന്ന് ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുക എന്ന ചതിത്രഭാത്യമാണ് അമേരിക്ക ഏറ്റുടരുത്തിരുന്നത്. അതുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇസ്ലാമികഹിസ്മെൻസ്ലിസ്റ്റത്തിനിന്ന് ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതലയായി. പക്ഷെ അതിനു ഏഴിയില്ല. സെപ്റ്റംബർ പതിനൊന്നിന് ശേഷം ഭീകരംക്കെതിരായി. ഇപ്പോൾ അണ്ണവായുധങ്ങൾക്കെതിരെയാണ് കുറിശുയുദ്ധം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത ഭാഷയിൽ പദങ്ങൾ വ്യാഖ്യപരിക്കപ്പെടുകയും പുതിയൊരു കൃത്യിമമായ പദശബ്ദങ്ങൾ വുപപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്. അമേരിക്ക റഷ്യക്കെതിരെ പോരാട്ടുന്നത് ജനാധിപത്യം രക്ഷിക്കാനാണ്! ഗർഡ് രാജ്യങ്ങളിലെ എല്ലാക്കൊതികൾ പേര് enduring freedom എന്നാണ്. അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ ആക്രമിക്കുന്നത് Justice infinite അണ്. പാശ്ചാത്യമാദ്ധ്യമങ്ങളുടെ ഈ വകീകരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും കുറമായ ഉദാഹരണം ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഹേഗിൽ നടന്ന വേദിയിൽ വാട്ടർ ഫോറത്തിൽ പ്രക്രതിയിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ജലത്തെ സ്വകാര്യവത്കരിക്കുന്നതിന് നൽകിയ ന്യായീകരണത്തിൽ കാണാം. അമേരിക്കൻ വിദഗ്ധയർ പ്രവ്യാപിച്ചു-

God gave us the rivers, but he does not put in the delivery systems. That is why we need private enterprises.

The ritualistic slaughter of language എന്നാണിത് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

അടുത്തയിടെ പത്രത്തിൽവന്ന വൈറ്റ്‌ഹൗസ് വക്താവിൻ്റെ ഒരു മൊഴിമുതൽ ഉദ്ദരിക്കേട്ട; ഇറാക്കിലെ ജനങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അമേരിക്ക ഉപദേശിക്കുകയാണ്.

"The US wants Saddam Hussain to be assassinated preferably by Iraqis themselves because the cost of a bullet is less than that of a 13 billion American attack"

Ari Fleisher

ഈ ഭാഷയുടെ പെപശാചികതാം നോക്കുക- ഇറാക്കിലുള്ളവർ തന്നെ സദ്യം ഹൃസെസനെ കൊല്ലുന്നതാണ് നല്ലത്. കാരണം ഒരു ബുള്ളറിൻ്റെ വില യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി അമേരിക്ക പിലവഴിക്കേണ്ടിവരുന്ന 13 ബില്ല്യൺ ഡ്യാളറിൽ കൂറവാണ്ടല്ലോ

മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ മാത്രമല്ല, മാനവസംസ്കാരത്തെത്തന്നെ ഇത്തരം പ്രവ്യാപനങ്ങൾ അവഹേളിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇതോക്കെ ഈ ലോകത്ത് 'അനന്തമായ നീതി' (infinite justice) ഉറപ്പാക്കാൻ അമേരിക്ക സഹിക്കുന്ന ത്യാഗങ്ങളാണ്!

അവരുടെ പ്രവർത്തനരേഖയിൽ പക്ഷേ എന്നും ഇങ്ങനെതന്നെ യായിരുന്നു. നാം നേരിട്ടിരിഞ്ഞെ കാര്യമുണ്ടല്ലോ- 1957-ൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു സർക്കാരിനെ എങ്ങനെയാണ് അമേരിക്ക അട്ടിമരിച്ചതെന്ന്. അമേരിക്കൻ അംബാസിയർ മൊയിൻഹാൻ ആധികാരികമായി വെളിപ്പെടുത്തിയത് പത്തുകോടിരൂപ അന്ന് സി.എം.എ. നൽകിയെന്നാണ്. (ഇന്നതെന്ന കണക്കിൽ അത് 1000 കോടി വരും) അംഗീകാരത്തിൽ കാര്യമില്ല- നാം ഇതിനോട് പ്രതികരിച്ച രിതിയാണ്. ഇടതുപക്ഷം അതിനുശേഷം പലപ്രാവശ്യവും ഇവിടെ അധികാരത്തിൽ വന്നു. ഈ പണം ആരോക്കേ പകിടെടുത്തു. എങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചു, എന്നൊക്കെ സമുഹത്തെ അറിയിക്കാനുള്ള ബാധ്യത തങ്ങൾക്കുള്ളതായി അവർക്ക് തോന്തിയില്ല. വിനോചനസമരത്തിൽ ആവേശപൂർവ്വം പകടുത്തി സി.ജെ.തോമസ് സമരത്തിനുവേണ്ടി അമേരിക്കൻ പണം പറ്റുന്നതിലുള്ള അന്വാധ്യത്തെപ്പറ്റി ലേവനങ്ങളെഴുതിയതിന്റെ വിശദംശങ്ങൾ ശ്രീ.എം.കെ. സാനു ഇത്തരിടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എം. ഗോവിന്ദൻ്റെ ജീവചരിത്രത്തിലുണ്ട്. കേരളത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സർക്കാരിനെ പുറത്താക്കിയതും ജനാധിപത്യം സംരക്ഷിക്കാനായിരുന്നു!

അമേരിക്ക പറിഞ്ഞത് അന്ന് കേരളീയർ ചെയ്തു. ആ സർക്കാരിനെന്ന നീക്കിക്കൊടുത്തു. ഇന്നമേരിക്ക ഇറാക്കിലെ ജനങ്ങളോട് പറയുന്നത് അവരുടെ രണ്ടാംധികാരിയെ കൊന്നുകൊടുക്കാനാണ്. ഇറാക്കികൾ നമ്മോളം സംസ്കാരസ്വന്നരാണോ എന്ന് നമുക്ക് കാഞ്ഞിരുന്നുകാണാം.

ഈനെത്തെ നമ്മുടെ ചർച്ചയിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നെടുംതുണ്ടുകളെപ്പറ്റി നാം വെവ്വേറു ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. അത് ദേശീയതലത്തിലാണ്. എന്നാൽ അതിൽ ദേശീയത ലഭ്യ ലുള്ള National

sovereignty and right for franchise ആണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിത്തറ. ഈ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലും ജനാധിപത്യം ഉണ്ടാവുകയില്ല. ആഗോളസാഹചര്യങ്ങൾ ഭയാനകമായ ആ അവസ്ഥ തിരേക്കാണ് വിരൽ ചുണ്ടുന്നത്.

II

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ദേശീയതലത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ പൂറ്റി താഴെ പറയുന്നില്ല. രണ്ട് സുചനകൾ മാത്രം നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

1. അസ്വത്തു വർഷമേ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തിന് പ്രായമുള്ളതു. അസ്വത്തു കഴിഞ്ഞ ഈ സദസ്സിലുള്ളവരായും ജനാധിപത്യക്രമമുള്ള ഒരു നാട്ടിൽ ജനിച്ചവരല്ല. രാജഭരണവും വിദേശഭരണവും തമിലുള്ള സംഗമത്തിലാണ് ഈ ശിരു ജനിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ജനനാ തന്നെ ഒട്ടരേ വൈകല്യങ്ങൾ ഇതിനുണ്ടായിരുന്നു. അത് മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിൽ ഈന്ന് നാം ഏവിടെ നിൽക്കുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ മതി.

ലോകജനസംഖ്യയുടെ നാലിലൊന്ന് ഇന്ത്യയിലാണ്. നാലിൽ മുന്നേയുള്ള സ്വാക്ഷി 175 രാജ്യങ്ങളിലും. നമ്മുടെ നൂറുകോടി ജനങ്ങളിൽ 60 കോടിക്കും പ്രാഥമികസൗകര്യങ്ങളില്ല; 40 കോടി നിരക്കരരാണ്; 20 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് കുടിക്കാനുള്ള ശുദ്ധജലംപോലുമില്ല. വികസനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ലോകത്തിലെ 175 രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയുടെ സ്ഥാനം 138-ാമതേതതാണ്. അസ്വത്തു വർഷത്തെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ബാക്കിപ്പത്രമിതാണ്.

ഈ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനൊരുദാഹരണം: തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ശ്രാമപദ്ധതിയുടെ ഭരണരീതിയാണ്. മദ്യപ്രദേശിലെ ബാലഘർട്ട് ജില്ലയിൽ ജൂലൈയ് 30നു നടന്ന സംഘവിതാണ്. അവിടെത്തെ സക്കരിക്കലും പണ്ഡായത്തു് നടത്തുന്ന ഒരു സ്കൂളിൽ ഏഴ് അഖ്യാപകരുണ്ട്. അവരിൽ സ്കെട്ടിയായി ഒരുവളേയുള്ളൂ- ഭൂവനേശ്വരി. 27 വയസ്സുള്ള വിവാഹിതയായ അവർ ഏല്ലാം വരുമിഷ്ടപ്പെടുന്ന നല്ല ടീച്ചറാണ്. ഈ 30നു അവരെ സർപ്പാശം ശ്രാമത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു. എഴുന്നുറോളം ആളുകൾ അവിടെ കുടിയിരുന്നു. ഭൂവനേശ്വരതിരിക്ക് ഒരുഖ്യാപകനുമായി അവിഹിതബന്ധമുണ്ടെന്ന് സർപ്പാശം അറിയിച്ചു. ഒപ്പതും പതിനൊന്നും വയസ്സായ രണ്ട് കുട്ടികൾ സാക്ഷിപറഞ്ഞു. കൂറും തെളിഞ്ഞതായി സർപ്പാശം പ്രവൃത്തിച്ചു. ശിക്ഷയും വിഡിച്ചു- പരസ്യമായി ഭൂവനേശ്വരതിരിയെ കൂട്ടബലാൽസംഗമം ചെയ്യണം. മുൻകുട്ടി തയ്യാറാക്കിനിർത്തിയിരുന്ന നാല് തടിമാടമാർ രംഗത്തുവന്നു. തന്റെ ശിഷ്യരും അവരുടെ കർഷകർത്താക്കളുമുശ്ശപ്പെടെ ഏഴുന്നുറ്റ് പേര് നോക്കിനിൽക്കേ നാലു പേരും പട്ടാപ്പകൾ ആ അഖ്യാപികയെ മാറിമാറി ബലാൽസംഗമം

ചെയ്തു. കുടിയിരുന്ന ചിലർ എതിർത്തെക്കില്ലും ഫലമുണ്ടായില്ല. കേട്ടിരിക്കുന്ന അടുത്ത ശ്രാമത്തിൽനിന്ന് ഭർത്താവ് ഓടിയെത്തുനോ ഫേക്കും ശിക്ഷ നടപ്പിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഭർത്താവ് അവരെ കുട്ടി പോലീസ് റേസ് ഷനിലെവൽത്തി. പോലീസ് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഡിസ്ട്രിക്കറ്റ് കലക്ടറുടെ മുൻപിലെവൽത്തി. അദ്ദേഹവും വിസമ്മതിച്ചു. നിരാ രായി അവർ ജബൽപ്പുർ ഹൈകോടതിയിൽ പരാതി സമർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ നടപടികൾ വരു നിതിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. ഭൂവനേഷ്വരി നമ്മുടെ ജനാധിപത്യപ്രവർത്ത നണ്ണള്ളുടെ ഒരു സുചനയാണ്. നമു വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം ഇതാണ്: - ലെജിസ്ലേറ്റീവും എക്സിക്യൂട്ടീവും ജനാധിപത്യത്തെ മാനുംഗപ്പെടുത്തുന്ന അവിഹിതബന്ധത്തിലാണ്. ജൂഡീഷ്യറിയിൽ മാത്രമേ ഒരു പ്രത്യാഹയുള്ളൂ.

പക്ഷേ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയനേതൃത്വം ജൂഡീഷ്യറിയേയും വെറുതേ വിടുന്ന മട്ടില്ല. നിയമവാച്ച (Rule of law) ആണ് ജനാധിപത്യ തിരിന്റെ അടിത്തറ. പക്ഷേ തങ്ങളും നിയമത്തിനയിനരാണെന്ന നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇന്തരാഗാധിയാണ് ഇത് തുടങ്ങിവച്ചത്. അടിയന്തിരാവന്നു നിയമവാച്ചചയ്യെടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു. പലരും അവരെ പിന്തുടർന്നു - ബാൽത്താ കരേ, അവസാനമിതാ കർണ്ണാടക മുവുമന്തി കൂഷ്ഠാണ്. മതവും രാഷ്ട്രീയവും നിയമത്തിന് മുകളിലാണ് എന്ന തലതിരിഞ്ഞ വാദ മാണ് അവരുടേത്.

- രണ്ടാമത്തെ കാര്യം - ജനാധിപത്യമെന്നത് ഭൂരിപക്ഷഭരണം (rule of majority) ആണ്. വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് നിർഭയമായി അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള വേദിയാണത്. വെവിധ്യമാണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ജീവൻ. Majoritarianism ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നിരാസമാണ്; അത് അപകടവുമാണ്.

ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞതിനർത്ഥം ജനാധിപത്യം ആകെ കൂഴപ്പത്തിലായിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് അതുവേണ്ട എന്നല്ല. ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽവച്ച് ഏറ്റവും ശരിയായ ഭരണരീതി ജനാധിപത്യമാണ്. അതിനെ സംരക്ഷിക്കണം.

അതേസമയം, പുറത്തുനിന്നും അകത്തുനിന്നും അത് ഭീഷണികൾ നേരിടുന്നു. അവരെ നാം തിരിച്ചറിയണം. ഇതാണ് അപചയന്തെ പൂർണ്ണാംഗ ചർച്ചയുടെ പ്രസ്താവി.

നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തിന് അസ്വത്താം വയസ്സിൽ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ണുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്താണ് ഒരു കായകൾപം, ചുരുങ്ഗിയതൊരു രസായനമെക്കില്ലും, വേണം.

കൈപ്പറ്റി

കിളികളി	- അപ്പൻ തച്ചേത്ത്
പ്രസാ: മാളവിക പണ്ണിക്കേഷൻസ്,
കൊച്ചി - 22. വില : 25.00
അറുവിനക്കണ്ണി	- എം. എ. റസാക്സ് മലേഷ്യ
നിവേക് റ്ലൂഡിയേം, സെലവാങ്ഗോർ,
മലേഷ്യ. വില :
ഗയനപ്രക്ഷിണം	- രാധാകൃഷ്ണൻ കാക്കഗ്രേറി
പ്രസാ: ശ്രദ്ധകാരൻ
ചാവക്കാട് - 680 506.
വില : 40.00
യുക്തിവാദിയുടെ ഭേദവം- സി.വി. സുധീരൻ	
പ്രസാ: കരള് ബുക്ക്‌സ്, കോട്ടയം.
വില : 45.00	
നാടോടി പാരമ്പര്യം -	
തുഞ്ചൻ്റെയും കുഞ്ചൻ്റെയും
കൃതികളിൽ	- ഡോ. ശശിയരൾ കൂറി
പ്രസാ: പാസ്റ്റിയോൺ, കോഴിക്കോട്.
വില : 35.00
ശ്രീരാഗം	- സുനീരീകുമാർ
വിതരണം: സാതിബുക്ക്‌സ്, വയലാർ.
വില: 25.00
കരുക്കമശ	- പറവുർ സി. ലതികാനായർ
പ്രസാ: യവനിക പണ്ണിക്കേഷൻസ് &
ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻ ട്രസ്റ്റ്, തിരുവനന്തപുരം.
വില : 50.00
പച്ചയും കത്തിയും	- ചവറ കെ.എസ്. പിള്ള
കരള് ബുക്ക്‌സ്, കോട്ടയം.
വില : 45.00
ലോകവാണിജ്യകരാറും	
ആഗോളവത്കരണവും	- ഡോ. ആർ. ഗോപിമണി
ധിസി ബുക്ക്‌സ്, കോട്ടയം.
വില : 40.00
ഉപഖ്യാനി	- മലയാളകവിത 2002. ചീമ് എയിറ്റർ:
കെ.രവീരേൻ നായർ, തിരുവനന്തപുരം.

നിയമനിർക്കാണംഡ :

കൊളാടി ഗ്രാവിഡൻകുട്ടി

ഇടതുപക്ഷചിന്താഗതിക്കാരും കമ്മ്യൂണിറ്റുകളുമായ ആളുകൾ, ജനാധിപത്യരണ്ടുക്കമത്തിൽ സോഷ്യലിറ്റ് വ്യവസ്ഥയാണ് എറ്റവും അഭികാമ്യം എന്നു പറയും. അതു സാങ്കല്പികമാണ്. പ്രത്യുക്ഷമായി കണ്ണിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ അതില്ലെല്ലാം. അപ്പോൾ നമുക്ക് ഉള്ള തുവെച്ച് സന്നോധിക്കാം. ജനാധിപത്യം നേരിടുന്ന ആപത്ത്, നാട്ടിൽ സർവ്വവ്യാപകമായികാണുന്ന രാശ്ശീയകാരോടുള്ള പുഴുമാണ്. അത് വളരെമാരകമായ ഒരാപത്താണ്. രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികളില്ലാതെ ജനാധിപത്യമുണ്ടാവില്ല. പാർട്ടിരഹിതജനാധിപത്യമെന്നാക്കേ നമുക്ക് കിനാവു കാണാം. ഒരു ജനാധിപത്യം വേണമെങ്കിൽ രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികൾ വേണം. അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യസമരായകരാർക്ക് രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികൾ വേണ്ട എന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പക്ഷം എറ്റവും ആപത്തുണ്ടാക്കുന്നവരാണ് അവർ എന്നാധിരുന്നു. പക്ഷേ പിന്നീട് അവർത്തനെ പാർട്ടികൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. ജനാധിപത്യമാണ് താരതമ്യേന നല്ല വ്യവസ്ഥ എന്ന് അംഗീകരിച്ചാൽ ജനാധിപത്യം സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഈ രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികളെ വിശ്വാസിച്ച് കളിച്ചുകൂടാ. എന്നു മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യരുപത്തിൽ എത്തെല്ലാം കാലത്ത് എത്തെല്ലാം രാജ്യങ്ങളിൽ രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികൾ ക്ഷിണിച്ചിരുന്നവോ അപ്പോഴാക്കേ എക്കാധിപത്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികൾ ഒളാട്ടും രാശ്ശീയത്തിനോടും ഉള്ള ഈ പരിഹാസം മാറ്റണം. സാമാന്യം വിദ്യാസന്ധനരും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നവരുമായ ആളുകൾ രാശ്ശീയപ്രസ്താവനത്തിലേയ്ക്ക് ആന്തയികപ്പേടണം. അങ്ങനെത്തെ ആളുകൾ രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികളിൽപ്പോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്നു സംഭവിക്കു? മുന്നാം കിടക്കാരും നാലാംകിടക്കാരും ആറാംകിടക്കാരുമായിരിക്കും രാശ്ശീയപ്പാർട്ടികളിൽ. അവർ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തും. ഈ രാശ്ശത്തിന്റെ

ഭാവിയെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ചുമതല അവരുടെ കൈകളിലെത്തും. ഈ ആപത്ത് ഇപ്പോൾതന്നെ ഒരുവിധം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ഉത്തമാംശം (Cream of the society) രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ മുന്നണിപ്പോരാളികളായാൽ മാത്രമേ ഈന്നതെന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ജനാധിപത്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

നമുക്ക്, നിയമനിർമ്മാണ സഭയിലേയ്ക്ക് കടക്കുക. ജനാധിപത്യവസ്ഥയിലൂള്ള ഒരു ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മുന്നുകാലുകൾ ആണ്, ലെജിസ്ലറീവും, ആധിഷ്യറിയും, എക്സിക്യൂട്ടീവും. നേരത്തെ പറിഞ്ഞതുപോലെ, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അധികാരം പതനത്തോടൊപ്പം ഈ സ്ഥാപനങ്ങളാക്കുന്നതിനുശേഷം അധികാരം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതാണ്. നമ്മുടെ കേരളലെജിസ്ലറുകൾ, ഇന്ത്യൻ ലെജിസ്ലറുകൾ, ലോകത്തിലൂള്ള വ്യത്യസ്ത ലെജിസ്ലറുകൾ തുടെയും ഉണ്ടായത് പണ്ട്. അന്നത്തെ അതികായമാരുടെ പമ്പങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ആരാണ്? ഇത്തിരിവട്ടം ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു വാമനനാരെ നമ്മൾ കാണുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യത്തെ കാബിനറ്റിൽ പണിയിട്ട് ജീവഹർലാൽ നേഹറു പ്രധാനമന്ത്രി, ആദ്യത്തെ മന്ത്രി വല്ലഭായി പട്ടേൽ, വിദ്യാലൂപാസമന്ത്രി മെഹലാനാ ആസാദ്. 1957ലെ കേരളമന്ത്രി സഭ. ഇം.എം.എൻ. മുവുമന്ത്രി, അച്ചുപ്പത്തെ മേനോൻ ധനകാര്യമന്ത്രി, മുണ്ട്രേസിൽ വിദ്യാലൂപാസമന്ത്രി, ഷോ.എ.ആർ. മേനോൻ ആരോഗ്യമന്ത്രി. അവിടനിങ്ങാട്ട്, ഇപ്പോൾ ഉള്ള കാബിനറ്റോ? എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ ഏറ്റവും മുൻഗതിയാണിന്. ലെജിസ്ലറു പ്രൊസിഡിന്റ്സ് നോക്കിയാൽ മതി. പാർലിമെന്റിൽ നേര്യും ഇന്ത്യൻ നിയമസഭകളുടേയും അവത്തുകൊണ്ടുത്തെ പ്രൊസിഡിന്റ്സ് നോക്കിയാൽ വന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾ കാണാൻ പറ്റും. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത (Quality) യുടെ കുറവ്. അതുപോലെ ജൂഡിഷറി. ഇവിടെ പരിത്യേക്കശക്കാറുണ്ട്, ജൂഡിഷറി മാത്രമേ രക്ഷയ്ക്കുള്ളൂ എന്ന്. സുപ്രീംകോടതി ജയ്ജി ഇവിടെ ഇംപിച്ചർമെന്റിന്റെ വകുത്ത് എത്തിയില്ലോ? രാജസ്ഥാനിൽ ഇത്തരിടെ ലോവർജൂഡിഷറിയിലെ നാല്പത് പ്രിംസിപിലും ഓഫീസർമാരെ ഡിസ്ട്രിക്ട് ചെയ്തു. ഒരൊറ്റയടിക്ക് ബോംബെയിലെ മുൻ ഹൈകോടതി ജയ്ജിമാരെ ഒഴിവാക്കി, അഴിമതിക്ക്. ജൂഡിഷറിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റി പറയുന്നോൾ, പഴയ ഒരു സംഭവം ഓർമ്മിക്കുകയാണ്. പാലക്കാട് ഇസ്റ്റർജൂഡിഷറിനു പറിക്കുകയാണ് താൻ. അന്ന് രണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗുരുവായുരിൽനിന്ന് പാലക്കാടേയ്ക്ക്. ഒന്നു രാവിലെയും ഒന്നുചുക്കും. രാവിലെ അവിടെ നിന്നു വരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ദാനങ്ങൾ കുറിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾ നാട്ടിലേയ്ക്കുവരുന്നു. കരിബപ്പുണ്ടാണ്. പിൻസിറ്റിനടുത്ത് കരിവെച്ച് കരിച്ചുടാക്കി ബഹുമാനപ്പെട്ട പേട്ടോളും, ഡീസലുമൊന്നും കിട്ടാതെക്കാലം. മുൻസിറ്റിൽ ദൈവവർക്കും വേറു രണ്ടായിരിലും ഒരിലം ആർ

വിഹരപീസിനുള്ള സിറ്റാൺ. എങ്ങെൽ കുട്ടികൾ ബാക്ക് സിറ്റിൽപോ തിരുന്നു. ഫ്രെംഗ് സിറ്റ് ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. ഒരു പട്ടരും അമ്മ്യാരും ഒരു പെരുത്തസാമാനക്കെട്ടും കുടി വന്നു. ഫ്രെംഗ് സിറ്റ് ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. സന്തോഷമായി പട്ടരും അമ്മ്യാരുംകുടി ലഘുജ്ഞ കേറ്റി സുവിശയി അവിടെ കേറ്റി ഇരുന്നു. അഞ്ചുമൺിക്ക് പുറപ്പേഡേണ്ട ബന്ധ്. ദൈവരും കണക്കുറുമെല്ലാം അബൈരമൺിക്കെതാണി. കണക്കുറു പറഞ്ഞു S.I.യുടെ സിറ്റാ അൽ. സ്വാമി ഇരഞ്ഞു. മുൻസിറ്റുവിട്ട് പിറകിൽ കരിയുടെ അടുത്ത് പോയിരുന്നു പട്ടരും അമ്മ്യാരും. ബന്ധ് നേരെ പോയത് S.I.യുടെ വീടിലേക്ക്. അപ്പോൾ S.I. കുളിച്ച് ദൈവി ചെയ്യുന്നേയുള്ളു. അരമൺിക്കുർ S.I.യുടെ വേണ്ടി കാത്തുനിന്നു. പത്തുമൺിക്ക് ചാവകാട് എത്തേണ്ട ബന്ധ് പത്രാണം എന്നും പത്രാണം എന്നും അപ്പോൾ സ്വാമി ബന്ധപ്പേട്ട് താഴത്തിനാണി ചാവകാട് പോസ്റ്റാഫീസിൽ കയറി ഒരു കമ്പി ഫോറം വാങ്ങി കമ്പി എഴുതി. പുരിപ്പിച്ച കമ്പി ഫോറം കിട്ടിയ ഉടനെ പോസ്റ്റ്‌മാഷ് സ്റ്റെട്ടിരെഴുനേറ്റു. പോസ്റ്റ്‌മാഷ് കാണാനില്ല. രണ്ടുമുന്നു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്ക് അങ്ങാടി മുഴുവൻ സംസാരമായി. ദൈവവരേയും കണക്കുറേയും കാണാനില്ല. മദിരാൾ ഹൈകോടതിയിലെ എ.എസ്.പി. അയ്യരും ഭാര്യയുമാണ്. ഹൈകോർട്ട് ജയ്ജിയാണ് പാലകാടുനിന് ഇതുവരെ കരിയും കൊണ്ട് ഇരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാടി പാലകാടുനിന് ഗുരുവായുരിൽ വന്ന് തൊഴുത് ആബന്ധിൽത്തന്നെ മടങ്ങി ഷാരിഖ്ലൈറിലെത്തി മദാസ് മെയിലിൽ യാത്രചെയ്ത് പിറ്റേന് ഹൈകോടതിയിൽ എത്താനായിരുന്നു. ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് രാജമന്നാറിനുള്ള കമ്പിയാണ്. ലീവിനുള്ള അപേക്ഷ. പി.ആർ.നമ്പ്യാരാണ് ബന്ധിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. പത്തണ്ണുറാളുകൾ അപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടെകുടി. ഇരു ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ നന്ദി എന്ന് അയ്യരുടെ കാൽക്കൽ സാമ്പ്രാശം നമസ്കരിച്ച് തെറ്റിന്മാപ്പു പറഞ്ഞു. “പറവായില്ലെല്ലു, പറവായില്ലെല്ലു എനിക്ക്” എന്ന് സ്വാമി. ഇരു ഹൈകോർട്ട് ജയ്ജിയുണ്ടെല്ലോ, കടുകെടയ്ക്ക് വിട്ടുവിഴ്ചയി നിന്നുതു നീതിമോഡം. ഇത്രയും ലളിതമായ ജീവിതവും ഇത്രയും ഉയർന്ന ചിന്തയും. അക്കാലത്തെ ജയ്ജിമാരുടെ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ നിശ്ചലിൽ നിൽക്കാൻ തക്ക ജയ്ജിമാർ ഇരിക്കില്ല.

മുൻകാലങ്ങളിൽ, നിയമനിർമ്മാണസഭകളിലെ കൃത്യനിർവ്വഹണമോ? (പെർഫോമാൻസ്)? എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മ വരികയാണ് ചർച്ചിക്കുന്നത് അസംഖ്യയിൽ എഴുനേറ്റു നിന്ന് എന്നോ പറയുമ്പോൾ ഒരു M.P. ചെറുപ്പക്കാരിയായ സ്റ്റൈ പെട്ടെന്നെന്നീറ്റ് പറഞ്ഞു : “I dislike two things of yours. Mr. Churchill”.

“May I know what are they ?”

“One your politics other, your moustache.”

അപ്പോൾ ചർച്ചിൽ പറഞ്ഞു “Don't be anxious. It is quite unlikely that you will get have contact with either of the two.” അതായത്, നിങ്ങൾക്ക്.രണ്ടായിട്ടും ബന്ധപ്പെടേണ്ടിവരില്ല എന്ന്. സത്രരന്ദമം (Ready wit) എന്നു പറയുന്നതിൽന്റെ സ്വാരസ്യം അനുഭവവേദ്യം മാത്രമാണ്. ഇന്ത്യൻ പാർലിമെന്റിൽ വി.കെ.കൃഷ്ണമേനോനെപ്പോലുള്ള വരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു. പ്രതിരോധമന്ത്രിയായിരുന്ന കൃപലാനി, അതിരുക്കഷമായി വിമർശിക്കുമായിരുന്നു കൃഷ്ണമേനോനെ. കൃഷ്ണമേനോന്റെ മറുപടിപ്രസംഗം. അനുമതിക്കാതെ മണിക്കുറ നേരം. കൃപലാനിയുടെ നേർക്കുള്ള വാചകമാണ്. So far I have been speaking to the honourable members who can understand things. Now I will speak for kripalani and others. ഇതിന്റെ ഒക്കെ പിരകിലെ ഒരു മനസ്സാനിയും അസ്വാധാവഹമാണ്.വാശിതയും (oratory) മനസ്സാനിയും ഒന്നിച്ച് വരുന്ന വിഷയമാണ്. അത് തലമുറകളാട്ടു കൂടി മാറിപ്പോവുന്നുണ്ട്. പാർലിമെന്റഭരി ജനാധിപത്യത്തിൽ എല്ലാ ലെജിസ്ലൈച്ചറിലും മദർപാർലിമെന്റഭാരയ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമെന്റഭാരിൽ തുടക്കമായിട്ടാണ് വന്നിൽ കൂന്നത്. അവിടെത്തെനെ ഇണ്ടിനോടിബന്ധം പൊരുതിയിട്ടാണ് ഈ നിയമസഭകളാക്കേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 1215ൽ John dackland, അതായത് ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ രാജാവിനെ റണ്ടിമെയ്യ് മെമ്പാനത്തിൽവെച്ച് കുറെ പ്രഭുക്കരാർ നിർബന്ധപ്പെട്ടവും മാഗ്ന കാർട്ടഗിലെലാപ്പുവെസ്റ്റിച്ചിടത്താണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വിത്തുവിത. petition of rights, parliament Act തുടങ്ങി ഓരോന്നായി അങ്ങനെ വന്നിട്ടാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജനാധിപത്യം ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. വോട്ടവകാശം കൂടി ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ബൈറ്റിഷ് ജനതയിലെ പല ആളുകൾക്കും കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. സ്റ്റ്രൈക്ഷൻകെട്ടം. നമുക്ക് പെട്ടുന്ന ഒക്കെ കൂടി കിട്ടി. കാര്യമെന്താക്കേപ്പറിഞ്ഞാലും നമുക്കൊരു ജനാധിപത്യപ്രകീയ കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് ഈ ബൈറ്റിഷ് റേണ്ടത്തിലുണ്ടതയാണ്. ജനാധിപത്യം പാർലിമെന്റ്, ഹലക്ഷൻ, ആധിഷിറ്റി ഇതൊക്കെ ബൈറ്റിഷ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ- അവർ ഇതൊക്കെ നമ്മൾ നന്നാവണ്ണമെന്നുള്ള ചിന്തയിലല്ല തന്നിട്ടുള്ളത് എന്നത് വേറെ വിഷയം-സംഭാവനയാണ് എന്നതാണ് സത്യം.

പകേശ, എന്തൊക്കെ നമുക്ക് മെച്ചമായി അനുഭവപ്പെടുവോ, അകാര്യങ്ങളാക്കേതെനെ ഇന്ന് അവതാളത്തിലാവാൻ പോവുകയാണ്. ഉള്ളിലുള്ളത് ആരും പുറത്തു പറയാത്തതാണ്. ഏറ്റവും ശക്തമായിട്ടിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം ഈ ജനാധിപത്യം തന്നെ വേണ്ടെന്നതാണ്. തുടക്കത്തിൽ പാർലിമെന്റി ജനാധിപത്യം വേണ്ട എന്നായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഫോം മതി. പ്രസിദ്ധീകരിക്കേ നേരിട്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കുക.പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വാക്ക് അവസാനവാക്കാവുക. എത്താ

ണാരമേരികൻ മോധൻ കുട്ടി പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലത്തെവേഗം ചെലവാകുകയില്ല എന്ന് കണ്ട് മാറ്റിവെച്ചിരിക്കും യാണ്. മാറ്റിവെച്ചു എന്നാലുത്തും ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നില്ല. ഇനി എപ്പോൾ ഇണ്ട് അവസരം ലഭിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ അപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കുവാൻവേണ്ടി മാറ്റിവെച്ചു എന്നുതന്നെന്നയാണ്. അതുപോലെ നമ്മുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ്. അത് ലെജിസ്ലൈച്ചറിനെ എത്രയാണ് അപകടപ്പെട്ടു തന്നെന്നതെന്നറിയാമോ? ഈ ലെജിസ്ലൈച്ചറിൽന്ന് അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ഓരോ ദിവസവും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങളിൽ പലർക്കും അറിഞ്ഞുവെന്നുവരില്ല. നിയമസഭ എന്ന് ആധിംബരത്തിനെന്നും പരിയുക എന്നല്ലാതെ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതോക്കെ വേരെ ആളുകളാണ്. രണ്ടോ മൂന്നോ വായന നിയമസഭയിൽ വായിക്കുന്ന തൊഴിച്ചാൽ ഈ നിയമസഭയിലെ മെമ്പർമാർക്കൊന്നും അതിലോന്നും ഒരു പക്ഷമല്ല. അതിനൊക്കെ ഉദ്യോഗസ്ഥരായാണുവിടെ അവരാണിതോക്കെ. രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. രാഷ്ട്രീയതട്ടിലുയർന്ന ആളുകൾ ഗൗരവത്തിൽ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കും. ഇതെങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് ഇവർക്കും അറിയില്ലോ. ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവരികയാണ്. മാത്രമല്ല, മറ്റു പലതും ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുണ്ടാക്കുന്നത് ഇവർക്കാണുകൂടാക്കാനും അധികാരം. ലെജിസ്ലൈച്ചർ ചെയ്യേണ്ട കാര്യം ഉദ്യോഗസ്ഥമാർക്ക്, Executives ന് മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണ്. സത്യം പറഞ്ഞാൽ നിയമപ്രകാരം തെറ്റാണ് അത്. ജനങ്ങൾതന്നെ നിയോഗിച്ച് (delegated) അധികാരമാണ് ഈ ലെജിസ്ലൈച്ചറിന്. ലെജിസ്ലൈച്ചറിനെ ചുമതലപ്പെട്ടതിൽ അധികാരം ആ ലെജിസ്ലൈച്ചർ വേരൊരു കൂട്ടർക്ക് എല്ലപ്പോൾക്കും കൂവാൻ പറ്റുമോ? നിയമത്തിൽന്ന് അടിസ്ഥാനത്തെങ്ങളിലെണ്ണ്, A Delegate can not further delegate എന്നാണ്. ഒരു പ്രതിനിധിക്ക് നിയോഗം മറ്ററാതാളെ എല്ലപ്പിക്കാനാവില്ല. മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യത്തിന്നെന്നു നിഷ്പയമാണ് ഈ delegated legislative എന്ന് എറുവും വലിയ വിദഗ്ധയന്നരാക്കേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ച്, ഇംഗ്ലീഷിലെ ഒരു പീപ്പിജസ്റ്റിന് പറഞ്ഞത്, ഇങ്ങനെന്നയാണ് “Though the despotism of the Crown against which the parliament and the people of England had had to wage many a bloody battle during 17th Century, was a thing of, the past. Another despotism more sinister because less visible was emerging slowly but surely and the liberties of the people were in very much in danger.” രാജാവിനെതിരായിട്ട് പാർലിമെന്റ്യും ജനങ്ങളും പല യുദ്ധങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പത്രസ്വാത്രത്യേങ്ങൾ വിശദം കാണ്വേണ്ടിയാണ്. കുറെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഇതാം രാജാവിനേക്കാളാക്കേ വലിയകൂട്ടർ. അതിനേക്കാ

ബോക്കെ അഗാധമായി, അതിനേക്കാളോക്കെ കുറരുമായി നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളോക്കെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. പക്ഷേ കാണില്ല, അവർ അദ്യ ശ്രദ്ധാം. അതാണ് ഈ Delegated legislation. എന്നു പറയുന്നത്. legislature നു വേണ്ടി Executive എല്ലാകാരത്തെല്ലാം ചെയ്യുക.

മൊണാസ്ക്കു എന്ന ചിന്തകനാണ് ലജിസ്ലൈച്ചർ, എക്സിക്യൂട്ടീവ്, ജൂഡിഷ്യൽ എന്ന, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നു കാലുകളെല്ലക്കു റിച്ച് ആദ്യം പറഞ്ഞത്. ഇവയ്ക്കോരോന്നിനും അതിന്റെതായ അധികാരപരിധിവേണ്ടം. ഓരോനും വക്തിത്തിച്ചെടുക്കണം. ഒന്ന് വേരോ നിന്റെ അധികാരങ്ങളെ കയ്യേറുത്, എന്നാണ് അതിന്റെ സിഖാത്തം (theory) പക്ഷേ ഫലത്തിലെവന്നാണുണ്ടാവുന്നത് ? മിക്കവാറും എല്ലാ ദിനേയും എക്സിക്യൂട്ടീവ് കയ്യെടുക്കുന്നു. Executive എന്നത് എത്ര അധികാരപരിധി കിട്ടിയാലും തുപ്പത്തിപ്പേടാത്ത ഭാഗമുള്ളാരു ഭയക്കര മുൻ്നത്തിയാണ്. കുടുതൽ കുടുതൽ അധികാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഭാഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നുള്ളത് എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ ആജനസഭാവ മാണം. ഒരവസരം കിട്ടിയാൽ മതി. അപ്പോൾ കുടുതൽ അധികാരം വേണം. അടിയന്തരാവസ്ഥയിൽ നമുക്കരിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ കണ്ണില്ലോ ? ഈ പോട്ടാ (Pota) എന്നയികാരമില്ലാണ്ടിട്ടാണ് ഈ പോട്ട പിന്നെയും വേണം എന്നു പറയുന്നത് ? അത് അതിന്റെ മുമ്പേയുള്ള ഇത്തരം നിയമങ്ങളെ എതിർത്തപാർട്ടികൾ അധികാരത്തിൽ വരുമ്പോൾ അണം. ഏതു പാർട്ടി അധികാരത്തിൽ വന്നാലും അതിനു മുൻപിരുന്ന വർച്ച ചെയ്തതെക്കെ മാറ്റിമറിക്കുക. എക്സിക്യൂട്ടീവിനാണ് അതിന്റെ എല്ലാ മേഖലയും. അമേരിക്കയിൽ സപ്തംബർ 11ന് ആക്രമണം നടന്നല്ലോ. ഇംഗ്ലണ്ട് അടിയന്തരാവസ്ഥ പാസ്സാക്കി. അമേരിക്കപോലും പാസ്സാക്കിയില്ല. അമേരിക്കയിൽ ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം എത്ര പാരനേയും പോലീസിന് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അററ്റു ചെയ്യാം പുതിയ അധികാരങ്ങൾ. ലെജിസ്ലൈച്ചറിന്റെ മുഴുവൻ അധികാരങ്ങളും delegated ലെജിസ്ലൈച്ചർ Executive വഴി എടുത്തുവെച്ചു. parliamentary democracyയുടെ അവസാനം അതിന്റെ പരമോച്ചത്തിൽ എത്തുപോൾ ആദ്യം ലെജിസ്ലൈച്ചറിനും, പിന്നീട് ജൂഡിഷ്യറിയും സ്വാഭാവികമായി മരണം കൈവരിക്കും. ആകെ നീണ്ടുനിൽക്കാനുണ്ടാവുക Executive മാത്രമാണ്. ഇപ്പോൾതന്നെ എക്സിക്യൂട്ടീവിന് സൗകര്യമില്ലാത്ത തൊക്കെ മറുള്ളവരുടെ പെരടിക്കുവെച്ചുകൊടുക്കും. അയോഖ്യയിൽ ബാബറിമസ്ജിദ് എന്ന പേരിൽ തകർത്ത കെട്ടിസമുച്ചയത്തിന്റെ അടിയിൽ പണ്ട് അസ്വാധുംഡായിരുന്നോ എന്നു നോക്കാൻ, എക്സിക്യൂട്ടീവിന് ഒരു ബാധ്യതയുമില്ലാതെ, അങ്ങനെതന്നെന്ന ജൂഡിഷ്യറിക്ക് എൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. ഇത്, ജൂഡിഷ്യറി എങ്ങനെചെയ്യാനാണ്?

അതിന്റെ താഴത്ത് അസ്വലമുണ്ടോ എന്ന് ജൂഡീഷറിയെങ്ങനെ പറി ശോധിക്കും ? പകേഷ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്, എക്സിക്യൂട്ടീവിന് നല്ല സഹകര്യമാണ്. ഒന്നുകിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നു, അബ്ലൂഫിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് ഈ കാര്യത്തിൽ പറയേണ്ടിവരും. എന്നായാലും അപകടം. അപ്പോൾ, രണ്ടും പറയാതെകഴിക്കാൻ അത് ജൂഡീഷറിക്കിട്ടു കൊടുത്തു. ഈനി ജൂഡീഷറിയായ്ക്കോടെ ചീതപ്പേരു കേൾക്കൽ. ഇതിന്റെയാക്ക ഫലമായിട്ടുണ്ടാവുന്നു ? നേരത്തെ പറഞ്ഞ പോലെ, കാണുക്കാണു, ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വാസം അവസാനി ക്കുന്നു. എന്നു കുഴപ്പം വന്നാലും ജനാധിപത്യത്തിലെ പരമാധികാരി ജൂഡീഷറിയാണ് എന്നു പറഞ്ഞാലോ ? വടക്കേ മലബാറിൽ ഈയിടെ മാർക്ക്‌സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിലേക്ക് ഒരു മാർച്ചു നടത്തി. കോടതി വിധി ശരിയല്ല എന്നു പറഞ്ഞാണ് മാർച്ച്. ജാമും നൽകാൻ ഇതുതുക കെട്ടിവെക്കണം എന്നു കോടതി പറയുന്നത് ശരിയല്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. ന്യായമാണോ, അന്യാധികാരിയാണോ എന്നത് വേറെ വിഷയം. ഇവിടെ കോടതിവിധിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയാണ്. അതിന്റെ വലിയൊരു പതിപ്പ്, കർണ്ണാടകയി ലിതാ നടക്കുന്നു. കർണ്ണാടകകാ മുഖ്യമന്ത്രി പറയുന്നു, സുപ്രീംകോടതി വിധി ഞങ്ങൾ കേൾക്കില്ല എന്ന്. ഇതെങ്കിലും ഇതുവിടെയെത്തും ? വേണ്ടാതുകൂടി പറയുന്ന മതം എന്നതൊരു വിശ്വാസമാണ്, അതിൽ കോടതിക്കി ചെപ്പൊൻ പറില്ല എന്ന്. ഇങ്ങനെ പോയാൽ, കാലക്രമേണ ജൂഡീഷറി കുട്ടി അപചയപ്പെടും. മാത്രമല്ല ജൂഡീഷറിയെ, ആർക്കും വിലയില്ലാ താവുകയും ചെയ്യും. ഒരു സംസ്ഥാന മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് പോലും, മുഖ്യമന്ത്രിക്കും ദായിരിയുന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭരണപദ്ധതനെയെ തള്ളിപ്പിരയാ മെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യം എത്തിനിൽക്കുന്നത് എവിടെയാണ്? അതുപോലെ തന്നെ ഇന്ത്യൻരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രാർഥിയുടെ നേതാ ക്കെൻമാർ പറയുകയാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും കോടതിക്കി ചെപ്പൊൻ പറില്ല എന്ന്. ഇതും വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യമാണ്, നിങ്ങൾക്ക് പതിനായിരം ഉറുപ്പിക ഓരാൾത്തരാനുണ്ട്, കോടതിയിൽ കേസു കൊടു ക്കുന്നു. മറ്റ് ആൾ പറയുകയാണ്, പതിനായിരംരൂപ കൊടുക്കാനില്ല എന്നാണെന്നെന്ന് വിശ്വാസം എന്ന്. വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കോടതിക്കിടപെടാൻ പറില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, ഈ വഴിക്കുപോയാൽ ഈ നടപ്പിലെ ജൂഡീഷറി എവിടെയെത്തും ? ജൂഡീഷറി അവതാളത്തി ലാകും ഒരു ഭാഗത്ത്, ലെജിസ്ലൈച്ചർ അവതാളത്തിലാകും മറുഭാഗത്. ബാക്കി നിൽക്കുന്നത് എക്സിക്യൂട്ടീവ് മാത്രം. ആ എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ സഭാവമോ ? അതിങ്ങനെ മാറി മാറി, പാർലിമെന്റി യെമോക്രസി രീതിയാണ് ഒരു യോജിച്ചതല്ലാതാവും.

അപ്പോൾ, പരഞ്ഞുവന്നതിതാണ്: നമ്മുടെ ജനാധിപത്യം എക്കാ ഡിപ്പാറ്റിലേക്കാണ് മുന്നേറിക്കാണ്ടിക്കുന്നത്. നമ്മുടെതുമാത്ര മല്ല ലോകത്തിൽ ഇന്ത്യൻിലവിലുള്ള എല്ലാ ജനാധിപത്യവും ഒരർത്ഥ ത്തിലഘൂഷിൽ വേരൊരർത്ഥത്തിൽ അനുഭിന്നം എക്കാധിപത്യത്തിലേക്ക് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചിലപ്പോൾ നേതിട്ടുള്ള വഴിയിൽ കുടെയാവും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ വളരെ വഴിയിൽ കുടെയും. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നു തുണുകളിലും അധികാരിച്ച് ഇന്നലെവരെ കേടുപോന്ന, ഇന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിന്റെ അപദാനങ്ങൾ വീണ്ടുടുക്കാൻ പറ്റുമോ എന്നതാണ് നമുക്കു നേതിടാനുള്ള പ്രശ്നം. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുന്നു തുണുകളിലും അധികാരിച്ച് വർത്തിക്കുന്നു. നാലാമതൊരു തുണുക്കും പറയാനുണ്ട്. മീഡിയം - മാധ്യമങ്ങൾ. അതും നേതർവഴിവിട്ടു നടക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നതാണിനി നമുക്കൊരു രക്ഷ ? ആലോച്ചിക്കേണ്ട സമയമായി. ഈ ലോകത്തെ രാജ്യീയവ്യവസ്ഥ കൃഷ്ണപാകത്തിൽ (Fluid state) നില്ക്കുന്നൊരു കാലമാണ്. ലോകത്തിൽ വിവിധരാജ്യങ്ങളിലും ജനാധിപത്യം ഓന്നുകിൽ അവസാനിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ നാമ മാത്രമായി നില്ക്കുകയും ഭരണാധികാരികൾ എക്കാധിപതികളാവുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യം പാകിസ്ഥാൻ, അവിടെ നമ്മൾ കണ്ണുക ശിഞ്ഞു. അതുപോലെ, എങ്കുൻ ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങൾ പലതും. ഇംഗ്ലാണ്ടിലേപ്പോൾ ഭരിക്കുന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ട ആളുകളുടെ പറയുകയാണ്, ഇരാക്കാക്രമനാത്തിൽ അമേരിക്കയുടെ സ്പും നിൽക്കരുത് എന്ന്. പ്രധാനമന്ത്രി പറയുന്നു, തെങ്ങൾ അതിൽ പകാളികളാണ് എന്ന്. പൊതുജനാദിപ്രായത്തേയും, തന്റെ പാർട്ടിയിൽത്തന്നെയുള്ള ഒരു നല്ലശത്രുമാനം പേരുടെ ഇംഗ്ലിഷ്തേയും ഡിക്ക്രിച്ചുകൊണ്ട്. ആരും ചോദിക്കാനില്ല. ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടും പണ്ഡിതനും പറഞ്ഞു: Democracy is the autocracy of the chosen few. പട്ടാടിസിതാരാമയ്യാണ് പറഞ്ഞത്. അതു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇഷ്ടം പോലെ എന്നുംചെയ്യാം. ഈ രാജ്യത്ത് പൊതുമേഖലയിലുള്ള സംരംഭങ്ങൾ മുഴുവൻ വിറ്റുതുല്യക്കും തെങ്ങൾ എന്ന് ഇലക്ഷനു നില്ക്കുമ്പോൾ ഈ ഭരണാധികാരികൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ ? നമ്മൾ അങ്ങനെ വല്ല അധികാരവും (Mandate) കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ ഇവർക്ക് ? നമ്മുടെ എല്ലാ ആർത്ഥിക സ്ഥാപനങ്ങളേയും, ആയിരം ഉറുപ്പികവിലയ്ക്കുള്ള സാധനം പത്തുറപ്പിക്കൽ വിന്റെ തുലച്ച കാശാക്കാനുള്ള അധികാരപ്രതം നമ്മൾ ആർക്കേജിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ ? ധാരാത്താരു രാജ്യീയ പാരസ്യവുമില്ലാത്ത, ഇന്ത്യൻ സാത്രന്ത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിനോ, ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിനോ, ഇന്ത്യൻകർഷകപ്രസ്ഥാനത്തിനോ, തൊഴി

ലാളി പ്രസ്ഥാനത്തിനോ ഒരു നെൻമൺപോലും സംഭാവന ചെയ്യാത്ത അരുൺഷ്യത്രിയാണിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. അയാൾക്ക് ഇന്ത്യ എങ്ങനെയായാലെന്താ? ഏകാധിപത്യമല്ലോ നടത്തുന്നത്? കേവലഭൂതിപക്ഷം പോലും ഇല്ലാത്ത ഒരു ശവർമ്മേണ്ട്, തൽക്കാലം കിട്ടിയിട്ടുള്ള അവസരം പരമാവധി ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. എന്തിന്? തനിഷ്ടം പോലെ ഒക്കെ ചെയ്യാൻ. ഇപ്പോൾ ഭരിക്കുന്ന ഒരു ശവർമ്മേണ്ടിനെ വിമർശിക്കുകയല്ല. ഏതു ശവർമ്മേണ്ടു വന്നാലും ഒരു രീതിയിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരു രീതിയിൽ ഇങ്ങനെന്നയാക്കയാവും. മനുഷ്യരെ സ്വാഭാവിക വാസന, ഏകാധിപത്യത്തിനാണ്. ജനാധിപത്യം മനുഷ്യരെ സത്ത തിലില്ല, പൊതുവിൽ. രാജാവിനെ സേവിച്ച പാരമ്പര്യമെ ഉള്ളൂ, നമുക്ക്. തന്റെ വാട്ടുകാരണവരെ ആദരിച്ച പാരമ്പര്യം. താനും നിങ്ങളും തുല്യ രാണ് എന്ന ധാരണ തലമുറുകളായി നമുക്കില്ല. ലോകത്തിലാർക്കും ഇല്ല. ആ പ്രവണത ആ സഹജഗുണം (inherent quality) നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അവസരം കൂടി ഇല്ലെങ്കിലോ? അതാണ് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മറ്റു രണ്ടുകാലുകളായ ലൈജിഞ്ചറിനേയും ജൂഡിഷറിനേയും ഇരു തന്ത്രങ്ങളിടത്തിനു കൊണ്ട് (cut to size) എക്സിക്യൂട്ടീവ്, ഏകാധിപത്യ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നടന്നുപോവുകയാണ്. ഇന്ന് രാഷ്ട്രമീമാംസക്കാർ ചിന്തിക്കേണ്ടത്, ഇത് എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ ചങ്ങലക്കിടാനെന്നാണ് മാർഗ്ഗം എന്നുള്ള താണ്. എളുപ്പമാനുമല്ല അത്. ഒരു അവിലപ്പോകപ്രവണതയെ ഈ ഇന്ത്യയിലോ, കേരളത്തിലോ, ഉള്ള കുറിച്ച് ആളുകൾ വിചാരിച്ചാൽ മാറ്റാൻ എളുപ്പമാനുമല്ല. അതിന്റെ കുടത്തിലിതാ അതിനെന്ത്രയോ മാറ്റുകൂട്ടാൻ ആഗോളപ്രതിഭാസമായ ദ്രോബവലെസേഷൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ബഹുത്തതിനിടയിൽ, സത്രയൈചിന്തപോലും നമുക്ക് അനുബാധിനപ്പട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതല്ലാം ഞങ്ങൾ ആയിക്കൊള്ളാം എന്നാണ് പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി എന്നൊക്കെ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരു കണ്ണമോ അതോക്കെ ഒരുക്കുന്നുണ്ടിവിടെ. നിങ്ങളീ നാട്ടിലെ വായനശാലകളിലോന്നു പോയിനോക്കു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വായനശാലയിൽ നിന്ന് പുസ്തകമെടുക്കുന്നവരേയും പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ കൊല്ലും മുമ്പ് പുസ്തകം എടുത്തിരുന്നവരേയും പരിശോധിച്ചാലോ? മുക്കാലേഞ്ഞരയ്ക്കാലും കുറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു, വായനക്കാർ. എന്തിനാണ് വായിക്കുന്നത്? ടി.വി.യില്ലോ ഇവിടെ? ഒന്നും ആലോച്ചിക്കേണ്ടും എന്തും നിങ്ങളുടെ കണ്മുന്നിലെത്തും. എല്ലാ സുവഭോഗസാമഗ്രികളും സമൃദ്ധമാണിവിടെ. ആലോച്ചിച്ച് തലപുണ്ണാക്കേണ്ട ഒരു കാര്യവുമില്ല. അമേരിക്കൻ സാധനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അമേരിക്കൻ ചിന്തയും ഇവിടെ ഇറക്കുമതി

ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിരെ ഭാഗമാണിതൊക്കെ. ഈതൊക്കെ നമ്മുടെ നാടിനെ നേരിട്ടുന്ന ഭീകരമായ ആപത്തുകളാണ്. ചില ആപത്തുകൾ ചിരസ്ഥായി (long standing)കളാണ്. ചില ആപത്തുകൾ താൽക്കാലിക കണ്ണളും. എളുപ്പത്തിൽ പരിഹാരം കാണാവുന്ന പ്രധാന അളവിലും ഇതൊന്നും. നമ്മുടെ ജനാധിപത്യം ഈന്ന് ധർമ്മസങ്കടത്തിലാണ്. നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല. ഉപേക്ഷിക്കാനും വയ്ക്കാം എന്നും ഏകാധിപത്യത്തിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം ഇവിടെ നടക്കുകയാണ്. ജനാധിപത്യത്തിരെ സ്വഭാവവും ഏകാധിപത്യത്തിരെ പ്രത്യേകതയും ഇവിടെ നിന്നായിരിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ അപകടകരമായ സ്ഥിതിവിശേഷം ആണ്. ഇതിനെ നമ്മൾ എങ്ങനെ കെടുത്തി കടന്നു പോകും എന്നു ഇത് വളരെ ഗഹനമായ വിഷയമാണ്.

നമ്മുടെ പാർലിമെന്റി ജനാധിപത്യം ഈന്ന് അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില കുഴപ്പങ്ങൾക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ഇതിനോടൊപ്പം രാഷ്ട്രീയത്തിരെ പാതകീകരണത്ത് (Criminalisation of politics)പറ്റി കൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. U.P.യിൽ 5000 സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ക്രമിനൽ ബാക്കശ്രദ്ധാഭ്യർഥ്ഥവരാണ്. കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ, പാർലിമെന്റി ലേക്ക് മത്സരിച്ച പതിനാലായിരം സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ ആയിരത്തണ്ണുറുപേര് ക്രമിനൽ പദ്ധതിലെമ്മുള്ളവരാണ്. അവരിൽ നാൽപതു പേര് എം.പി. മാരായി. എന്താണ് കുറഞ്ഞെല്ലനോ? കൊള്ള (Decoity), ബലാൽസംഗ (rape), കൊലപാതകം (Murder) പോരെ? M.P. ആവാനോ M.L.A. ആവാനോ ഉള്ള യോഗ്യത നോക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ എറ്റവും പ്രധാനമായി കണക്കാക്കേണ്ടത് ചെയ്ത ബലാസംഗങ്ങളുടെ എല്ലാമാണ്. എറ്റവും കുടുതൽ ബലാസംഗം ചെയ്തിട്ടുള്ളവനെ എം.എൽ.എ. ആക്കുക. ആറാളു കൊന്ന ആളും എഴാളു കൊന്നവനും സ്ഥാനമോഹികളായി ഉണ്ടക്കിൽ എഴാളു കൊന്നവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഈ പാതകീകരണം നമ്മുടെ പാർലിമെന്റി ജനാധിപത്യത്തിനെ എറ്റവും അധികം വഷഭാക്കുന്നസംഭവമാണ്. വിജ്ഞാനത്തോടുള്ള വെമുഖ്യം ആണ് അർഹതയുടെ മദ്ദാരു മാനദണ്ഡം. വിവരമുണ്ടാവുക എന്നത് ഈന്ന് രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചേടുത്തോളം ഒരു വിവരദോഷമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നാട്ടിലെ ഒരു സാമൂഹിക പ്രശ്നത്തെ ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റ് മാർക്കിറ്റ് ദർശനത്തിൽ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യും എന്നു പറയാൻ ഈന്ന് ആരും തന്നെയില്ല. പണ്ടകെ. ഭാമോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. സി.ഉള്ളിരാജയുണ്ടായിരുന്നു. N.E.ബാലറാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ? ഒക്കെ ശുന്നുമാണ്. ശരാശരി ആളുയരത്തിനേക്കാൾ ഒരോറു ഇംഗ്ലീഷ് പോലും ഉയരമുള്ള ഒറ്റ ആളില്ല. പണ്ട് കമ്മ്യൂണിറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തക്കുറിച്ച് എന്തെല്ലാം ആക്ഷേപങ്ങൾ

പറയാനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അടങ്കാത്ത വിജ്ഞാനദാഹം ആ പ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അതു കാലപരണപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അത് കമ്മുണിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയോ പാർട്ടിയുടേയോ മാത്രം സ്ഥിതി വിശ്വേഷമല്ല. ഈ കാലത്തിന്റെ ശതിക്രമത്തിൽ അങ്ങനെ കമ്മുണിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിനും കുടി സംഭവിച്ചു. പണ്ട് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാന അഞ്ചിൽ പ്രവർത്തിക്കുവോൾ അതിനെ സാമുഹ്യനവോത്തമാന പ്രസ്ഥാനവുമായി കുട്ടിയിണക്കി പോയിരുന്നു. ഗുരുവായുർ ക്ഷേത്രപ്രവേശന സമരം രാഷ്ട്രീയസമരമായിരുന്നു. അനുരാജ്യീയ പാർട്ടിക്കു തോന്തി, ഇത് ഒരു അവശ്യതയാണ്. ലക്ഷ്മണക്കിൻ ആളുകളോടുകൊണ്ടിരുന്ന അനീതിയാണ്. ഈ അനീതിമാറ്റണം. അവർ മുൻകൈക്കയെടുത്തു. കോൺഗ്രസ്സ് നേതാവായ കേളപ്പനാണ് മുൻകൈക്കയെടുത്തത്. പാലിയം റോധിൽക്കൂടി നടക്കണം. അതു പ്രശ്നമാക്കി രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ. ഈന് ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിക്കു ദെയരുമുണ്ടോ ഇങ്ങനെന്നെല്ലാം ഏറ്റു ചുക്കാൻ? ഈ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്തായ സ്ക്രീയനം ഇസ്സാമിലുണ്ട്. കീസ്റ്റ്യാനികളിലുണ്ട്, ഹിന്ദുക്കളിലുമുണ്ട്. ഇവിടെ യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളില്ലാത്ത ഒറ്റ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുമില്ല. ഏതെങ്കിലും പാർട്ടിയിലെ യുവജനപ്രസ്ഥാനം സ്ക്രീയനത്തിനെതിരായി ഒരു സമരം നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ? വേറൊരുനുറുന്നു പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് സമരം നടത്തുന്നുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നില്ല? അതാണു സാക്കരും. ആരേയും അലോഹ്യപ്പെട്ടുനേതണ്ഡേല്ലോ. നമുക്കീ അധ്യജ്ഞനുമെന്തിലാണുപോയാൽ മതി. ഈ റൂറുസ് കോ ചിന്ത ജനാധിപത്യത്തിന് ഏറ്റവും അപകടകാരിയാണ്. മനുഷ്യമനസ്സ് ഏപ്പോഴും യാമാസ്ഥിതികമാണ്. സാധാരണ മനുഷ്യമനസ്സിലും വന്ന ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനം കൂടുതൽ യാമാസ്ഥിതികമാണ്.

ഇങ്ങനെ ഏതെന്നോ വിപത്തുകൾ ജനാധിപത്യത്തെ അലിമുഖിക്കിവരുന്നുണ്ട്. അതിനിടക്ക് ചില വെള്ളി രേഖകളും ഉണ്ട്. ആ വെള്ളി രേഖകൾക്ക് കുറേക്കൂടി വെളിച്ചു വരുത്താനാണ് താൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞത്. ഈ നാട്ടിൽ ധിഷണാശാലികളായ നല്ല ആളുകളുണ്ട്. വിജ്ഞാനികളായ ആളുകളുണ്ട്. ചിന്തകരാതുണ്ട്. ഇവരെക്കൈ രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ മുൻപന്തിയിൽ വരണം. രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ നേരവഴിക്കു നടത്താൻ വേണ്ടത് അവരെക്കൈ മുന്നിലേയ്ക്കു വരികയാണ്. അവർ പിന്നാക്കം പോയാൽ ആറാംകിടക്കാരായ ആളുകൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ വരുകയും ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിഭാഗങ്ങളിൽ അവരുടെ കൈകളിൽ ഇരുളിലാണുപോവുകയും ചെയ്യും. ഇത് കാലത്തിന്റെ ചുമരെഴുത്താണ്.

നീതിപീം

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയം.- ഇന്ത്യയിൽ

കാളിശ്വരം രാജ്

(അധിക്ഷേഖ്, കേരള വഹക്കോട്ടി)

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ നിലനില്പിനാം യാരും, ജാഗ്രതായ മനസ്സുള്ള ഒരു ജനതയാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയം, ജനതയുടെ മനോജാധ്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചുണ്ടുന്തു.

ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിന് സാമാജ്യത്വം കൊണ്ട് ദോഷവിലാസൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു എന്നത് ഒരു തെറ്റിലും താണ്. ബൈട്ടിഷ് സാമാജ്യത്വം കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ ചരിത്രപരമായി ധാരാളം എന്നാണ്പേട്ട നേട്ടങ്ങൾ കുടി ഉണ്ടായി. ഈ പ്രധാനമായും രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഒന്ന്. പടിഞ്ഞാറൻ വിദ്യാഭ്യാസ സരീതിയുടെ ഗുണവിശേഷം. രണ്ട്. പടിഞ്ഞാറൻ ലിബറൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഭാഗമായ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയുടെ ഇരുക്കുമതി കൊണ്ടുണ്ടായ ഗുണഗണങ്ങൾ. ഈ വളരെ പ്രധാനപ്പേട്ട ഒരു കാര്യമാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ പറയാൻ കാരണം വളരെയധികം രൂശമുലമായ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും ഉച്ചനീചത്വങ്ങളുടെയും ഫ്രീഡം സ്വഭാവങ്ങളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ ബുദ്ധി ജനതയെ പടിഞ്ഞാറൻ ലിബറൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ജുഡിഷ്യർ ഒരി ഏതൊക്കെനിലയിൽ ആരോഗ്യകരമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്, മാറ്റി യെടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നത് വളരെഗഹനമായ വിധത്തിൽ പറിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ആ രീതിയിലുള്ള ശരാവപ്പേട്ട പംനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? സംശയമാണ്. പകേജ് നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, സ്വാത്രന്ത്യസമരത്തിനുശേഷം രണ്ടുരിതിയിലുള്ള ചരിത്രധാരകളുടെ ഒരു തരത്തിലുള്ള അഭുതപുരീശ്വരമായ സമേളനം ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന്. നമ്മുടെ തന്ത്രായ രീതിയിലുള്ള പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നുയർന്നു വന്ന സ്വാത്രന്ത്യസമരത്തിന്റെ തന്ത്ര മുല്യങ്ങളുടെ, ശക്തമായ ദേശീയ സ്വാത്രന്ത്യസമരത്തിന്റെ ഒരു ധാര. അത് ഒരേ സമയം ബൈട്ടിഷുകാർക്കെതിരായിരുന്നു. ബൈട്ടിഷ് ലിബറലിസത്തിന്റെ ചില ചോദനകളെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ളതുമായിരുന്നു. ഈ വളരെ ആവേശകരമായ, സൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞ ഒരു വൈവിധ്യമാണ്. ബൈട്ടിഷ് സാമാജികത എതിർക്കുമ്പോൾതന്നെ ശാന്തിജിരെ, തിലകനെ, ലാലാലജ്ജപത് റായിയെ മോത്തിലാൽ നെഹർഗുവെ ഒക്കെ സ്വാധീനി

ചുത് പടിഞ്ഞാറൻ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു നേടിയെടുത്ത ഒരു തരം സ്വാത്രന്ത്ര്യാഹം ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ സ്വാത്രന്ത്ര്യാഹം എന്നു പറയുന്നത് പരിപുർണ്ണമായും ഒരു ഇന്ത്യൻ പരികല്പനയായിരുന്നില്ല. അത് ഒട്ടാരളവുവരെ ബൈട്ടിഷ് പരികല്പനകുടിയായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ ലിബറൽ പരികല്പനയായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കുടി ഭാഗമായിട്ടാണ് നമ്മുടെ റിപ്പബ്ലിക്കനിസം നമ്മുടെ കോൺസ്ടിറ്റ്യൂഷൻിസം, നമ്മുടെ രേണുകൾ എല്ലാം രൂപപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ രേണുകൾ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജൂഡിഷി എന്നു പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ഒരു നിയമത്തിന്റെ രൂപം കൊഉള്ളൽ അല്ല. ഒരു നിയമത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയല്ല, മറിച്ച് ചരിത്രത്തി നേരുയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും നിർമ്മിതിയാണ്. കുടത്തിൽ അതി നേരു നിയമപരമായ ഘടനയും ചട്ടക്കുടും അടിസ്ഥാനയും ലഭിച്ചു വെന്നേയുള്ളൂ. ഈ പരം്പരാമേളന്ത്തിന്റെ ഗുണകരമായ സ്വാധീന അശ്വ നമ്മുടെ ജൂഡിഷിയിൽ ആദ്യകാലാവധിയ്ക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷിച്ച് സ്വാത്രന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിൽ, അസ്വത്തുകളിലും അസുപ തുകളിലും, ജന്മിന്. ശജേദ്രഗഡ്യക്കിന്റെയും, തുഴിയാപട്കറിന്റെയും ഒക്കെ കാലത്ത് നിലനിന്നുപോന്ന നമ്മുടെ നീതിന്യായവുവസ്ഥ. നമ്മു ക്രത്തുതം തോനിപ്പോകും, ഇന്നും, ആ കാലത്തെ ചില വിധിന്യായ അശ്വ വായിക്കുന്നേണ്ടിം. ശരിതെറുകൾ ഉണ്ടാകാം. ചരിത്രത്തിൽ പിന്നീട് മാറ്റി എഴുതപ്പെട്ട വിധികളുമുണ്ടാവാം. മാറ്റി എഴുതപ്പെട്ടനിയമങ്ങളു മുണ്ടാവാം. അതേക്കുറിച്ചല്ല പറയുന്നത്. പൊതുവേ ആ കാലാവധി ത്തിൽ, അസ്വത്തുകളിലും അസുപതുകളിലും, ഇന്ത്യയുടെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ സ്വീഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പരിവേഷം, ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ചില സ്വാധീനങ്ങൾ അതുവളരെ വലുതായിരുന്നു. പിൻകലാലത്ത് അസുപ തുകൾക്കുശേഷം കുറച്ചുകൂടി തെളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ എഴുപതുകളോ ടുകുടി അതായത് അടിയന്തിരാവസ്ഥയുടെ കാലത്ത് ആണ് ഒരു പക്ഷേ ജൂഡിഷിയുടെ ഈ മുഖത്തിന് വളരെ സാരമായ വിധത്തിലുള്ള ക്ഷതം സംഭവിക്കുന്നത്. എഴുപതുകൾക്കും ശേഷം എൻപതുകളിലും, തൊല്ലാറുകളിലും, സാമാന്യന്ന പറഞ്ഞാൽ, ജൂഡിഷ്യൽ ആക്ടിവി സത്തിന്റെതായ കാലമായിരുന്നു. എൻപതുകളോടു കൂടിയാണ്, ജന്മിന് കൃഷ്ണായുരടക്കം, ജന്മിന് ഗവതിയും മറ്റും സുപ്രീംകോടതിയിലുണ്ടായിരുന്നപ്പോളാണ്, നാൽവർസംഘം എന്നു കൃഷ്ണായുരടക്കം വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ള ആ സംബിധാനത്തോടുകൂടിയിട്ടാണ്, ജൂഡിഷ്യൽ ആക്ടിവിസം എൻപതുകളിൽ ഇന്ത്യയിൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥക്ക് ഒരു പുതിയ മുഖം നൽകുന്നത്. ജൂഡിഷിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ ലോകത്തെത്തന്നെ ഏറ്റവും ശക്തമായ നീതിന്യായ സംബിധാനം ഇന്ത്യയിലേതാണ് എന്നു പറയാം. ഇവിടെ കോടതിയുടെ അധി

കാരസീമ് അമേരിക്കയിലോ ബ്രിട്ടൻിലോ ഉള്ളതിനേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. ഈ വലുപ്പത്തിന്റെ സാധ്യതകളും സാകര്യങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു കൂടിയാകണം ഒരു പക്ഷേ എൻപതുകളിൽ നാം ഇന്നുപറയുന്ന വിധത്തിലുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ ആക്ടിവിസം നീതിന്യായ പരമായ സക്രിയത, അല്ലെങ്കിൽ ശുശ്കകാരി, ഉൽക്കാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ചരിത്രപരമായി. ഏഷ്യാവിഭാഗത്തിലെ കേസ്, ശ്രീരാം ഫെർട്ടിലെവസേഷനിൽ നിന്നുള്ള മലിനീകരണത്തിന്റെ കേസ്, ആശാ അദ്ദേഹക്രമത്തിലെ അനേവാസികളുടെ കേസ് ഇങ്ങനെ ധാരാളം കേസുകൾ. ഉപേന്ദ്രകഷി, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സിൽ എഴുതിയ ഒരു കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽപ്പോലും വളരെ മർമ്മ പ്രധാനമായ, വിശാ ലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ള, പൊതുജനത്തിനുമുതൽ ബാധിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള, വിധിന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മലിനീകരണപ്രശ്നത്തിൽ, ടാജ്മഹലിന്റെ സംരക്ഷണം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പരിസ്ഥിതി സംബന്ധമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ബീഹാർ അംഗൾ സൈന്യേഴ്സിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ധാരാളം വിധിന്യായങ്ങൾ എടുത്തു പറയേണ്ടവയാണ്. 1981-ൽ വിചാരണ കൂടാതെ ധാരാളം ആർക്കാരെ ബീഹാറിലെ ജയിലുകളിൽ തടവിൽ പാർപ്പിക്കുകയും പലരേയും അസ്വാക്കുകയും ചെയ്ത വളരെ മാരകമായ അവസ്ഥാവിശേഷമുണ്ടായിരുന്നു. ജാമ്പാപേക്ഷ കൊടുക്കണമെന്നു പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ, ജാമ്പാത്തക്കുറിച്ച് കേടരിവുപോലുമില്ലാത്ത നിരക്ഷരായ നൂറുകണക്കിനു തടവുകാർ ഗ്രൽപ്പതിലെ ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ആ കാര്യത്തിലിടപെട്ടീട് സുപ്രീമോകാട്ടി അവർക്ക് ജാമ്പാ കൊടുത്തതും അവമുടെ കാര്യങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യാവകാശപരമായ സമീപനം സ്വീകരിച്ചതും ഇതുപോലെരു പൊതുതാല്പര്യ ഹരജിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. അല്ലാതെ, കൂട്ടുമായ ഒരു ജാമ്പാപേക്ഷയുടെ വെളിച്ചത്തിലായിരുന്നില്ല. ഇത്തരും കാര്യങ്ങൾ എൻപതുകളിൽ നമ്മുടെ സുപ്രീമോകാട്ടിയും ഇതിനുസമാനമായ കാര്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തെ ഫൈക്കോട്ടതികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉപേന്ദ്രകഷിയപ്പോലെയുള്ള ചിന്തകൾപോലും നമ്മുടെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വിചാരവികാരങ്ങൾ പകിട്ടുകയും, എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ, ലെജിസ്ലേച്ചറിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു രീതിയിലുള്ള രേണസംവിധാനങ്ങളുടെ, കെടുതികളിൽനിന്ന്, കൊള്ളളുതായ്മകളിൽ നിന്ന് ജനങ്ങൾക്കുള്ള അവസാനത്തെ അദ്ദേഹക്രമാണ് കോടതികൾ എന്നു വിശസിക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തൊല്ലാറുകളിലും ഈ സ്ഥിതി തന്നെ ഏതാണ്ടാക്കേ തുടർന്നു. ജൂഡീഷ്യൽ ആക്ടിവിസത്തിന്റെ പരിധി കുറേകൂടി വിശാലമാവുകയും അതുവരേയും നമ്മൾ വളരെ

പരമ്പരാഗതമാണ് എന്നു കരുതിയ പല വിഷയങ്ങളും, ഇലക്ഷണ കമ്മീഷൻ ഘടന, അല്ലെങ്കിൽ സ്പീക്കറുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ ശരിതെറു കൾ, അതുപോലെ ഹിന്ദുത്വം പോലെയുള്ള വാക്കിന്റെ അർത്ഥ വ്യാപ്തി. അയോഹ്യ, ഹസ്തപാൽ ഇതുപോലെയുള്ള, അനുമാജുധിഷ്യൽ റിവ്യൂവിന്റെ വിഷയമാണ് എന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിക്കാതിരുന്ന പല കാര്യങ്ങളിലും, തൊല്ലാറുകളിൽ കോടതി ശക്തമായി ഇടപെട്ടുകയും പലതരത്തിലും, തിരിച്ചും മരിച്ചുമുള്ള വിഡിന്ധനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതേ തുടർന്നായിരുന്നു, പശ്യ അറ്റാർണാ ജനറലായിരുന്ന അന്ത്യാരജിന, ബോംബെയിലെ പി.സി.ലാൽ മെമോറിയൽ ലക്ചർ നടത്തവേ, ഇന്ത്യയിലിനൊരു വലിയ വിഭാഗം, കോടതികളിലുടെ മോക്ഷംനേടാം എന്ന് വിശദിക്കുന്നവരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇതാണ് തൊല്ലാറു കൾവരെയുള്ള നിതിന്യായസക്രിയതയുടെ വളരെ സംക്ഷിപ്തവും സാമാന്യവുമായ ഒരു ചിത്രം. അപവാദങ്ങളിലും എന്നല്ല. ഈ സംബാദ വുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആലോച്ചപ്പോൾ താൻ സ്വയം ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യം, ഈ രണ്ടുപതിറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം ഇന്ന്, നമ്മുടെ സാധാരണക്കാരൻ, നമ്മുടെ ബുദ്ധിജീവി, നമ്മുടെ അക്കാദമീഷൻ, നമ്മുടെ അഭിഭാഷകൻ, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ ഒക്കെത്തന്നെ, ജുധിഷൻ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ ഒരു ശുഭാപ്തി വിശദാസവും, ആത്മ സംസ്കാരപതിയും ആത്മഹർഷവും വെച്ചു പുലർത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന താൻ. ഇതിനൊരുത്തരം പറയാൻ താൻ ആളല്ല. നമ്മൾ ഓരോരു തത്രുംതന്നെ വളരെ ഗതിവരേതാടുകൂടി, വളരെ സ്വയം വിമർശനപരമായി ചോദിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ആക്കടിവിസത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ് എന്നേന്ന് വിനിതീ അഭിപ്രായം. പൊ. ബക്ഷി ജുധിഷൻ ആക്കടിവിസത്തകുറിച്ച്, വിശദമായ സർവ്വേ നടത്തി, വളരെ ശംഖീരമായ ഒരു ലേവനം 1996ൽ മെയ്‌സ് സ്ട്രീമിൽ എഴുതിയിരുന്നു. താനെന്നേന്ന് കഴിവും എന്നേന്ന് പരിമിതികളും വെച്ച് അതിനൊരു വിമർശനം എഴുതുകയും മെയ്‌സ് സ്ട്രീമി, '96ൽ അതോടു ചർച്ചയായി കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. ഇതിൽ, ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നൊരു കാര്യം നമ്മുടെ നിതിന്യായ ചർച്ചകളിൽ, ജുധിഷൻ യെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകളിൽ നിതിന്യായവും സമയക്കുറിച്ചു നടത്തുന്ന താരതമ്യങ്ങൾ, പല പ്ലോശും അമേരിക്കയോടും മറ്റു പടിഞ്ഞാറൻ ജനാധിപത്യങ്ങളോടു മാണ്. ഒരു പരിധിവരെ അത് സ്വാഭാവികംതന്നെ. കാരണം അത് നമ്മൾ അവിടെ നിന്ന് കടമെടുത്തതാണ്. പക്ഷെ അതിന്റെ ഒരു കുഴപ്പം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ പടിഞ്ഞാറൻ ജനാധിപത്യം രാജ്യങ്ങളുടെ ഭാതികസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ചരിത്രപരമായി, രാഖ്ഷീയമായി, സാമൂഹി

കമായി ഒക്കെ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ രൂപ മുന്നാലോക ജനാധിപത്യ രാജ്യമാണ് നമ്മുടെത്. ജുഡീഷ്യൽ ആക്കിവിസത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ അക്കാദമിക്കായിട്ടുള്ള, പാശ്ചാത്യക്രൈക്കൃതമായിട്ടുള്ള രൂപ സമീപനം കുറച്ചു കാലം നമ്മൾ വെച്ചു പുലർത്തി. ഇക്കാലത്ത് ജുഡീഷ്യൽ ആക്കിവിസത്തെ സംബന്ധിച്ച് എല്ലാ തലത്തിലുള്ള മിമ്പാ ധാരണകളെയും ചരിത്രം ഉടച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു. റണ്ടായിരത്തിന്നിൽ, അമീവാ റണ്ടായിരത്തിരഞ്ഞിൽ, ഒരാളും ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ കോടതികൾ രക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധ്യതയില്ല. എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ രൂപ ചരിത്രപരിണാമം, നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയിൽ സംഭവിച്ചു? ഇതാണ് നമ്മൾ അഭിമുഖിക്കിക്കുന്ന വളരെ ചുരുക്കിപ്പിറയാവുന്ന രൂപം. ഇതിനു കാരണമായി എനിക്കു തോന്നുന്ന ചിലകാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാം.

നമ്മുടെ രാജ്യീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞതു പോലെ, ഒരിക്കലും രൂപ കൃത്യമായ ലക്ഷ്യാനുവദിപ്പാവത്തിൽ നിന്നായിരുന്നില്ല ആവിർഭവിച്ചത്. ഗാധിജിയുടെ കാലം മുതൽക്കു തന്നെ, ഗാധിജിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ രൂപ കാര്യം പറയുടെ. ഗാധിജി രൂപ അഭിഭാഷകകനായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നല്ലാരു കാലം അഭിഭാഷകവുത്തി കൈകാര്യം ചെയ്തതുമാണ്. നമ്മൾ ഇന്ന് നീതിന്യായചിന്തയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, ഓസ്റ്റിനെക്കുറിച്ചും സാൽമണ്ഡിനെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയാണ് പറയുക. ഇന്ത്യയെപ്പോലെയുള്ള രൂപ രാജ്യത്ത് ഗാധിയൻ ജുറിസ്പുഡ്സ് എന്ന് അംഗത്വം നമ്മൾ മുമ്പേ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഗാധിയൻ നിയമചിന്ത ഇന്ത്യയിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. ഗാധിജിയുടെ പ്രസ്ഥാനം തന്നെ നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഗാധിജിയെപ്പോലെ ചരിത്രത്തിന്റെയും, ജീവിതത്തിന്റെയും, രാജ്യീയത്തിന്റെയും നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയ നേതാക്ക്രമാർ വേറോ എത്രപേരുണ്ട്? ചരിത്രത്തിന്റെ നിയമംഘതയായിരിക്കും ഉത്തരം. ഗാധിജി തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാതലങ്ങളിലും വളരെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുള്ള ആളാണ്. അധികാരബന്ധങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും വ്യക്തിജീവിതരീതിയിലും സാമൂഹികജീവിതരീതിയിലും ഒക്കെത്തന്നെ, നിയമങ്കാണ്ട്, കോടതികളുടെ ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ചും പതിമിതികളെക്കുറിച്ചും ബോധവാനായ നേതാവായിരുന്നു ഗാധിജി. നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകൾ ഗാധിയൻ രാമരാജ്യത്തിലെ സ്ഥാനം വളരെ കുറഞ്ഞതുമാത്രമാണ്, കൂടിയതല്ല. എഴുപതുകളോ

ടുകുടി പടിഞ്ഞാർ ഇല്ലിച്ചിനേപ്പോലുള്ള ബുദ്ധിജീവികൾ ശാസ്യിജിയുടെ ചിന്തകളിൽനിന്ന് യാരാഭം, ഉജർജ്ജം ഉൾക്കൊള്ളുകയും, വൈദ്യരംഗത്തും വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ഭാർഷനികരംഗത്തും മറ്റും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. സമാനമായ ഒരു ചിന്ത, സമാനമായ ഒരു ഭർഷനം ശാസ്യിജികൾ നിയമത്തിന്റെയും നീതിന്യായത്തിന്റെയും മേഖലകളിലൂണ്ടായിരുന്നു എന്നത് നാം, പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്ത്യൻ സമൂഹം, ഇന്ത്യൻ ബുദ്ധിജീവികൾ ഇന്ത്യയിലെ സാധാരണകാർവിസ്മരിച്ചു പോകുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശാസ്യിജി കോടതിയെ ആശയിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല കോടതിയെ അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണമായും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നീതിന്യാായവുമായും പരിമിതികൾ അദ്ദേഹം ശരിയായും, ശാസ്ത്രീയമായും, സത്യസന്ധമായും മനസ്സിലാക്കി. ഈ ശാസ്യിയൻ സകൽപ്പത്തിന്റെ, ഈ ശാസ്യിയൻ ചിന്തയുടെ സത്യംതന്നെയാണ്, ഒരു പക്ഷേ, ഈ രണ്ടു പതിറ്റാണ്ഡുകൾക്കുശേഷം സ്വയം നിർവ്വീര്യമാക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ജൂഡീഷ്യത്തെ ആക്കിവിസ്വീം നമ്മോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മറ്റാരുവിയേന്ന പറഞ്ഞാൽ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരം ജൂഡീഷ്യറിക്കുകയെന്നും ചെയ്യാമെന്നതിന് വളരെയധികം പരിമിതികളുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പടിഞ്ഞാറൻ ചിന്തകൾ, അമേരിക്കകാർപ്പോലും, ഇതിനെ The least dangerous branch എന്നു പറയുന്നത്. The least dangerous branch എന്നു പറഞ്ഞാൽ Least efficient branch എന്നുംകൂടിയാണ് അർത്ഥം. ഈ സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും തന്നെ ഈ ജൂഡീഷ്യത്തെ ആക്കിവിസ്വാത്തിന്റെ വഴിക്ക് ശാസ്യിപ്പിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മുല്യവൽക്കരണാത്മിലും ജനങ്ങളെകൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിലും, വ്യക്തിജീവിതത്തെ മുല്യാധിഷ്ഠിതമാക്കുന്നതിലും, അങ്ങനെ ഒരു പുതിയ ജീവിതക്രമം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലുമാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. പക്ഷേ ആരാഷ്ട്രീയം എഴുപതോടുകൂടിയിട്ട് ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയമുഖ്യാരായിൽ നിന്നുതന്നെ പത്രക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തിരോഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ശാസ്യിയൻ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ, ജനങ്ങളിലെയിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ള ഈ സമീപനം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷവും തുടർന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം നെഹർഡുവിയൻ സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ കാലത്ത് അതായത് അസ്വത്തുകളിലും, അറുപതുകളിലും നമ്മുടെ ജൂഡീഷ്യറിയിൽ നീതിന്യാായരംഗത്തുണ്ടായ എല്ലാ സുപ്രധാന വിധികളിലും, സാമാന്യനു പറഞ്ഞാൽ, നെഹർഡുവിയൻ സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ ചോദനകൾ കാണാമായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ജയപ്രകാശിനേപ്പോലെയുള്ളവരും, അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹ്യമാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, സമുദ്രം വിപ്പവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്

ആശയിച്ചത്. അല്ലാതെ പൊതുതാല്പര്യവ്യവഹാരങ്ങളെയല്ല. എൻപ തുകളാവുമോഴേക്കും സംവരണം പോലെയുള്ള വളരെ മർമ്മപ്രധാനങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾപോലും ജനങ്ങളുടെ തലങ്ങളിൽനിന്ന് വിട്ട്, ഇന്റാസാനിക്കേസിലെ സുപ്രീം കോടതിയിലെ 6:3 എന്ന തോതിലുള്ള മെജോറിറ്റി ജയ്ജ്ഞമെന്തിലെബാതുങ്ങി തീർന്നിരിക്കുന്നു. പറഞ്ഞുവരുന്നത് വലിയ രാഷ്ട്രീയമുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക്, വലിയ സാമൂഹികമുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് വിഷയമായിരുന്ന പല സംഗതികളും കാലാന്തരങ്ങൾ എൻപ തുകളോടുകൂടി നിതിന്യായവിഷയങ്ങൾ മാത്രമായി ചുരുങ്ങുകയും, അവയിലോകയെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ പകാളിത്തം, വളരെ സാരമായ രീതിയിൽ കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. ഈ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ച നിരീക്ഷിക്കപ്പേട്ടെങ്കിൽ, പരിക്കപ്പേട്ടെങ്കിൽ ഒരു ഇന്ത്യൻ പ്രതിഭാസമാണ്. ഈ രീതിയിലുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പട്ടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുമുണ്ട്. പ്രസിദ്ധചിന്തകനായ ലുക്ക് മാർഷൽ ചോദിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പേട്ട ചോദ്യം, എന്തുകൊണ്ടാണ് യുറോപ്പിനെ അപേക്ഷിച്ച് അമേരിക്കയിൽ, മനുഷ്യാവകാശം പോലെയുള്ള മെവലകളിൽ, ജനകീയ സമരങ്ങൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നത് എന്നാണ്. ജർമ്മനിയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഫ്രാൻസിലുമെല്ലാം എഴുപതുകൾക്കുശേഷം ദ്രൈൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾപോലെയുള്ള പുതിയ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ, ചർത്തേൽത്തിലിതുവരേയും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നവപരിസ്ഥിതിവാദം പോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പുതിൻ രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉദയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിലുള്ള സമാനമായ സാമൂഹിക മുന്നേറ്റങ്ങളും, ജനകീയമുന്നേറ്റങ്ങളും, ചില യുദ്ധവിരുദ്ധവാദികളും ചൂഡാച്ചാൽ, അമേരിക്കയിലുണ്ടാവുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടിരു സംഭവിക്കുന്നു? ഈന്തേഹം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തം ഇതാണ്. അമേരിക്കയിൽ ഈ രീതിയിലുള്ള പൊതുജനപരാതികളെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും, സ്വംഗീകരിക്കുവാനും, കൈകാര്യം ചെയ്യാനുംളുള്ള കുറുച്ചുകൂടി പ്രസാതിതമായ ഒരു നിതിന്യായ സംവിധാനമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും, ആദ്യത്തെ രീതിതന്നെ കോടതിയിൽ പോവുകയെന്നാണ്. ജനകീയപ്രശ്നങ്ങളെ ജനകീയതലത്തിൽ സമരത്തിന്റെയോ പെട്ടീഷനിങ്ങിന്റെയോ തലത്തിലേക്കു പോവാതെ, ലോബിയിങ്ങിന്റെയും ലിറ്റിഗ്രേഷൻ്റെയും രീതിയാണ് സീകരിക്കുന്നത്. അമേരിക്കയിലെ പല സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളും, വർദ്ധനവിവേചനം തൊട്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അവകാശം വരെയുള്ള സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾപോലും, കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്, പ്രാമാണികമായും, നിതിന്യായതലത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അമേരിക്കയിൽ ജനാധിപത്യപരമായ പുതിൻ മുന്നേറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവാത്തത്. കോർപ്പ

റേഡ് ക്ലോസർ (Corporate Closure) സിഖാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്തിൽ, ലൂപ്പമാർട്ടലിനേപ്പോലുള്ള ചിന്തകൾ മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ഇതാണ്. ലൂപ്പ് മാർട്ടൽ സൂചിപ്പിച്ച രീതിയിലുള്ള അമേരിക്കൻ സദ്വാദായം, ലിറ്റിഗേഷനെ അല്ലെങ്കിൽ നിയമവ്യവസ്ഥയെ, കുടുതലായി ആശയിക്കുന്ന രീതി ശരിയാണോ? അതോ, അതിനുപകരമായി, സവിശേഷമായ, സാമാന്യമായ ജനകീയപ്രൈൻസബേളും, കുടുതൽ ഫലപ്രദമായി, രാഷ്ട്രീയമായി, ജനകീയമായി നമകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ പറ്റുമോ? അബോർഷൻപോലെയുള്ള പ്രൈൻസബേളും ദെയ്ലറിനേപ്പോലെയുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്. അബോർഷൻപോലെയുള്ള ഒരു കാര്യം കോടതിയിൽ എത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്നു കിൽ കോടതി അത് ശരിയാണെന്നു പറയും അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റാണെന്നും. ഇതിൽ രണ്ടുമല്ലാതുള്ള ഒരു തീരുമാനം കോടതിക്ക് എടുക്കുകവയ്ക്കുന്നതാണ്. ഡിസിഷൻ മെയ്ക്കിങ്സ് എന്ന പ്രക്രിയത്തെന്നുള്ളാണെന്നു കിൽ അബോർഷൻ ശരി, അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റാണെന്നും അബോർഷൻ കാണിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. അതിൽ ബഹുതും (പ്ലൂരലിസം) ഇല്ല. ഒരിക്കലെല്ലും ഒരു കേസ് തീർപ്പ് കർപ്പിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനം ആ കേസിന്റെ വൈവിധ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സാമ്പൂർണ്ണയാമാർത്ഥമല്ല. അതുകൊണ്ട് സമഗ്രമായ കോടതിവിധി എന്നു പറയുന്നത് ഒരു അസാധ്യമായ കാര്യമാണ്. കോടതിക്ക് എന്നു കിൽ ഇതു ശരി അല്ലെങ്കിൽ അതു ശരി എന്നേ പറയാൻ പറ്റു. എന്നു കിൽ അബോർഷൻ ശരി, അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റ്. നേരേരെറിച്ച് ഇത്തരമൊരു സാമൂഹികവിഷയത്തെ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നോട് അതിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെള്ളക്കൂറിച്ച് പരിശോധിക്കാം. അതിന്റെ ധാർമ്മികമായ വശങ്ങൾ, സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പ്രത്യായാത്മകങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചാക്കേ കുറേ കൂടി സമഗ്രമായ ഒരു ചർച്ച നടത്താൻ കഴിയും. വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിലുള്ള ആളുകളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അബോർഷൻ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാം. ഒരു പക്ഷേ അതിൽ അംബോർഷൻ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ആവശ്യമുള്ള ആളുകൾക്കുവിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാവാം. അതിനെ എതിർക്കുന്നവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ആ രീതിയിൽ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാവാം. അതിന് ഒരിക്കലെല്ലും ഒരു ഏകശിലാരൂപം ഉണ്ടാക്കണമെന്നില്ല. അതോടു സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്തയെ, ജീവിതവെ വിധങ്ങളെ സത്യസന്ധമായി പ്രതിഫലിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണമാവാം. ഇതുരണ്ടും രണ്ടു രീതികളാണ്. അഡ് ജൂഡിക്കേഷൻ പരിമിതിയും രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയുടെ വൈവിധ്യവും. ഈ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയുടെ പാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ്, അമേരിക്ക

യിൽനിന്നും, ബൈട്ടണിൽനിന്നും, ഫ്രാൻസിൽനിന്നുമൊക്കെ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. പക്ഷേ നമ്മൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തി കളഞ്ഞതും ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു ജനകീയ രാഷ്ട്രീയ പാരമ്പര്യമാണ്.

പലപ്പോഴും പലരും പറയുന്നത്, നീതിന്യായരംഗം താരതമ്യന മെച്ചപ്പെട്ട പ്രതിഷ്ഠായ നിലനിർത്തുന്ന എന്നാണ്. സമൂഹത്തിലെ മറ്റു ഘടകങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ - കോടതിയുടെ മുഖം കുറിച്ചുകൂടി ആകർഷകമാണ് എന്നൊരു വിശ്വാസം, ചിന്താഗതി, നമ്മിൽ പലർക്കും ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഈ പ്രതിഷ്ഠായ എന്നു പറയുന്നതും, യാമാർത്ഥമും എന്നു പറയുന്നതും രണ്ടും രണ്ടാണ്. ഈ പ്രതിഷ്ഠായ വലിയ ഒരുവുവരെ കൃതിമം കൂടിയാണ്. നാാം, എക്സിക്യൂട്ടീവിനെ വിമർശിക്കുന്നു. പത്രങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്നു, കോടതി വിമർശിക്കുന്നു, രാഷ്ട്രീയക്കാർ വിമർശിക്കുന്നു, നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ വിമർശിക്കുന്നു. നാാം ലൈജൻസുഖനെ വിമർശിക്കുന്നു, തെറ്റായ ഒരു നിയമത്തെ ന്മ്മുടെ പത്രങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്നു, കോടതി വിമർശിക്കുന്നു, ചീഫ് സെക്രട്ടറി തൊട്ട് വില്ലേജ് ആപ്പീസർ വരെയുള്ള എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ ഓരോ ആളും പൊതുജനവിമർശനത്തിന് വിധേയനാണ്. നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ പൊതുജനവിമർശനത്തിന് വിധേയരാണ്. പത്രങ്ങൾ, മറ്റുപത്രങ്ങൾ ആളുടേയും വായനക്കാരുടേയും വിമർശനങ്ങൾക്ക് ഒട്ടകക്കെ വിധേയരാണ്. നേരേമരിച്ച്, ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു പൊതുജനവിമർശനത്തിന് വിധേയമാകാനുള്ള ഭാഗം ഇന്ത്യയിൽ ജൂഡീഷ്യറിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ വിമർശിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടുള്ളിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിഷ്ഠായ സത്യസ്ഥാപനായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഒരു വലിയ പരിധി വരെ, കോടതി അലക്ഷ്യനിയമങ്ങൾ പോലെയുള്ള നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും നിലനിൽക്കുന്നു, വലിയൊരുവുവരെയുള്ള തെറ്റായ ധാരണകൾ കൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഇന്ത്യയിലെ ജൂഡീഷ്യറിക്ക് വിമർശിക്കപ്പെടാതിരിക്കുക എന്ന ശാപം നേരിട്ട്.

കോടതിലക്ഷ്യനിയമത്തെക്കുറിച്ച് സൈകരമായ ഒരു സന്ദർഭം ഓർമ്മ വരുന്നു. ജൂഡീഷ്യറിയക്കുറിച്ച് നേരംസിൽ വന്ന ഒരു ലേബനൻ ത്തിലെ ഒരു വാചകം : “old fools do it again” എന്നായിരുന്നു. ജൂഡീഷ്യ മാരിൽ ഡെന്റിഞ്ചായിരുന്നു അതിൽ ഒരു ന്യായാധികാർ ഡെന്റിഞ്ചായിരുന്നു. ഡെന്റിഞ്ചായിരുന്നു അവഹേളിക്കലാല്ലോ? ഡെന്റിഞ്ചായിരുന്നു പറഞ്ഞു “old fools” എന്നതാണോ പ്രശ്നം? Old എന്നത് സത്യമാണ്. വയസ്സായി എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. വസ്തുതയുടെ പേരിൽ

നമുകൾ വിയോജിപ്പില്ല. അവതുവയല്ലായ ഒരാൾക്ക് അവത് വയല്ലായില്ല എന്നു പറയാമോ? അറുപതുവയല്ലായ ഒരാൾക്ക് അറുപത് വയല്ലായി. അതോരു വസ്തുതാകമനമാണ്. It is a statement of fact. പിന്നെ ഉള്ളത് fools എന്നതാണ്. അത്, ഓരോരുത്തരുടെ കാഴ്ചപ്പോടാണ്. It is a matter of opinion. നമ്മൾ fools അല്ല എന്നു നമ്മൾ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ അതല്ലാതാവണമെന്നില്ല. അപ്പോൾ, അതിന്റെ പേരിൽ കോടതിയലക്ഷ്യം എടുക്കുന്നത് വിധ്യാർത്ഥം ആവാം. അങ്ങനെ, അതിന്റെമേൽ ധാതോരു കോടതി അലക്ഷ്യനടപടിയുമുണ്ടായില്ല.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഗജേന്ദ്രഗഡ്യകരിഞ്ഞയും തുശ്ശിസാഹുശ്രക്കരിഞ്ഞയും ഒക്കെ കാലത്ത് തികച്ചും നിർജ്ജീവമായിരുന്നു കോടതി അലക്ഷ്യനിയമം. നമുകൾ ഇത്, അതഭൂതം തോന്നും. ഇ. എം. ശക്രൻ നമ്പ്പു തിരിപ്പാടിഞ്ഞ് 1959ലെ കേസുമാത്രമാണ് ഒപ്പവാദം. അതും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയകാലാവസ്ഥയിൽ. ഇന്നത് കോടതി അലക്ഷ്യമാണോ എന്ന് നമുക്കുതന്നെ സംശയമാണ്. അന്ന്, പൊതുവെ, കോടതി അലക്ഷ്യനിയമം ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചേട്ടതോളം, 1971വരെ, താരതമ്യേന നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. പലപ്പോഴും തുശ്ശിസാഹുകരുടേയും ഗജേന്ദ്രഗഡ്യകരുടേയും മൊക്ക വിധിന്യായഞ്ചും പഴയ പഴയ കോടതിയലക്ഷ്യക്കേസുകളുടെ പരാമർശങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ അതഭൂതം തോന്നിപ്പോകും. ഒരു ജയ്ജിയെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ ഒരു പരാമർശം നടത്തുന്നു. ഒരു ജയ്ജിയുടെ ആത്മാർത്ഥത്തെയെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തുന്നു. ഗജേന്ദ്രഗഡ്യകരുടെ ദയാക്കെ ദർശനപ്രകാരം അത് ജയ്ജിയുടെ നേരെയുള്ള ഒരു അപകിർത്തിയാവാം. പക്ഷേ, കോടതിഅലക്ഷ്യമാവുകയില്ല. കാരണം കോടതി എന്നത് ജയ്ജിയെക്കാളും ഉയർന്ന ഒരു ഭരണപ്രടക്കാ നധാപനമാണ്. അതോരു വ്യക്തിയല്ല. ഒരു ദർശനമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധികളിലും ഇതെ സമീപനം കാണാം. ചെറിയ ചെറിയ വിമർശനങ്ങളിൽപ്പോലും അപകരമായി ആവേശം കൊള്ളള്ളുന്ന, അവതുകളിലേയും അറുപതുകളിലേയും ജയ്ജിമാരെക്കുറിച്ച്, വളരെ വാചാലമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. നിസ്സാരകാരുജ്ഞങ്ങളുക്കുറിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ അധികാരണങ്ങളുക്കുറിച്ച് ഉള്ള വളരെ ഇടുങ്ങിയ സോധത്തിൽ നിന്ന് ഉഭിക്കുന്ന അപായേഗിക (quixotic)മായ ധീരതകളുക്കുറിച്ച് ഒക്കെത്തന്നെ ഇല്ല മഹാന്മാരായ ന്യായാധിപത്യാർ വളരെ അധികം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവരോക്കെത്തന്നെ പറഞ്ഞുവന്ന കാര്യത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇതാണ്: ഏകകല്ലുംതന്നെ നമ്മുടെ ഭരണപ്രടക്കാജനാധിപത്യത്തിൽ കോടതിയെന്നു പറയുന്നത് ചില ജയ്ജിമാരുടേയോ അല്ലെങ്കിൽ അവ

രുടെ ചിന്താഗതികളുടേയോ മുൻതെ രൂപമല്ല. ജന്മിന്സ് കൃഷ്ണായുടുടർവ്വെ വളരെ വിവ്യാതമായ 1978ലെ, ഒരു ജയ്ഷ്മെസ്റ്റുണ്ട്. കോടതി അലക്ഷ്യം സംബന്ധമായ ഒരു കേസിൽ വിധി പറയുമ്പോൾതന്നെ യാണ്. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരെക്കിലും സന്ദർഭത്തിലായാലും ജന്മിന്സ് കൃഷ്ണായുടുടർവ്വെ ഒരു വാദഗതി ഇതുതന്നെന്നയാവും : "The court is not an inert abstraction. It is people in Judicial Power" കോടതി നിശ്ചയതന്മായ ഒരു അമുർത്തതയല്ല. അത് നീതിന്യായാധികാരത്തി ലേറ്റെസ്റ്റ് ജനത്തന്നെന്നയാണ്. ഈ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വൈക്ഷണിമാണ്. ഒരു ജയ്ജിയേക്കാൾ വലുതായി നമ്മൾ ഒരു കോടതിയെ കാണണം. കോടതിയേക്കാൾ വലുതായി ഒരു രാഷ്ട്രത്തെ കാണണം. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാഗം മാത്രമാണ് കോടതിയെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയാണ് നമ്മൾ. ഈ രീതിയിലുള്ള തിരിച്ചറിയുകൾ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു. അരുന്ധതിരോധിയുടെ കേസിൽ നമുക്കു ചില ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും പ്രകാരണത്തിൽ അതിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നത് വ്യമാ സ്ഥൂലതയാവും. കോടതി അലക്ഷ്യനിയമത്തിന്റെ വധ്യം ഉപയോഗിച്ച്, പലപ്പോഴും, ജനാധിപത്യപരവും, ശാസ്ത്രീയവും, നിയമവിധേയവും കോടതിയെ സംബന്ധിച്ചേടതോളം ആരോഗ്യകരവും അനിവാര്യവ്യമായ വിമർശനങ്ങളെപ്പോലും ഇല്ലാതാക്കുന്ന പ്രവണത, നിർഭാഗ്യവശാൽ, നമ്മുടെ നീതിന്യായരംഗത്തുനിന്നു തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രം വലിയ മേമീയോടെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മുദ്രാവാക്യമാണ് 'സത്യമേഖയതേ' എന്നത്. കോടതിഅലക്ഷ്യ നിയമത്തിൽ സത്യം ഒരു നൃായ സമർത്ഥനം (defence) അല്ല. നമ്മൾ പറയുന്നകാര്യം കോടതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയുടെ പരമാധികാരത്തെ ഹനിക്കുന്നത് ആണെന്ന കിൽ, അത് സത്യമാണെങ്കിൽപ്പോലും നമ്മൾ കോടതിഅലക്ഷ്യക്കുറ്റം ചെയ്യുന്നു എന്ന രീതിയിലാണ് നമ്മുടെ നിയമം എന്നത് ഇതുയിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള കോടതിയലക്ഷ്യനിയമത്തിന്റെ വളരെ വളരെ ജനവിരുദ്ധമായ വളരെ നീതിവിരുദ്ധമായ ഒരു സ്വാവസവിശേഷമാണ്. മാറ്റേണ്ടകാര്യമാണ് അത്.

നീതിന്യായവിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ പത്രങ്ങളുടെ സമീപന്തേര പൂർണ്ണമാണും, ആനുഷംഗികമായി ചിലത് പറയേണ്ടതുണ്ട്. മലയാള പത്രങ്ങൾ കോടതികളുടെ കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്നത് വളരെ ലജാകരമായ ഒരു തരം അലസതയും, ഭീരുതവും ആണ്. ശ്രദ്ധയമായ, പുരോഗമനപരമായ വിധികൾ ഹൈകോടതിയിൽനിന്നോ, സുപ്രീം കോടതിയിൽ നിന്നോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ മുക്തകണ്ണം

പുകഴ്ത്തും. എത്രിഹാസികം, വിസ്മയകരം എന്നൊക്കെ വിശ്വേഷിപ്പിച്ച് മുഖ പ്രസംഗങ്ങളെഴുതും. മരിച്ച്, നമുക്കു യോജിപ്പില്ലാത്ത, പ്രതിലോ മകരം എന്നു നമുക്കു തോന്നുന്ന ഒരു വിധി, ഉണ്ടാവുന്നോൾ എത്ര. പത്രങ്ങൾ, ഈത് പ്രതിലോമകരമാണ്, പ്രതിവിസ്മയകരമാണ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച് മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് മലയാളത്തിൽ? ഉദാഹരണം പറയാം. മുന്നു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, നശ്സറിവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രവേശന പരീക്ഷ നടത്തി, ബുദ്ധിയും, കഴിവും, അറിവും പരിശോധിച്ച് അധികമിഷൻ കൊടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം, അനാചാരം എറിഞ്ഞാകുളത്തെ ഒരു ആധുനിക ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട് ഫൈസ് നിരക്കിനെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടാണ് ഒരു റിട്ടർ ഹരജി വന്നതെങ്കിലും, ആ റിട്ടർ ഹരജി കൈകാര്യം ചെയ്ത ജയജി, ഈ പ്രവേശന പരീക്ഷയുടെ ആശാസ്യതകുടി പരിശോധിച്ചു കളഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ചെറിയ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പ്രവേശന പരീക്ഷ നടത്തി, ബുദ്ധിമാനാരും, മണ്ഡാരുമായി വേർത്തിരിച്ച് കുറേ പേരെ സീകരിക്കുകയും കുറേ പേരെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ശരിയല്ല, മാനൃമല്ല, യാർഹികമല്ല, നിയമവിധേയവുമല്ല. അത് പതിനാലാം അനുഛ്വേദത്തിന്റെ ലംഘനംകൂടിയാണ് എന്നൊക്കെ വിധിയെ ചൂതി. കുട്ടികളെക്കുറിച്ച് ഇതെയും ഉത്കണ്ഠംയോടെയുള്ള, (Child friendly) ശിശുസ്നേഹഗ്രിലൂമായിട്ടുള്ള ഒരു വിധിന്യായം കേരള ഹൈകോടതിയുടെ സികിൽ ജയജിയിൽ നിന്നുണ്ടായപ്പോൾ, വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പത്രം തന്നെ, അതിനെന്ന്യാൾച്ചുകൊണ്ട് എഴുതി. ഫ്രാഡനീയമാണ് ആ മുഖപ്രസംഗവും. സികിൽ ബബ്പിന്റെ വിധിക്കു ശേഷം അതേ കേരള റിട്ടാപ്പീലിൽ ഡിവിഷൻ ബബ്പിന്റെ മുന്നിൽ വന്നു. രണ്ടു ജയജിമാരഞ്ഞിയ ഡിവിഷൻ ബബ്പ് ഈ വിധി ദയാക്കുകയും, ഈ സ്കൂളിലും ഇതുപോലുള്ള സ്കൂളുകളിലും പ്രവേശന പരീക്ഷയാകാം എന്ന് വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ വിധി ഫ്രാഡനീയമാണ്, പുരോഗമനപരമാണ്, ശിശു സ്നേഹഗ്രിലൂമാണ് എന്നു പറഞ്ഞ ആ പത്രംപോലും രണ്ടാമത്തെ വിധി തെറ്റായിപ്പോയി എന്നു പറയുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ ഇക്കാര്യ താഴെ കുറച്ചുകൂടി ഭേദമാണ്. Indian Express പോലുള്ള ചില പത്രങ്ങൾ ടാബയുടെയും മറ്റൊക്കാരുത്തിൽ ചില പുരോഗമനപരമായ സമീപനങ്ങൾ സീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോടതി വിധികൾ തെറ്റാണ് എന്ന് പലപ്പോഴും പറയാറില്ല എങ്കിലും അപൂർണ്ണമാണ് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. യുക്തിരഹിതവും, അപൂർണ്ണവും, ഭാഗികവും, തെറ്റുമായവിധികൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല മലയാളത്തിൽ ഇത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവാത്തത്. അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ മറ്റു ചിലതാണ്.

കോടതികൾ വിമർശിക്കപ്പെടുവോൾ മാത്രമാണ് ജനാധിപത്യം അവയുടെ ഡയനാമിസത്തെ, സജീവമായ ചോദനകളെ തിരിച്ചു പിടിക്കുന്നത്. ഇതില്ലാത്തിട്ടെന്നൊളം കാലം കുറേകൂടി വഞ്ചളായ റിതിയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ ജീർണ്ണിച്ചു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ ജീർണ്ണിച്ചു പോവുവോ ഭാണ്ട് എൻപതും തമാനത്തിന്റെയും ഇരുപതുശതമാനത്തിന്റെയും ഒക്കെ പുതിയ കണക്കുകൾ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാവുന്നത്. ചീഫ് ജൂൺസ് ഓഫ് ഇന്ത്യയെപ്പാലെയുള്ള ആളുകളുടെ അടുത്തുനിന്നുപോലും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത്, നിർഭാഗ്യകരമായ ദർവ്വസ്ഥാ വിശ്വഷമാണ്. കുറച്ചുകൂടി സജീവമായി നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് എന്നു കരുതി സിവിൽ സമൂഹത്തിന്റെ ജീഹാകളെന്നനിലയിൽ, സാധാരണജനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയക്കാരും, പത്രങ്ങളും, ബുദ്ധിജീവികളും ഒക്കെത്തന്നെ ഇതിലിടപെടുകയും കാര്യങ്ങൾ ആരിതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ കുറച്ചു കൂടി സജീവമായ ഒരു ജനാധിപത്യ സംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനാധിപത്യ സംസ്കാരത്തിൽ മാത്രമേ, ശക്തമായ ഒരു നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ദരിംഗിർവ്വഹണവിഭാഗം നീതിനിർവ്വഹണവിഭാഗം, റിയമനിർവ്വഹണവിഭാഗം, നാലാം സ്തംഭം എന്ന നിലയ്ക്ക് പത്രങ്ങളും ഇതു നാലു സ്തംഭങ്ങളുടേയും അടിത്തറ എന്ന നിലക്ക് അഖ്യാംസ്തംഭമായി ജാഗ്രതതായ ഒരു ജനതവേണം. ശക്തമായ, സജീവമായ സേവാ ത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന നിരന്തരമായ ജാഗ്രതയുടേയും പ്രതികരണം അഞ്ചു ദിവസം മാത്രമേ ഉള്ളൂ, ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലും സ്തംഭങ്ങൾക്കും. അതു കൊണ്ട് എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ സ്തംഭം ഈ ഒടുവിൽപ്പു റണ്ട് അഖ്യാംസ്തംഭത്താണ്. ജനങ്ങൾ എന്ന സ്തംഭം. ആ സ്തംഭത്തിൽനിന്ന് ഉള്ള പ്രേരണകളെ, പ്രതികരണങ്ങൾ ആശയിച്ചിട്ടുണ്ട് നീതിന്യായവ്യവസ്ഥകളുടെ അടക്ക മുള്ളൂ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഗാധിജിയെപ്പോലുള്ള ആളുകൾ മുമ്പു തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള, എറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യവും ഇതു തന്നെയാണ്. ജാഗ്രതതായ മനസ്സുള്ള ഒരു ജനതയെ നിരാകരിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു ജനാധിപത്യത്തിനും നിലനില്പില്ല. അപ്പോൾ ജനതയുടെ അപചയമാണ്, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അപചയം.

അനുബന്ധം :

(സമിനാറിൽ, പ്രഖ്യാപിക്കുക കഴിയുന്നതോടൊപ്പം, തുടർന്ന് നടന്ന ചർച്ചയിൽ നിന്ന് പ്രസക്തമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ വരുത്തായിപ്പറ്റി)

രാമചന്ദ്രൻനായർ :

വളരെ അടിസ്ഥാനപരമായ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ സുപ്രീംകോടതി എടുത്ത ഒരു തീരുമാനം എത്രമാത്രം ശരിയാണ്? അതിനെപ്പറ്റി കാളീശ്വരം രാജിക്കേണ്ടി അഭിപ്രായമെന്നാണ്? നമ്മുടെ ഒരു സംഘടനയിൽ, നമ്മുടെ ഫൈക്കോടതി ജയ്ജിമാരേയും, സുപ്രീം കോടതി ജയ്ജിമാരേയും നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. "They will be appointed in consultation with the Chief justice of India" എന്നാണ്. 'Consultation' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്നും നിയമങ്ങളെ വ്യാവധാനിക്കുന്ന അനേകം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഫൈക്കോടതികളും നമ്മുടെ സുപ്രീം കോടതിയും ഒക്കെ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ മാത്രം 'Consultation' എന്നവാക്കി നാർത്ഥം Concurrence എന്നാണ്. സാധാരണ 'Consultation' വേറൊരാണ് Concurrence വേറൊയാണ്. 'B' യുമായി 'Consultation' നടത്തി, 'A' ഒരു കാര്യം ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനർത്ഥം, Bയുടെ അഭിപ്രായം കുടി കേട്ടതിനുശേഷം Aയ്ക്ക് തീരുമാനിക്കാം എന്നാണ്. എന്നാൽ, Bയുടെ Concurrence ഓടുകുടി ചെയ്യണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ, B സമ്മതിച്ചാൽ മാത്രമേ ചെയ്യാവു. ഈതു രണ്ടും രണ്ടാണ്. രണ്ടാഖ്യാസില്പികൾ പറഞ്ഞത് The president Shall appoint in consultation with the chief Justice of India എന്നാണ്. സുപ്രീംകോർട്ട് പറഞ്ഞു, ഇവിടെമാത്രം Consultation എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം Concurrence എന്നാണ്. അതായത് ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന് സമ്മതമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രസിഡന്റിന് നിയമനം നടത്താവു. ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ Concurrence എന്നു പറയുന്നതിലും വിശേഷമുണ്ട്. ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. There shall be a collegium of four judgesഎന്നു പറയുന്നു. ഈ നാലു ജയ്ജിമാരും ചേർന്ന് ഒരു തീരുമാനമെടുത്ത് അത് ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് പ്രസിഡന്റിനെ അറിയിക്കണം. അതു മാത്രമേ ചെയ്യാൻ പാടു. ഈ 'Collegium of four judges'എവിടെ നിന്നുവന്നു? രണ്ടാഖ്യാസിലാണെന്ന യാതൊന്നുമില്ല. In consultation with the Chief justice of India എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. പകുശ സുപ്രീം കോടതി പറയുകയാണ്, A Collegium of four judges തീരുമാനമെടുത്ത് ആ തീരുമാനം ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് പ്രസിഡന്റിനെ അറി

യിക്കണ്ണമെന്ന്. അതുപേക്കാരം ചെയ്യാൻ പ്രസിദ്ധീണ്ട് ബാഹ്യസമന്വാന്. In Consultation with the Chief justice of India തെന്നുള്ളതിനെ സുപീം കോടതി മന്ദിരവും വളച്ച് ദിച്ച് ഇങ്ങം പോലെ വ്യാവധാനിച്ച് ഇല്ലാത്ത അധികാരം കവർബന്ധകുകയല്ല ചെയ്തത് ?

കാളിശരം രാജ് :

ഞാൻ ശ്രീ. രാമചന്ദ്രൻ നായരുടെ ഉൽക്കണ്ണംയോട് പരിപുർണ്ണ മായും യോജിക്കുന്നു. 1994ൽ വളരെ വിവ്യാതമായ second judges കേസിലാണ് ഈ ഹന്തുയിലെ ഉയർന്ന കോടതികളിലും Constitutional കോടതികളിലും, നിയമനാധികാരം സംബന്ധിച്ച്, പരാമർശിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായം സുപീം കോടതി പുറപ്പെടീച്ചത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ശ്രീ. രാമചന്ദ്രൻനായർ ശരിയായി സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ രേഖാലൂപം വിഭാവനം ചെയ്ത ജയ്ജിമാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതിയെ മാറ്റിമറിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം ഉണ്ടായി. ജയ്ജിമാരെ ജയ്ജി മാർത്തനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു സംസ്വദായം ഹന്തുയിൽ അല്ലാതെ ലോകത്തിൽ മറ്റൊരുമില്ല. എക്സിക്യൂട്ടീവിനു രോളിലും, പാർലി മെന്റ്സിനു രോളിലും, ബാക്സിയുള്ളവർക്ക് നാമമാത്രമാണ്. അതുന്നീകരിക്കായി സുപീംകോടതിയിലും, ഹൈകോടതിയിലുമുള്ള ജയ്ജിമാർ അടഞ്ഞിയ Collegium തന്നെയാണ് ജയ്ജിമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണ്. ഭരണഘടന യുടെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിച്ചു കഴി തന്താൽ, ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവുമാണ്. ജയ്ജിമാരെ ഇങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും (select) നല്കി, ഇലക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, അത് കുറഞ്ഞ പക്ഷം, ജനാധിപത്യപരമൈക്കിലും ആവും. കോൺസിസ്റ്റുറ്റൂവർഡ് അസംബിയിൽ നടന്ന ചർച്ചകളിൽ നന്നാം തന്നെ, പരാമർശിക്കപ്പെടാതെ നമ്മുടെ ഭരണഘടനാശില്പികൾ, എവിടെയെങ്കിലും സുചിപ്പിച്ചിട്ടുപോലുമില്ലാത്ത, അവർ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടേ ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതി വിശേഷമാണിത്. ഇതിന് പരിഹാരം, എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നന്നാമാത്രമേഖലയുള്ളൂ. നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ, നമ്മുടെ പാർലിമെന്റംഗങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം തിരിച്ചറിയണം. ജൂഡിഷ്യർ റൈയനു പറയുന്നത് നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുഖ്യധാരകളിലോ നാണ്. അതിലേക്കുള്ള selection എന്നു പറയുന്നത്, നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചേട്ടേണ്ടം വളരെ മിക്ക പ്രധാനമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. അതിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി, അതിനുതകുന്ന വിധത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ നടത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. ഒരു പുതിയ ഹന്തുന്ന ജൂഡിഷ്യർ കമ്മിഷനെ ശാസ്ത്രീയമായി രൂപകല്പനചെയ്യുകയും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഈന്നുള്ള ഈ അവസ്ഥാവിശേഷത്തിന് ശുശ്രാവര

മായ എത്തെക്കിലും മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളു. ജൂഡീഷ്യൽ കമ്മീഷനിൽ പാർലിമെന്റ് അംഗങ്ങളുണ്ടാവാം. പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് അംഗത്വം കൊടുക്കാം, പ്രതിപക്ഷനേതാവിന് അംഗത്വം ആവാം. ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനും അംഗത്വം കൊടുക്കാം. വൈക്കതികമായ രീതിയിൽ തീരു മാനിക്കുന്ന ഒരു സമ്പദാധനത്തെ ജനാധിപത്യപരമായ രീതിയിൽ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും തലത്തിൽ നിന്ന് മരിക്കുന്നതുള്ള ചുറ്റുപാടുണ്ടാക്കുക മാത്രമേ ഇതിനു പതിഹാരമുള്ളു. അങ്ങനെ സംബവികാരത്തിടങ്ങോളം കാലം, സൈച്ചൗഡിപരമായിട്ടുള്ള ഒരു തീരുമാനത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇന്ത്യയിലെ നൂറുകോടി ജനങ്ങൾക്കും നിൽക്കേണ്ടിവരും. ഇതൊരു ഗൗരവപൂർണ്ണമായ വിവാദത്തിനുള്ള വിഷയമാണ്. മറ്റൊരു ചോദ്യംകൂടി എൻ്റെ മുൻപിലുണ്ട്: വളരെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം: കോടതി അലക്ഷ്യത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് പ്രശ്നം. അരുന്ധതിരോധിക്കേതിരെ ഉണ്ടായ നടപടി. ഭീകരമായൊരു പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നത്തിൽ പ്രതികരിച്ചതിനെത്തിരെയുള്ള കോടതി നടപടിയെ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണാം ?

അരുന്ധതിരോധി പ്രശ്നത്തിൽ എൻ്റെ അഭിപ്രായം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സിൽ, ഞാനോരു ലേവനമെഴുതിയിരുന്നു. പൊതുവേ ഈ കാര്യത്തിൽ, നമ്മുടെ ബുദ്ധിജീവികളും മാധ്യമങ്ങളും പുലർത്തി വന്ന അഭിപ്രായത്തോട് വിയോജിക്കാനാണ് എനിക്ക് താല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും. കോടതിയെന്നു പറയുന്നത് ജയജിയോ, ജയജിമാരോ അല്ല, മറിച്ച് ഒരു ഭരണാധികാരിയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യമോധിയാണോ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായാണോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായാണോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഒരു ഭരണാധികാരിയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യമോധിയാണോ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായാണോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അരാജകതവ്യവസ്ഥയിലും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അരാജകതവ്യവസ്ഥയിലും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അരാജകതവ്യവസ്ഥയിലും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അരുന്ധതിരോധി കോടതി വിമർശനം നടത്തിയത്, രണ്ടു വിധത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒന്ന് രോധിയുടെ വിമർശനം കോടതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെകൂടി കണക്കിലെടുത്ത് കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. കോടതിയുടെ motivation എന്നൊധിയുന്നു വെന്നത് കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാതെ ഒരു വിധിയുടെ ശരി-തെറ്റുകളുണ്ടോ, ഒരു അഭിപ്രായത്തിന്റെ ന്യായാന്വായങ്ങൾക്കുണ്ടോ അല്ല. രണ്ട്:- രോധി ആ വിമർശനം ഉന്നതിക്കുന്നത്, നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു കേസ്റ്റിൽ, ഒരു എതിർക്കക്ഷിയെന്ന നിലയിൽ അവർക്കു

കിട്ടിയ നോട്ടീസിനു കൊടുത്ത മറുപടി സത്യവാങ്ങ് മുലത്തിന്റെ ഭാഗ മായിട്ടാൻ. ഒരു സന്ദർഭം സാമാന്യവൽക്കരിക്കുവോൾ അരുസ്യതീ രോയിക്കുവേണ്ടി, അമ്മവാ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രത്യേക വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി മാത്രമായി നമുക്ക് ഒരു സമീപനം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ സാധി ക്കുകയില്ല. കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി, കോടതിയിൽ നിന്ന് നോട്ടീസ് കിട്ടിയ ഒരു പഴയൻ, അരുസ്യതീരോയി ചെയ്ത രീതി തിലുള്ള ഒരു വിമർശനം സത്യവാങ്ങ് മുലത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്നത് കോടതിയുടെ മേലുള്ള, ജഡ്ജിമാരുടെ മേലല്ല, ഒരു ഭരണാധികാരി സ്ഥാപനം എന്നുള്ള നിലയിൽ കോടതിയുടെ മേലുള്ള ബഹികമായ കടനാ കുമണമാണ്. അതുതേതാളം അത് ഭരണാധികാരി ജനാധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചേടുതേതാളം വിനാശകരവും ആണ്. പാർലിമെന്റ് മന്ദിരത്തിൽ ബോംബുവെക്കുവോൾ തീവ്രവാദികൾ ശാരീരികമായി എന്ത് ആക്രമണം നടത്തുന്നവോ അതിൽനിന്ന്, ഗുണപരമായി ഏറെ ചെയാനും വ്യത്യാസമില്ലാത്ത ഒന്നാണത്. കോടതി എന്ന ഭരണാധികാരി സ്ഥാപനത്തിന്റെമേൽ, നിലവിലുള്ള ഒരു നടപടിക്രമത്തിൽ കക്ഷിയായി നിന്നുകൊണ്ട്, കോടതി തനിക്ക് നോട്ടീസയച്ചത്, കോടതിയുടെ അഹന്തയെ സുചിപ്പിക്കുന്നു എന്നവിധത്തിലുള്ള പരാമർശങ്ങൾ നടത്തുന്നത് അനുമോദിക്കേണ്ട കാര്യമല്ല. ഏതൊക്കെയാണ് അവർ പറ ഞ്ഞത്? ഒരു സാധാരണ പോലീസ് സ്റ്റോഷൻ പോലും നടപടി ഏടുക്കുവാൻ അനുമാ മടിക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തിൽ തനിക്കെത്തിരെ നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുവാൻ കോടതി അമിതാവേശം കാണിച്ചു. ഇങ്ങനെ അമിതാവേശം കാണിച്ച ഇതേ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയുടെ മറ്റാരുകോടതി, ദലിഹോകോടതി, ടെഹൻകേന്റ് സംബന്ധിച്ചു ഒരു പൊതുതാല്പര്യഹരജി വന്നപ്പോൾ ആ കേസ്റ്റിനെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തള്ളിക്കളെത്തു. നോട്ടീസയകാൻ പോലും വിസമ്മതിച്ചു. കുടുതൽ പ്രസ്തുതിയുള്ള ചെയ്താൻ അഭിഭാഷകൾ കോടതിച്ചെല്ലാം എന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഏതൊക്കെ, ഒരു കോടതി അലക്ഷ്യക്കേള്ളിൽ നോട്ടീസിനുള്ള മറുപടിയായി ഏഴുതിക്കൊടുക്കുന്നത് അശാസ്യമായ രീതിയല്ല. അരുസ്യതീരോയിയെപ്പോലുള്ളവരാണ് ഇന്ത്യയിലെ നുറുക്കോടിജനങ്ങളും. ഈ രീതിയിലുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്കിലുള്ള മുൻസിപ് കോടതിയിലും, മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിലും ഹൈക്കോടതിയിലും എല്ലാ പൗരണാരും കൊടുത്തു തുടങ്ങുന്ന ഒരു സാഹചര്യം വന്നാൽ അത് നമ്മുടെ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയുടെ, നമ്മുടെ ഭരണാധികാരം വ്യവസ്ഥയുടെ അന്ത്യം കുറിക്കും. അരുസ്യതീരോയിയുടെ കേസ്റ്റിൽ അവർ കാണിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം അരാജകത്വത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്, ഭരണാധികാരം ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ബോധമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമല്ല.

ക്രണനിർവ്വഹണം

ആര്യ. രാമചന്ദ്രൻനായർ, ഏഎ.എ.എസ്. (റിട.)

ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. “ദ പിപ്പർ റെസ് ദ ഗവൺമെന്റ് ഓ ഡിസർവ്” എന്ന്. ഓരോ ജനതയ്ക്കും ആ ജനത അർഹിക്കുന്ന ഗവർമ്മേണ്ടിനെയാണ് ലഭിക്കുക. ഒരു ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യത്തിലെ ഗവർമ്മേണ്ട് അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാമാന്യസ്വഭാവങ്ങൾക്കാക്കെ പ്രതിനിധീഭവിക്കുന്ന ഗവർമ്മേണ്ടായിരിക്കും. ഒരു പാശ്വാത്യരാജ്യത്ത് രൂപംകൊള്ളുന്ന ഗവർമ്മേണ്ട് ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ സഭാവ തീരി കൾക്കാക്കെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഗവർമ്മേണ്ടായിരിക്കും. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിവരുന്ന ഗവർമ്മേണ്ട് നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും സ്വഭാവരാത്രികളേയും മനോഭാവങ്ങളേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഗവർമ്മേണ്ടാവും. അങ്ങനെ മാത്രമേ ആകാൻ സാധ്യത തുള്ളു. നമ്മുടെ എല്ലാ ദു:സഭാവങ്ങളും ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവിനേയും ജൂഡീഷറിനേയും ലെജിസ്ലൈച്ചറിനേയും ഖവിടെ കിട്ടണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ യാതൊരർത്ഥമില്ല.

ഗവർമ്മെന്റിലെ എത്ര ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥനും, ഓരോ തീരുമാന നടപടിക്കുന്നും ഗുരുവായുരപ്പാ എന്ന് ഒന്ന് വിളിച്ചിട്ടു തീരുമാന മെടുക്കും. എപ്പോഴാണ് അപകടത്തിൽ ചാടുകയെന്നറിയില്ല. നമ്മൾ ന്യായമാണ്, സത്യമാണ് എന്നൊക്കെ കരുതി എടുക്കുന്ന തീരുമാന അഥവാ നാജൈയാണ് അലട്ടാൻ തുടങ്ങുന്നത്. അതിന് ഇത്തരത്തിലുള്ള ramification (പടർന്നു കയറ്റു) ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നറിയുന്നത് പിന്നീടാണ്. എന്തുചെയ്താലും അത് സന്തക്കാരെ സഹായിക്കാൻ ചെയ്ത വ്യാഖ്യമാണ് എന്നാണ് ആരോപണം. കൂത്യുമായി വിശദീകരിച്ച് മറുപടി പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പത്രത്തിലെഴുതുമെന്നായി ഭിഷണി. പേടിക്കാതിക്കാണ് കഴിയുമോ? ഇധിഷറിയിലേയും ലെജിസ്ലൈസിലേയും ആർക്ക് ആരെയാണ് ഇങ്ങനെ ദേപ്പുഡേണ്ടത്? എക്സിക്യൂട്ടീവിലുള്ള ആർക്കിക്കാണ് എറ്റവും ദേം. അയാൾക്ക് ജനങ്ങളെല്ലാത്രമല്ല പൊളിറ്റിക്കൾ എക്സിക്യൂട്ടീവിനേയും ദേപ്പുടണം. മന്ത്രിയെന്നു പറഞ്ഞ് മുകളിലുള്ള രാജിലേ? ആ മന്ത്രിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടെങ്കിൽ? സെക്രട്ടറി ഓരോ ഫയലിലെഴുതുന്നതും, "Subject to the approval of the minister" ആണ്. മന്ത്രി, ജനങ്ങളുമായി നേരിട്ട് ബന്ധം ഉള്ള ആളാണ്.

നമ്മുടെ ഈ പൊളിറ്റിക്കൾസിറ്റും, മന്ത്രിയും സെക്രട്ടറിയും ചേർന്ന് തീരുമാനമെടുക്കുന്ന സംവിധാനം അൽപ്പമൊന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നു. ഓരോ തീരുമാനവും ജനങ്ങളെ എങ്ങനെ സ്വർഘിക്കും എന്ന് ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് വിവരം കിട്ടുന്ന ആളാണ് മന്ത്രി. സെക്രട്ടറിക്ക് ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അന്തരെമാരു Feed back കിട്ടുകയില്ല. എക്കിലും ഇതുപോലൊരു വിഷയം കഴിഞ്ഞ മുപ്പതുവർഷകാലത്തിനിടയിൽ എപ്പോഴാക്കെ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ? അപ്പോഴെല്ലാം തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുള്ളത് ഏതെല്ലാം തരത്തിലാണ്, അതിന്റെ ramification എന്നാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കി അതു മന്ത്രിയുടെ മുമ്പിൽ വെക്കേണ്ട ആളാണ് സെക്രട്ടറി. ഇതിന്റെ മുഖ്യമെടുത്തതീരുമാനങ്ങൾ, അതിന്റെ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ, അപ്പോൾ ഗവർമ്മെന്റിനെ നയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്ത ചിന്തകൾ, മുമ്പുണ്ടാക്കിയ ഫയലുകൾ അതൊക്കെ അയാളെ സാധാരണപ്പെടുത്തും. മന്ത്രിയാകട്ടെ ജനം ഇതിനെ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും എന്നായിരിക്കും ചിന്തിക്കുക. നിലവിലുള്ള പശ്ചാത്തലവും നിയമങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പെന്നുത്തു തീരുമാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനവും ഒക്കെ ഒരു വശത്തും മറുവശത്ത് ജനങ്ങളിലുണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള പ്രതികരണവും. രണ്ടു കുടി ചേർന്ന തീരുമാനമെടുക്കണം എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് മന്ത്രിയും സെക്രട്ടറിയും കുടി കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ സെക്രട്ടറി എന്നു പറ

യുന്ന ആളു് മന്ത്രിയെ തുപ്പതിപ്പേടുത്തണം. നാലേ അസംബ്ലീയിൽ ചോദ്യം വന്നാൽ അവിടെ രക്ഷപ്പെടാവുന്ന രീതിയിലേ കാര്യം ചെയ്യാവു്. അക്കാദാംഗൾ ജനറൽ പിടികൂടിയാൽ അതിനു മറുപടികൊടുക്കണം. ഹൈകോടതി ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഹൈകോടതിക്കു മറുപടികൊടുക്കണം. പത്രകാരൻ ചോദിച്ചാൽ മറുപടി കൊടുക്കണം. ഈത് വളരെ എളുപ്പമായ കാര്യമാണെന്ന് നിങ്ങളാരും തെറ്റിഭരിക്കരുത്. വലിയകുഴപ്പങ്ങളില്ലാതെ പത്രിരുപതുകൊല്ലം ഗവർമ്മേണ്ട് സാക്കട്ടി ധായി പോവാൻ സാധിക്കുകയെന്നത് tight-rope-walking ആണ് എന്നു പറയാം. സർക്കാരുകാരൻ കമിറ്റിൽ കുടി നടക്കുന്നില്ല; അതുപോലെ നടക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനുമാത്രമേ അത് സാധിക്കു. വളരെ ആലോചിച്ച്, ഈത് നാലേയും, മറുന്നാലും പത്രവർഷം കഴിഞ്ഞും, ആരെക്കിലും ഫയൽ പരിശോധിച്ചാൽ നൃഥയമാണ്, നീതിയാണ്, യോഗ്യതയാണ് നടന്നത് എന്നു തോന്നുന്നതിനിൽ മാത്രമേ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുകയുള്ളൂ.

Delegated legislation എന്നാരു സംവിധാനമുണ്ട്. Subordinate Legislation എന്നാണ് സാധാരണ പദ പ്രയോഗം ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കാം. Kerala Education Act എന്നാരു നിയമം അസ്സം സ്റ്റിയിൽ പാസ്സാക്കും. ഈ Kerala Education Act റെഡ് കീഴിൽ Kerala Education rules എന്ന പേരിൽ അനേകം rules വരും. ഒരോ കൊച്ചുകാരും കാര്യത്തപ്പറ്റിയും ഒരു കുട്ടം രൂശിസ് ഉണ്ടാവും. സ്കൂൾ അനുവദിക്കുന്ന കാര്യത്തപ്പറ്റി, DEOയുടെ നടപടി ക്രമങ്ങളപ്പറ്റി അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ ഓരോ കാര്യത്തപ്പറ്റിയും. Kerala Education Act എന്നു പറയുന്നത് നൃസുപ്രോജക്റ്റിൽ അതിൽ രൂശിസ് എല്ലാം വരുമ്പോൾ ആറായിരം പേജ് കാണും. ഈതു മുഴുവൻ അസംബ്ലീയിൽ പാസ്സാക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ആക്കും അതിന്റെ രൂശിസും കഴിയണമെങ്കിൽത്തന്നെ അസംബ്ലീയുടെ അബ്യൂക്കാലും വേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ ചയാന്നും അസംബ്ലീക്ക് അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിയില്ല. എല്ലായിപ്പാർട്ടുമെന്തുകളിലേയും എല്ലാ പ്രധാനപ്പെട്ടനിയമങ്ങളും അസംബ്ലീയുടെ മുമ്പിൽ വരണ്ണം. അതുകൊണ്ട് ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അതിപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം Act ആണ് വരും. അതിസുക്ഷ്മങ്ങളായ വിശദാംശങ്ങൾ rulesലും. അതിനാണ് subordinates legislation എന്നു പറയുന്നത്. ഈതു ഉദ്യോഗസ്ഥയാർ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയത് പാസ്സാക്കിയാൽ മാത്രം പോര. ഈ subordinate legislation എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിട്ട് Standing committee യുടെ മുമ്പിൽ വെക്കണം. അസ്സംബ്ലീയിൽ വെക്കുന്നില്ല. എന്നെന്ന യുള്ളൂ. അസംബ്ലീയിലെ 140 മെസർമാരുടെ

മുന്നിൽ വെക്കുനിരേഖകിലും, അസംബിയിലെ പത്രങ്ങൾ എ.എൽ.എ. മാർ ചേർന്ന ഒരു സ്ഥാൻവിങ്ങ് കമ്മിറ്റിയുണ്ട്. ആ സ്ഥാൻവിങ്ങ് കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ച് രൂൾസ് ആയിട്ട് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നാലും അസംബിയിൽ വെക്കുനിരേഖ കോപ്പി. Subordinate legislation കമ്മിറ്റി ഓഫ് ദി ലേജിസ്ലൈച്ചർ എന്ന ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ട്. ഈ കമ്മിറ്റി ഇങ്ങനെ ഓരോ സബോർഡിനേറ്റ് ലേജിസ്ലൈഷൻ കെടുവിച്ചും പരിശോധിക്കും. പരിശോധിച്ച് അതിൽ വല്ല നൃന്തരയും മുണ്ടക്കിൽ ചുണ്ടിക്കാണിക്കും. Subordinate legislation കമ്മിറ്റി വല്ല മാറ്റവും വരുത്തുന്നുമെന്നു് പറഞ്ഞാൽ അതു മാറ്റിയിരിക്കും. ദൈലി ഗ്രേറ്റ് ലേജിസ്ലൈഷൻ എന്നു പറയുന്നത്, എക്സിക്യൂട്ടീവിന് ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാനുള്ള ഏർപ്പാടാണ് എന്ന് ധരിക്കരുത്. അങ്ങനെ ഫെഡറൽ രൂപത്തിലായി അതു നിലവിൽവന്നു കഴിഞ്ഞാലും പ്രയോഗത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെങ്കിലും വെശമ്യും ഉണ്ടായാൽ വിണ്ടും എടുത്ത് പരിഷ്കരിച്ച്, രണ്ടാമതും സബോർഡിനേറ്റ് ലേജിസ്ലൈഷൻ നടത്തിയേ പറ്റി. യാതൊരു ലേജിസ്ലൈഷനും ലേജിസ്ലൈച്ചർ അറിയാതെ ചെയ്യാൻ പറ്റുകയില്ല. ദൈലി ഗ്രേറ്റ് ലേജിസ്ലൈഷൻ എന്നു പറയുന്നത് എക്സിക്യൂട്ടീവിന് ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല എന്നു സാരം. അസംബിയുടെ രണ്ടു കമ്മിറ്റികളും അതാതുവിഷയത്തിൽന്നേ സ്ഥാൻവിങ്ങ് കമ്മിറ്റി ആദ്യവും എല്ലാവിഷയങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള സബോർഡിനേറ്റ് ലേജിസ്ലൈഷൻ കമ്മിറ്റി രണ്ടാമതും പരിശോധിച്ച് ഫെഡറൽ ലേജിസ്ലൈഷൻ ചെയ്യുന്നോൾ മാത്രമേ അത് നിയമമായി തീരുന്നുള്ളൂ. ആകട്ടും നിയമമാണ്. രൂൾസും നിയമമാണ്. Law എന്നു പറയുന്നോൾ ആകട്ടും, രൂൾസും ഉൾപ്പെടുത്താണ്.

എക്സിക്യൂട്ടീവ് അതിശക്തമായിത്തീരുന്നു എന്നാരു ധാരണ യുണ്ടക്കിൽ ശത്രയല്ല അത്. എക്സിക്യൂട്ടീവിൽ മാത്രമാണ്, ലേജിസ്ലൈഷൻ, ജൂഡിഷൽ എന്നിവയുടെ മേൽക്കോയ്മയുള്ളത്. ജൂഡിഷൽ റിയുടെ മേൽ ലേജിസ്ലൈച്ചറിനും എക്സിക്യൂട്ടീവിനും അധികാരമില്ല. ലേജിസ്ലൈച്ചറിനുമേൽ എക്സിക്യൂട്ടീവിനും ജൂഡിഷറിക്കും അധികാരമില്ല. എന്നാൽ എക്സിക്യൂട്ടീവിനുമേൽ ലേജിസ്ലൈച്ചറിനും ജൂഡിഷർ റിക്കും അധികാരമുണ്ട്. ഈ രണ്ടുവിഭാഗത്തിനും എപ്പോഴും എടുത്ത് അലക്കാനുള്ള കല്പാണ് എക്സിക്യൂട്ടീവ്. അതുകൊണ്ട് എക്സിക്യൂട്ടീവ് തോനിവാസം ചെയ്തുകളയും എന്നാരുധാരണയുണ്ടക്കിൽ തെറ്റാണ്. എക്സിക്യൂട്ടീവിൽന്നു എത്താരു തീരുമാനവും ലേജിസ്ലൈഷൻ ചോദ്യം ചെയ്യാം. ജൂഡിഷറിക്കുചോദ്യം ചെയ്യാം, അക്കാദമിക്കൾ ജനറൽ, നിരതരം ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഇതികുന്നത്. പത്ര

ക്കാരും ആവുന്നതു ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നല്ല ശുദ്ധ ദ്വാഷ്ടിയുള്ളവരാണ് നമ്മുടെ പത്രക്കാർ. ഏതുകാരും എവിടെയും സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവരിയും. എങ്ങനെന്ന അറിയുന്നു എന്നേന്നിൽക്കെ റിയില്ല. ഫയല് പ്ലിട്ട് താഴെ സൈക്കണ്ടിൽ എത്തുപോഴേക്കും രണ്ടു പത്രക്കാരെത്തും സാർ ഈന കാരും ഈന തരത്തിൽ തീരുമാനിച്ചു അല്ലോ? അതെന്നും അങ്ങനെന്ന തീരുമാനിച്ചത്? അധാർക്ക് അപോൾ മറുപടി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ സംഗതി വലിയ അപകടമാണ്. കാരുഞ്ഞ ത്രാക്കേ വിശദമായി പറഞ്ഞു കൊടുക്കണം. പറഞ്ഞു കൊടുത്താൽ സത്യസാധ്യമായി എഴുതുമോ? അധാർക്ക് തോന്തിയതുപോലെ ഒക്കെ എഴുതും. ഞാനോരു ഉദാഹരണം പറയാം. തിരുവനന്തപുരത്ത് സെൻട്രൽ ജയിലിനോട് ചേർന്ന്, കീളളിയാറിന്റെ കരയ്ക്ക് കുറച്ചു സ്ഥലം സീനിയർ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർക്ക് അബ്യു സെൻ്റ് വീതം ഒരു സെൻ്റ്രിന് 20000 രൂപയ്ക്ക് കൊടുക്കാൻ ഒരു മന്ത്രിസഭാധോഗം തിരുമാനിച്ചു. ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഭൂമി. അതെ കാബിനറ്റില് എടുത്ത വേരാരു തീരുമാനം കല്ലുകൾ പട്ടണത്തിൽ സെൻ്റ്രിന് 25000രൂപ വില വരാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ ഒരു സ്ഥലം സെൻ്റ്രിന് 2000 രൂപവെച്ച് പത്രക്കാർക്ക് കൊടുക്കാനും തിരുമാനിച്ചു. ഒരേ ദിവസം കാബിനറ്റിൽ ഈ രണ്ടു തീരുമാനങ്ങളും എടുത്തു. പത്രക്കാർക്ക് സെൻ്റ്രിന് 2000 രൂപ വെച്ച് കല്ലുകൾ സ്ഥലം കൊടുത്തു എന്നത് ഒരു പത്രത്തിലും വനില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു പരാതി ആർക്കുമില്ല. പത്രക്കാർ സെൻ്റ്രിന് 2000രൂപ കൊടുത്തു സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്തി അവിടെ വീടും വെച്ചു. പക്ഷേ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർക്ക് സെൻ്റ്രിന് 20000 രൂപവെച്ച് തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥലം കൊടുത്തു എന്നത് വലിയ പ്രശ്നമായി. പത്രക്കാർ എഴുതി കോലാഹലമാകി. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർക്കിന്തു കിട്ടാൻ രണ്ടു കൊല്ല മെടുത്തു. ഗവർമ്മേണ്ടിനെ ഇരുത്തി അവർ വെള്ളം കൂടിപ്പിച്ചു. അതേ ദിവസമെടുത്ത മറ്റൊരുമാനത്തെക്കുറിച്ച് ഓന്നും വാർത്തവനില്ല. അപോൾ അവർക്കരിയാം ഏതു പുറത്തു കൊണ്ടുവരണം, ഏതുകാണുവരണം എന്നും സാക്കുകൾ ജീവനക്കാർക്ക് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ കൊടുക്കും. പത്ര ഉടമസ്ഥനാർ പത്രക്കാർക്ക് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ കൊടുക്കും. സർക്കാർ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥമാർക്കു കൊടുക്കേണ്ട കാര്യമേഖലയും. പത്രക്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടകാര്യമില്ല. പക്ഷേ, പത്രക്കാർക്കു കൊടുത്തില്ലകിൽ അവർ ഗവർമ്മേണ്ടിനെ ഉറക്കില്ല എന്നതുകൊണ്ട് ആ തീരുമാനമെടുത്തു. ആ ആനുകൂല്യം സൗകര്യ പുർഖിയും വാങ്ങിയ അതേ പത്രക്കാർ മറ്റൊരു തീരുമാനത്തെ വളരെ ശക്തിയുക്തമായി എതിർക്കു

കയും പത്രങ്ങളിൽ കോലാഹലമാക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു കൊല്ലി നേതാളം താമസിച്ചാണ് അവസാനം ഉദ്യോഗസ്ഥമാർക്ക് ആനുകൂല്യം ലഭിച്ചത്.

ഈ റിതിയിൽ, വളരെ സുക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടുകൂടി പത്രക്കാരും അക്കൗൺറ്റർ ജനറലും, എക്സിക്യൂട്ടീവിലേറ്റ് ചെയ്തികൾക്ക് കാവൽ നിൽക്കുന്നാണ്. ഈ Accountant General എന്ന ഭീകരനെ പേടി ത്തക്കാതെ ഒരു സർക്കാരിനും ഭരിക്കാൻ പറ്റില്ല. ചിലപ്പോൾ അവർ ചില ഉച്ചകിറുക്കുകളും പറയും. 1966ൽ ഞാൻ കല്ലുർ ജില്ലാ കളക്ടറായി പാർജ്ജന്തു. എനിക്കുമുഖ്യമേഖല കളക്ടറായിരുന്നത് എൻ. ഗോപാല കൃഷ്ണൻ നായർ എന്ന രാജാണ്. പിന്നീട് അധികൾ First member Board of Revenue ആയിരിക്കുന്നേബാൾ സർവ്വീസിലിൽക്കെ മരിച്ചു പോയി. അദ്ദേഹം കളക്ടറായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നു. കല്ലുർ ജില്ലയിലെ രണ്ടു മുന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റും വെള്ളം. ആ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് അതാഴത്തിനുള്ള അരിയോ മറ്റു സാധ നങ്ങളോ വാങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. അവർ പട്ടിണികിടക്കാതി തിക്കാനായി, ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ, സർക്കാരിലേറ്റ് നിയമപ്രകാരം തന്നെ, മരച്ചിനി വാങ്ങി വെള്ളപ്പൊക്കമുള്ള സ്ഥലത്തുള്ളവർക്ക് മരച്ചിനി പുഴുങ്ങിക്കൊടുത്തു; രണ്ടു മുന്നുഡിവസം, വെള്ളം താഴുന്നതു വരെ. അതു കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ട്രാൻസ്‌ഫറായി പോയി, ഞാനാണ് കളക്ടറായിവന്നത്. ആ സമയത്ത് അക്കൗണ്ടറ്റ് ജനറലിലേറ്റ് ആടുത്തു നിന്നു വന്ന ഒരു കാറി. എന്തുകൊണ്ട് ക്രട്ടേഷൻ വിളിച്ച് മരച്ചിനിയുടെ വില തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷം വിതരണം ചെയ്തില്ല? അവിടെ വെള്ള തത്തിനകത്ത് മനുഷ്യർ പട്ടിണികിടക്കുന്ന സമയത്ത് മരച്ചിനി വാങ്ങി അവർക്ക് പുഴുങ്ങി കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ക്രട്ടേഷൻ വിളിച്ച് വില നിശ്ചയിച്ച് മരച്ചിനി വാങ്ങാൻ പോയാൽ, കുറേപേരേങ്കില്ലോ പട്ടിണി കിടന്നു മരിക്കും. അക്കൗണ്ടറ്റ് ജനറലിൽ ഇങ്ങനെന്നെയാക്കേ ചോദിക്കും. ഞാനത്തിന് ഉച്ചിതമായ ചുട്ട മറുപടി കൊടുത്തു. അതോടെ കാര്യം കഴിഞ്ഞതു.

അമുഖ നാട്ടിൽ ചുവപ്പുനാട്, ചുവപ്പുനാട് എന്നു പറഞ്ഞ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥമാരെ കുറ്റം പറയും. ചുവപ്പുനാട് എന്നു പറയുന്നത് Audit എന്നു പറയുന്ന നാണയത്തിലേറ്റ് മറ്റേവരമാണ്. നിങ്ങൾ Audit എത്രയും കുടുതലാക്കുമോ അതെയും ചുവപ്പു നാടയുടെ നീളവും കുടിക്കൊണ്ടുവരും. ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് സമയം അണ്ണു മിനിട്ട് എടുക്കു. തീരുമാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അക്കൗണ്ടറ്റ് ജനറലിന് മാസങ്ങളുണ്ട് അതിന്റെ കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്. അതിൽ മാത്രിക്കൊണ്ടിരിക്കാനും. താനൊരു തീരുമാനമെടുത്താൽ

അതിലിട്ടു മാനുമണ്ണോ എന്നു വിചാരിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കാൻ അമാ നികും ചിലർ.

ഞാൻ 1962 ജൂൺ ഒന്നിന് സെക്രട്ടറിയെറ്റിൽ ട്രെയ്നിങ്ങ്വിനായി വന്നു. അന്ന് ഹോം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഡെപ്യൂട്ടി സെക്രട്ടറിയായ ഒരു ദേവ്യാഗസ്ഥൻ വളരെ ശക്തനും, മിടുകനും. പലരേയും കാണാൻപോയ കുടത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തെയും കാണാൻ ചെന്നു. അദ്ദേഹം തന്ന ഉപദേശം: In the Secretariate When a difficult file comes to you and you are not able to take a decision, send it to the finance department for their advice. It will take two weeks. By that time you may be-able to take your decision. But still if you are not able to take decision, send it to the law department for their advice they will take two months. After two months also if you are not able to take a decision send it to the stock purchase department for their advice. It will never come back. And more over, many problems you know,will solve themselves by the mere a flux of time.

എന്തുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നത് ? നമൾ തീരുമാനം എടുത്താൽ നമൾ കുടുങ്ങി എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി. ആത്മരക്ഷക്കാവശ്യം, യാതൊരു തീരുമാനവുമെടുക്കാതെ ഫിനാൻസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേയ്ക്കും, ലോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കും, റൈറ്റാക്ട് പർച്ചേസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കും, ഇവിടംകൊണ്ടും തീരുന്ന ഷ്ടൂക്കിൽ അധ്യക്ഷേറ്റ് ജനറലിനും ഫയൽ അയക്കുക എന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് പല ഫയലുകളുടേയും ഈ ചുവപ്പുനാട് നീണ്ടു നീണ്ടു പോകുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായിട്ടു ചിന്തിക്കണം. നമുടെ നാട്ടിൽ ഏതുദേവ്യാഗസ്ഥമനെടുക്കുന്ന ഏതു തീരുമാനത്തിന്റെ പിനിലും അഴിമതി, അഴിമതി എന്നു പറഞ്ഞ് നാം ബഹാറമുണ്ടാക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥനാർ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ വളരെ ദേഹപ്പെടുന്നു, വളരെ മടക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് സത്യം. എൻ്റെ കുടൈയുള്ള I.A.S. ഉദ്യോഗസ്ഥനാരിൽ 90 ശതമാനവും സത്യസന്ധ്യാരാണ്. അവർ ഒരി കല്ലും അഴിമതിക്കാരല്ല, കൊള്ളള്ളതാന്തവരല്ല. പക്ഷേ അവരിൽ പലരും തീരുമാനമെടുക്കുന്നോൾ ഈ രീതിയെ ദേഹപ്പെടുന്നു. അതി ലൊരാൾ, ജയകുമാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. 'Sir, The best thing is not to take any decision. If you take a decision you will be crucified- in the legislature, in the press, in the judiciary....by every body'. ഈ ചിന്താഗതി നമുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥനാരിലുണ്ടാക്കുന്നത് ഏതൊരു തീരു

മാനത്തിലും അഴിമതിയുണ്ടാ എന്നു ചികഞ്ഞു ചികഞ്ഞു നോക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വഭാവം കൊണ്ടാണ്. ഒരു തീരുമാനം, ഇങ്ങനെയുമാവാം, അങ്ങനെയുമാവാം; ഇന്നകാരണംകൊണ്ടുത്തതാവാം; അല്ലെങ്കിൽ അന്യായ മായി ഇനകാരണവും ഉണ്ടാകാം എന്നുതോന്തിയാൽ ഉടൻ അന്യായം അതിൽ ആരോപിക്കുകയായി; ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കുറ്റ പ്രൗഢത്തുകയായി, ഇയാളെ ക്രൂഷിൽ തറയ്ക്കുകയായി. അപ്പോൾ ആരാൺ തീരുമാനമെടുക്കുക ? തീരുമാനമെടുക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ നീണ്ടു നീണ്ടു പോകുന്നു എന്നു പറയുന്ന ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കണം ഓരോ ഫയലിന്റെ പിന്നിലും അഴിമതിയുണ്ടാ എന്നു മാതിനോക്കുന്ന ഇതു സദ്യഭായവും, ഓയിറ്റ്; സിറ്റുവുമാൺ ചുവപ്പുനാട്ടിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഒരുവശം ഓയിറ്റ്; മറുവശം ചുവപ്പു നാഡ്. ഇതു ഞാൻ കൊല്ലിംജില്ലോ കളക്കുറായിരിക്കുമ്പോൾ, 1968ലോ മറ്റൊ പറഞ്ഞത് പത്രത്തിൽ വന്നത് അന്നത്തെ അക്കദാണ്ടന്റെ ജനറൽ ഫിനാൻസ് സെക്രട്ടറിക്കേശ്വരൻ, നിങ്ങളുടെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ തങ്ങളെ അധിക്ഷേപിച്ചു. പക്ഷേ ഇന്നും, മുപ്പത്തിനാലും കൊല്ലിം കഴിഞ്ഞും, എന്റെ അഭിപ്രായം അതുതന്നെന്നയാണ്. നമ്മൾ ആവശ്യമില്ലാതെ ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥനെടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിന്റെ പിന്നിലും അഴിമതിയു നിണ്ണു പറഞ്ഞ കണ്ണുപിടിച്ചു, നമ്മുടെ ഭാവന മുഴുവൻ അതിൽ വ്യാപിപ്പിച്ചു, അതിലിട്ടുമാനിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ തീരുമാനമെടുക്കില്ല. നേരത്തെ പറഞ്ഞപോലെ വെള്ളപ്പോക്കം വന്നപ്പോൾ ക്രട്ടേഷൻ വിളിച്ചു പാല്ലായില്ല, ഞാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് പട്ടിണികിടന്ന് ആരും മരിച്ചിട്ടുന്നുമില്ലല്ലോ എന്നു പറയുകയല്ലല്ലോ നമ്മുടെ ആവശ്യം. നമുക്ക് അഴിമതി ഉണ്ടാകാതിരിക്കണം എന്നതു ശത്രീനെ. പക്ഷേ അഴിമതി ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്നതല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പരമ മായ ലക്ഷ്യം. നമ്മുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം നാട്ടിനു പുരോഗതി ഉണ്ടാവുക എന്നതാണ്. നാട്ടിനു പുരോഗതി ഉണ്ടാകുവാനായിട്ട് അനേകം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. നാട്ടിൽ റോധുകൾ ഉണ്ടാവണം, പാലങ്ങൾ ഉണ്ടാവണം, സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാവണം, ആശുപ്രതികൾ ഉണ്ടാവണം ഇങ്ങനെ നാട്ടിൽ പുരോഗതി ഉണ്ടാവണം എന്നുള്ളതാണ് നോമത്തെ ലക്ഷ്യം. അതിന്റെ കുടെ അഴിമതിയില്ലാതിരിക്കണം. പക്ഷേ പുരോഗതിയുമില്ല, അഴിമതിയുമില്ല എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ ദേശം, അഴിമതിയു മുണ്ട് പുരോഗതിയുമുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. ഞാൻ തുറന്നുപറയുകയാണ് നാട്ടിൽ കുറേ പാലങ്ങളും, കുറേ സ്കൂളുകളുമൊക്കെ ഉണ്ടാവുന്നതിന്റെ കുടെ കുറേ അഴിമതികൂടി ഉണ്ടായാലും സഹിക്കാം, അഴിമതി ഇല്ലാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഇതൊന്നും വേണ്ടെന്നുവെച്ചാലോ? പല പ്ലാറ്റും ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ അതിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. അഴിമതി

യാരോപണം വരുമല്ലോ ? എന്നുഭയപ്പെട്ടിട്ട് ഒരു തിരുമാനവും എടുക്കില്ല. സ്കൂളും പണിയില്ല, പാലവും ഉണ്ടാക്കില്ല, റോധും ഉണ്ടാക്കില്ല എന്നും ഉണ്ടാക്കില്ല, എന്തെങ്കിലും ചെയ്താലല്ലോ അഴിമതിയുണ്ടാവു. പണ്ടാരോപാശ്വത്തുപോലെ മാവ് പുതാലല്ലോ കായ്ക്കുകയും കല്ലീറിയുകയും ചെയ്യു? മാവില് മാങ്ങ കുലച്ചുനില്ക്കുമ്പോഴാണ് എറിയുന്നത്. ഒരു മാവ് പുക്കുകയും കായ്ക്കുകയുമില്ലെങ്കിൽ ആരും കല്ലീറിയുകയില്ലല്ലോ. ഓരോ സർക്കാരുദേഹം സമന്വയം ഒരു തിരുമാനവും എടുക്കേണ്ട, താനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇവിടെ പാലവും വേണ്ട, റോധും വേണ്ട, എന്നും വേണ്ട, താൻ പോയതിനുശേഷം അടുത്തുവരുന്ന ആളു് എന്തെങ്കിലും ചെയ്തോടു്, എന്നു ചിന്തിച്ചാലോ? അതെതാണ് അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് വെച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പാലം പണിതാൽ അഴിമതിയാരോപണമായി, നിങ്ങൾ ഒരു റോധുമ്പണിതാൽ അഴിമതിയാരോപണമായി അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എന്നാവർത്തിച്ചു പറയുന്നു, അഴിമതിയില്ലാതിരിക്കുന്നത് നല്ലതുതന്നെന്നയാണ്. പക്ഷേ പുരോഗതിയില്ലാതെ, വികസനമില്ലാതെ എന്നാൽ കുതിരപ്പുറത്തു കയറിട്ടില്ല. കാരണം എന്നാൽ കുതിരപ്പുറത്തു കയറുകയും, കുതിരയെ ഓടിക്കുകയും എന്നിട്ട് വിഴാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ലത്. അഴിമതിയുണ്ടാവും എന്നു വിചാരിച്ച് നാട്ടിൽ ഒരു പുരോഗതിയും വേണ്ടെന്നുവെക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അഴിമതിയുണ്ടായാലും വിരോധമില്ല. നാട്ടിൽ പുരോഗതി ഉണ്ടാവണം. നമുക്ക് നാട്ടിൽ വികസനമാണ് ആവശ്യം. ആ വികസനത്തോടൊപ്പം അഴിമതിയെ തടയാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ തടയാം. ജനങ്ങൾക്കുള്ള സ്വഭാവ രിതികളൊക്കെ അവരെ രേഖക്കുന്നവർക്കും ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് വലിയ ആപത്ത് ഇതാ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു, ജനാധിപത്യമിതാ അപകടപ്പെട്ടാൻ പോകുന്നു, മുങ്ങാൻ പോകുന്നു എന്നൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ട കാരുമില്ല. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരിൽ താരതമ്യുന്ന മെച്ചപ്പെട്ടവരാണ്, മുഖ്യമന്ത്രിമാരായി, അധികാരിയമ്പാനങ്ങളിൽ, വരുന്നത് എന്ന് അനുഭവത്തിൽ നിന്നുതന്നെ എനിക്ക് പറയാൻ കഴിയും. പിന്നെ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കരൂദിൽത്തന്നെ എറ്റവും മുൻപത്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു നാലബ്ദുപേരെ എടുത്ത് നിങ്ങൾ വിഷയങ്ങൾ സംസാരിച്ചു നോക്കു. അപ്പോൾ മനസ്സിലാവും എത്രമാത്രം കാരുഞ്ഞൾ മനസ്സിലാക്കി, ഇരു നാട് ഏതു ദിശയിലേക്കാണ് മുന്നോട് പോകേണ്ടത് എന്നതിനേക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് അവർ എന്ന്. വളരെ അറിവുള്ള ആളുകളാണ്. അല്ലാതെ നമ്മൾ ചിന്തിക്കുന്നതു പോലെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കള്ളക്കളിമാത്രം പറിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല അവരാരും.

സകലരാജ്ഞിയകാരും നല്ലവരാണ് എന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. അവരിൽ മുൻപതിയിൽ നില്ക്കുന്ന കുറെ പേരെകിലും ഈ രാജ്യത്തിൽ ഭാവിയെപ്പറ്റി വളരെ ആകാംക്ഷയുള്ളവരും ഈ രാജ്യത്തെ ഏതുഭിഗയിലാണ് നയിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെപ്പറ്റി വളരെ ചിന്തിച്ചുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വരും, അവരുടെ ചുമതലകൾ വളരെ സത്യസന്ധമായിട്ടും, നീതിനിഷ്ഠമായിട്ടും നിർവ്വഹിക്കുന്നവരും തെറ്റുകളീരാജ്യത്ത് സംഭവിക്കരുത് എന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവരുമാണ് എന്ന ദൈരുമായി പറയാം. ഈപ്പോഴത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയെപ്പറ്റി ദൈരുമായിപറയാം, അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിട്ട് ഒരു അഴിമതി അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റു ചെയ്യും എന്ന് ആരുപറഞ്ഞതാലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. അറിയാതെ പറിപ്പോകും. മനുഷ്യന്നല്ല? ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിന്ത അതിവിശാലമായി വ്യാപതിക്കുന്ന ഒരു ആളാണ്. അതിൽ ഒരു തെറ്റ് ഉശ്രേകാളളുന്നു എന്നുകണ്ണാൽ അതുതിരുത്തി മാത്രമേ അദ്ദേഹം തീരുമാനമെടുക്കുകയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെതായ ചിന്താർത്ഥികളുണ്ടാവും. അത് ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാവും. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരും എന്നെപ്പോലെ ചിന്തിക്കണം, എന്നെപ്പോലെ തീരുമാനമെടുക്കണം എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അതുപോലെതന്നെ അച്ചുതമേനോനെപ്പറ്റി. ഞാൻ ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തിൽ കൂടെ ജോലിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നും അറിവിൽ ഒരൊറ്റ ഫയലിൽ പോലും അദ്ദേഹത്തിൽ മനസ്സാക്ഷിക്കുശരിയെന്നുതോന്നാതെ കാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. രാജ്ഞിയകാരെല്ലാം കൊളളരുതാത്തവരാണ് എന്ന തെക്കും വടക്കും പറഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജനതയ്ക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത ആശങ്കകൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്. നമ്മെ ദിനക്കുന്നവരെല്ലാം കൊളളരുതാത്തവരും, കർമ്മലമാരും, ദുഷ്ടയാരും, വിട്ടിൽ കേറ്റാൻ കൊളളരുതാത്തവരുമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

പട്ടംതാണുപിള്ള സാറിനോടും, പനസ്ത്രി ഗോവിന്ദമേനോനോടും, സി. അച്ചുതമേനോനോടുമൊക്കെ വിഷയങ്ങൾ സംസാരിക്കുമ്പോഴാണ് അറിയുക; നമുക്ക് അറിയുന്നതിനേക്കാണ്ണാക്കേ എത്രയോ കുടുതൽ കാര്യങ്ങൾ, ഫയലുകളിൽ നിന്നും, പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അറിവിൽ മുന്നിൽ പലപ്പോഴും ചുളിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവരെയെല്ലാം അടച്ച, നമ്മുടെ രാജ്ഞിയകാരെപ്പോലെ കൊളളരുതാത്തവരാരും ഈ ലോകത്തിലും എന്ന പറയുന്നത് ഒരിക്കലും നമ്മുടെ നാടിനോ, നാട്ടാർക്കോ, ജനാധിപത്യത്തിനോ, രാജ്യത്തിൽ ഭാവിക്കോ, ഗുണം ചെയ്യുകയില്ല.

മാധ്യമങ്ങളുടെ അപചയം

എൻ. പി. രാജേന്ദ്രൻ

ഇന്ത്യൻസന്റെ പ്രസ് ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ടിന്റെ അവതാം ജനറൽ അസംബിളി നൃഡിക്കിയിൽ നടന്നപ്പോൾ ഒരു പ്രധാനസമീകാരിലെ ചർച്ചാവിഷയം ‘ഹന്തു-ജനാധിപത്യത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷണം’ ആയി രൂനു. വിദേശികൾ ഇപ്പോഴും ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തെ ഒരു പരിക്ഷണമായി കാണുന്നുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. സമികാരിൽ പ്രസംഗിച്ച ‘ഒട്ടലുക്’ പ്രതാധിപർ വിനോദം മെത്ത ഇന്ന ധാരണയെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തു. 1947നു ശേഷം മുപ്പതുകൊല്ലക്കാലം ഇന്ത്യയിൽ എന്തുസം ഭവമുണ്ടായാലും ഉയരുന്ന ആദ്യത്തെ ചോദ്യം “ഇനി ജനാധിപത്യ തിന് എത്രനാളുതെ ആയുള്ള ഉണ്ട്”? എന്നതായിരുന്നു. 1977ൽ അടിയന്തരാവന്മാരെ തകർത്ത് ഇന്ത്യൻ ജനത ജനാധിപത്യം പുന്ഃസ്ഥാപിച്ചതിനു ശേഷം ആരും പഴയ ചോദ്യം പിന്നെ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ഇനി ആരും ചോദിക്കുകയുമില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ജനാധിപത്യം പരീക്ഷണമല്ല, അതൊരു ധാരാമാർത്ഥമല്ലാണ്.

ഇൻറിരാഗാധി എന്തുകൊണ്ടാണ് ജനാധിപത്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയത്? ഇന്ത്യയെപ്പോലെ വൈവിഭവ്യവും വൈരുദ്ധ്യവും നിറഞ്ഞ ഒരു രാജ്യത്ത് ജനാധിപത്യമല്ലാത്ത ഒരു ഭരണം അസാധ്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവ്കൊണ്ടായിരിക്കണം. ഇത് ഭാവിതേരണാധികാരികൾക്കു കൂടിയുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ ജനാധിപത്യം സംശയരഹിതമായി വേരുറച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ തുണുകൾ ദ്രവിക്കുന്നു ണണ്ണനും ജനാധിപത്യസ്ഥാപനങ്ങൾ ദ്രാഢിബലമാകുന്നുണ്ണെന്നും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പല നയകളും ജനങ്ങൾക്ക് അപൊപ്പമാകുന്നുണ്ണെന്നും അറിഞ്ഞെതപറ്റി. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച ജനാധിപത്യം അർത്ഥശുന്ധമായി എന്ന നിഗമനത്തിലേക്കെല്ലു നന്നെ നയിക്കേണ്ടത്. ദ്രാഢിബലം സ്വദർശി മാറ്റി എങ്ങനെ ജനാധിപത്യത്തെ ശക്തമാക്കാം എന്നതാവണം ചീന്ത.

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ എല്ലാ അപചയങ്ങൾക്കും, ലജിസ്റ്റലേറ്റി വിനോദയും എക്സിക്യൂട്ടീവിനോദയും നയിക്കുന്ന രാശീയ മേഖലയെ

മാത്രം കൂറപ്പെടുത്തുകയാണ് നമ്മുടെ രീതി. ജൂഡീഷ്യറിയും ഫോർത്ത് എന്നേറ്റുമെല്ലാം രാഷ്ട്രീയരേതുതരത്തെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നു. രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ അഞ്ചുകൊല്ലാണ് ഒരിക്കലെക്കില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും അതു ചെയ്യും നില്ല. എന്നിട്ടും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ജീർണ്ണത ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു സ്വകാര്യവ്യവസായം ആയ ഫോർത്ത് എന്നേറ്റുറ്റിൽ എത്രമാത്രം ജീർണ്ണത ഉണ്ടാകും? മാധ്യമരംഗത്ത് നടക്കുന്നത് ജനങ്ങൾ അറിയാറില്ല. മാധ്യമം മാധ്യമത്തെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നില്ല.

ലാഭങ്ങളിൽനിന്ന് കണക്കുകൾ നോക്കി മാത്രം മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയുന്നതാണ് മാധ്യമരംഗം. ജനാധിപത്യത്തിൽനിന്ന് മറ്റു തുണ്ണുകൾക്കും ആ പ്രശ്നമില്ല. എങ്ങനെന്ന മൂലധനമുണ്ടാക്കാം, എങ്ങനെ കുടുതൽ കുടുതൽ ലാഭമുണ്ടാക്കാം എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത മാധ്യമനേതൃത്വങ്ങൾക്ക് നിലവനിൽക്കാൻ കഴിയില്ല. വിമർശിക്കപ്പെടുകയോ വിലയിരുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ മാധ്യമരംഗത്തിന് തെറ്റു തിരുത്താൻ കഴിയുകയുമില്ല. ആരാൺ ഫോർത്ത് എന്നേറ്റുറ്റിന്നു തെറ്റു തിരുത്തുക? ഫോർത്ത് എന്നേറ്റുറ്റിനെക്കാണ് കണക്ക് പറയിക്കാൻ ‘പിഹർ എന്നേറ്റ്’ വേണമെന്ന് ആരോ ഇരയിടെ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. വേണ്ടത് തന്നെ.

പഴയതുപോലൊരു സേവനമോ പൊതുപ്രവർത്തനമോ അല്ല ഇന്ന് പത്രപ്രവർത്തനമാം. അതോരുതെതാഴിലാണ്. പ്രോഫഷൻ എന്ന നിലയിലുള്ള മൂല്യങ്ങൾ, വ്യവസായത്തിൽനിന്ന് അടിയന്തരങ്ങൾക്ക് വഴി ഞേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. സർക്കുലേഷൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പരസ്യം പിടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സഹായകമായ വിധത്തിൽ പ്രോഫഷനൽ രീതി കൾ മാറ്റേണ്ടിവരുന്നു. പരസ്യമാണ് നിലവനിൽപ്പിന് ആധാരമായ എറ്റവും പ്രധാന ഘടകം. പത്രം മാത്രമാണ് ഉല്പാദനചേലവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് ഉപഭോക്താവിന് ലഭിക്കുന്ന ഏക ഉല്പ്പന്നം. പത്രങ്ങളെ പരസ്യക്കാർ സബ്സിഡേഷൻ ചെയ്യുന്നു എന്നർത്ഥമാം. പത്രത്തിനും ഈന്ന് എത്ര പേജ് വേണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത് എന്തുമാത്രം വാർത്ത ഉണ്ട് എന്നു നോക്കിയില്ല, എത്ര പരസ്യം ഉണ്ട് എന്നു നോക്കിയാണ്. പരസ്യം കൊടുത്ത ശേഷം ബാക്കിവരുന്ന സ്ഥലത്താണ് വാർത്തകാടുകുന്നത്, മരിച്ചില്ല.

പത്രം മറ്റൊരു ഉല്പന്നവും പോലെയാണെന്നും ലാമോണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വായനക്കാരന്നും, പരസ്യക്കാരനാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്നും തുറന്നു പറയുന്ന ഇടത്തേക്ക് ഇന്ന് കുറെ മാധ്യമങ്ങളുകില്ലും എത്തിക്കഴിഞ്ഞതു. അതാണ് ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഇക്കാലത്തെ മാധ്യമത്തെവും. പരസ്യം കിട്ടാനും വില്പനകുട്ടാനുമുള്ള പരക്കം പാച്ചിലിൽ ആദ്യം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നത് പത്രപ്രവർത്തന തത്ത്വങ്ങളാണ്; ഫോർത്ത് എന്നേറ്റുറ്റ് എന്ന സകലപവും സ്ഥാപനവുമാണ്.

മാധ്യമരംഗത്ത് കൃതകപാടില്ലെന്ന് ഇന്നാരും പറയും. മത്സരം പാടി ല്ലെന്നു പറയുന്നത്, ഭൂമി പരന്നതാണെന്ന് പറയും പോലെ പതിഹാ സ്വധാശം. എന്നാൽ മര്യാദകെട്ട്. കഴുത്തരുപ്പൻ മത്സരം പത്രമാധ്യമ അങ്ങളെ തകർക്കുകയാണ്, വളർത്തുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. ലാഭക്കണക്കു കൾ വലുതാകുന്നുണ്ടാകാം. എന്നാൽ മാധ്യമങ്ങൾ ജനാധിപത്യത്തിലെ ഹോർത്ത് എന്നേറ്റ് അല്ലാതാവുന്നുണ്ട് അതിവേഗത്തിൽ.

സത്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും പൊതുതാല്പര്യത്തിനു വേണ്ടി പെരുമാറുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ, സർക്കുലേഷനും പരസ്യ തത്തിനും വേണ്ടി വ്യത്യസ്ഥ താല്പര്യക്കാരെ പ്രിണ്ടിപ്പിടിക്കുകയും പ്രീതി പ്ലൈത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നു. ഓരോ ജനവിഭാഗത്തെയും, മതത്തെയും, ജാതിയെയും, രാഷ്ട്രിയം - സമർപ്പിച്ചുകളേയും സന്ദേശാശിപ്പിക്കാനാണ് വാർത്തകളും ചിത്രങ്ങളും ഫീച്ചറുകളും പ്രസി ഡപ്പട്ടത്തുന്നത്. പണ്ട് ആദിവാസി വാർത്തകൾക്ക് നന്ദകിയിരുന്ന പ്രാധാന്യം ഇന്നു കിട്ടില്ല. കാരണം, ആദിവാസികൾ പത്രം വാങ്ങുന്നില്ല എന്ന് പത്രപ്രവർത്തകരും പത്രാധിപന്നാരും തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൾ ചിന്താ. ഈ പത്രപ്രവർത്തനത്തെ ‘അപ്പിസ്മെന്റ് ജർണ്ണലിസം’ എന്നു വിളിക്കാം.

പത്രളടമയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് തന്നെയും വഴിയാതെ പൊതു താല്പര്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണു പത്രാധിപർ. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലിന്ന് പത്രാധിപർ ഇല്ലാതാവുകയാണ്. പരസ്യ ഏകസിക്യൂട്ടിവിനാണ് പത്രാധിപരേക്കാൾ പ്രാധാന്യം. പത്രത്തിന് പത്രാധിപർ തന്നെ ആവശ്യമില്ല എന്നിടത്തോളം കാര്യങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കും. ‘ബെംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ’ പോലുള്ള വലിയ പത്രങ്ങളിൽ ഇതാണു സ്ഥിതി. ലോകമാധ്യമരംഗത്ത് റൂപർട്ട് മുൻഡോക്കിനെ പ്രോലൂപ്പിച്ച ഭീമഹാപോലും പോകാത്ത അറ്റത്തെക്കാണ് ഇന്ത്യൻ പത്ര ഉടമകൾ പോകുന്നത്. ഇവരിൽ നിന്ന് സത്രന്മോ നീതിപുസ്തകമോ ആയ പത്രപ്രവർത്തനം പ്രതീക്ഷിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നു.

സന്ദേശ വർഗ്ഗതാല്പര്യങ്ങളാണിന്നു, ദേശീയപത്രങ്ങൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളെ നയിക്കുന്നത്. അപവാദം അപൂർവ്വംമാത്രം. ധർമ്മിയില്ലും വൻനഗരങ്ങളിലും ഇന്ന് എറ്റവുമധികം ലേവക്കമാരെ നിയോഗിക്കുന്നതും ഓഹരി - ബിസിനസ് വാർത്തകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാനാണ്. രണ്ടു ശതമാനമാണ് ഇന്ത്യയിൽ ഓഹരിയുടെ അപൂർവ്വം എന്നും. കോടിക്കണക്കിന് ശ്രാമീനരെ ബാധിക്കുന്ന മർമ്പ്രധാനമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ വരാറുപോലുമില്ല. നാലരകൊടി ടൺ ഭക്ഷ്യധാന്യം നമ്മുടെ ശോധിക്കുന്നുകളിൽ ചീയുന്നോണ് ഇന്ത്യൻ ശ്രാമങ്ങളിൽ കർഷകർ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുന്നതെന്ന സത്യം നമ്മുടെ ചെവിയിലെത്തിച്ചത് പത്രങ്ങളില്ല. കോടതിയാണ്. മുന്നുറോളം ജില്ലകളിൽ കൊടിയ വരശ്ചൂജനങ്ങളെ കൊല്ലു

കയാണൊന്ന് ധാരാർത്ഥ്യം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ ഒരു പത്രവും ലേവെക നാരെ നിയോഗിച്ചില്ല. ലോകസഭയുമത്തുരത്തിനും ലോകക്ഷേമം മുട്ടോളില്ലും ഒരു മടിയും കുടാതെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചാണ് ഇവർ പ്രതിനിധികളെ അയക്കാറുള്ളതെന്നാർക്കണം.

ഭരിതനും ഭാരിത്വവുമെല്ലാം ഭരണാധികാരികളുടെയും മാധ്യമ അളുടെയും ദൃഷ്ടിപമത്തിൽ നിന്ന് അകലുകയാണ്, അപ്രത്യക്ഷമാ വുകയാണ്. കേരളം വ്യത്യസ്തമായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ മാധ്യമങ്ങളും കുറെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇത്തന്നെ ഇനിയെത്ര കാലതേതയ്ക്ക് എന്ന് പറയാനാവില്ല.

ഭരിക്കുന്നവരെയും ഭരിക്കാൻ പോകുന്നവരെയും നിരന്തരമായ നിരീക്ഷണത്തിന് വിശ്യേഷാക്കുക എന്ന പ്രാഥമികപത്രയർമ്മം തന്നെ അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റീവ് ജർണ്ണലി സ്കൂകൾ ഭരണകൂടങ്ങളെ വിറപ്പിക്കുകയും അധികാരികളെ താഴ്യയിറ ക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു സുവർണ്ണകാലമുണ്ടായിരുന്നു. 1977ന് ശേഷം 1990വരെ നീണ്ടുനിന്നു ഈ കാലത്തിൽന്നേ എല്ലാ ശക്തിയും പത്രലോ കത്തനിന് ചോർന്ന് പോയിട്ടുണ്ട്. 1990ന് ശേഷമുള്ള കാലത്താണ് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ രാജ്യീയാഴിമതികൾ പുറത്തുവന്നത്. അഴി മതിയുടെ, കോഴക്കേസുകളുടെ സുവർണ്ണകാലം. എന്നാൽ ഇതിലോ നുപോലും പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നത് പത്രങ്ങളില്ല എന്ന ധാരാർത്ഥ്യം മാധ്യമങ്ങളുടെ ശുരൂതരമായ അപചയത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

1990 കാലത്താണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സകൽപ്പം തകർന്നതും. സ്വന്തം ലാഭം എന്നതാണ് അതിനുശേഷം ലോകത്തെ നയിച്ച ഏക തത്ത്വം. സോഷ്യലിസത്തിന് പകരമൊരു തത്ത്വശാസ്ത്രം ഉയർന്നു വന്നിട്ടില്ല. സമൂഹത്തെ എന്ന ആശയം മാധ്യമങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്. മുതലാളിത്തത്തെപ്പോലും സ്വാധീനിച്ചിരുന്ന ‘വൈഞ്ഞണ യർദ്ദേഹ്’ സകൽപ്പം ഇനില്ല. പാവങ്ങൾക്ക് ഷേഷനരി കൊടുക്കുന്ന തുപോലും വിസ്തിതമാണെന്ന വാദമുയർത്തുന്നു. ഈ കാലത്ത് ജീവി കുന്ന പത്രപ്രവർത്തകനില്ലും രാജ്യീയപ്രവർത്തകരിലുമെല്ലാം ഈ അവസ്ഥ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. വ്യവസ്ഥയെ വെള്ളുവിളിക്കുന്നവ നല്ല പത്രപ്രവർത്തകൾ, വ്യവസ്ഥയുടെ ഭാഗമാണ് അവൻ.

രാജ്യീയത്തിൽ ധാർമ്മികസ്വാധീനം ചെലുത്താനുള്ള മാധ്യമങ്ങളുടെ കഴിവും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തെഹാൽക്കലോട് കോം നടത്തിയ അത്യപുർവ്വമായ അനേകംശണം ഇന്ത്യയെ നെട്ടിച്ചു. ആറുമാസത്തിനുശേഷം എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നാരും അനേകംശുപോലുമില്ല. തെഹാൽക്കലെ ഭരണകൂടം പ്രതികാരബന്ധവിയോടെ കുത്തി തകർക്കുകയാണ്. കേസുകളിൽനിന്നു കേസുകളിലേക്ക് വലിച്ചേരി യപ്പെട്ട തെഹാൽക്കലി ഇനി നിലനിൽക്കുമോ എന്നറിയുകയില്ല. എന്നാൽ, ഫർണ്ണാണ്ടസുമാർ അധികാരക്കേണ്ടകളിൽ ആലസ്യത്തോടെ ഇരി

കുന്നു. അവരായും പ്രതിക്കുട്ടിലെന്നല്ല, കോടതിമുറ്റത്തുപോലും എത്തിയിട്ടില്ല.

മാധ്യമങ്ങളുടെ നില കുടുതൽ മോശമാവുമെന്ന് ദയപ്പേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലേക്ക് വിദേശ മാധ്യമഭീമരാർ കടന്നുവരികയായി. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നെടുംതുണാകാനുള്ള വ്യഗ്രതകാണ്ഡല്ല അവരിങ്ങോട് വരുന്നത്. 17 കോടിയാളുകൾ മാത്രം പത്രം കാണുന്ന രാജ്യമാണിത്. ബാകി 85 കോടിയാളുകളും നാജൈ പത്രം വാങ്ങിയെക്കും. വലിയൊരു വിപണി. നാലുനെടുംതുണുകളിലൊന് വിദേശിയുടെ കൈയ്യിലാകാൻ ഈ വലിയ താമസമില്ല. മറ്റ് നെടുംതുണുകൾ - എക്സിക്യൂട്ടീവും ലജിസ്ട്രീവും ജൂഡീഷ്യറിയും - എന്നാണാവോ വിദേശികൾക്ക് നൽകാൻ പോകുന്നത്?

ലോകമാധ്യമലോകം എതാനും ഭീമരാത്രുടെ കൈകളിലാണിന്. രാജ്യങ്ങളുടെ കാർഷിക വലുപ്പവും ശക്തിയും അവയ്ക്കുണ്ട്. 1984ൽ അപ്പത് കോർപ്പറേഷനുകൾ മാധ്യമലോകം ഭരിച്ചിരുന്ന അമേരിക്കയിലിന് എല്ലാം 7 കമ്പനികളുടെ പിടിയിലാണ്. ആസ്ട്രേലിയൻ മുന്നിൽ ഒബ്ബുപേര് വായിക്കുന്നത് റൂപർട്ട് മുർഡോക്കിന്റെ പത്രങ്ങളാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ബഹുമുഖത്വം ഇല്ലാതാവുകയും ജനങ്ങളേക്കാർ ശക്തമാർ മുലധനമുഖ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ നയയാണ് തണ്ടളുടെയും നമ്മയെന്നു ജനകോടികളെ ധരിപ്പിക്കാൻ ഇത് മാധ്യമങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നു. സോഡിയർ യുനിയനിൽ പത്രസ്വാത്രന്ത്യം എന്നൊന്ന് പേരിനു പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സോഡിയർ പത്രങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലുള്ള അസ്ത്രധാരണകൾ ഇന്ന് മുതലാളിത്ത സമൂഹങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ ‘സത്ര’ പത്രങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വിയറ്റ്‌നാം യുദ്ധത്തിനെതിരെ ഉണ്ടെന്നായുണ്ട് യു.എസ്. ജനത് ഈ ഇരാവിനെ ആക്രമിക്കണമെന്നു മുറവിളിക്കുന്നത്.

ചരിത്രത്തിൽ നാം സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തത് സംഭവിക്കും. 1990ൽ ഒരു വർഷം മുമ്പുപോലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകം തകരുകയാണെന്ന് രാജാളും പ്രവചിച്ചിട്ടില്ല. ബർലിൻ മതിൽ ഇടിന്തുവിഴാൻ പോകുന്നുവെന്ന് ആർക്കും ഒരു നിമിഷനേരത്തെക്കു പോലും സക്രാഫ്റ്റിക്കാനായിരുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിൽ നിന്നുള്ള തിരിച്ചുപോകൽ, മനുഷ്യൻ വിജേതാ കൂരങ്ങനാവുന്നതുപോലെ അസാധ്യമാണെന്ന് ഉറച്ചു വിശദിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രം നമ്മുടെ ധാരണകളെയെല്ലാം തിരുത്തി. മുതലാളിത്തതിന്റെ ആഗോളവിജയത്തിനും അതിന്റെതായ എറ്റവും മുകളിച്ചും ഉണ്ടായേ തീരു. മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഒന്നും ശാശ്വതമായി നിലനിന്നിട്ടില്ല എന്നും നമുക്കറിയാം.

ചാരക്കു സ്വരം

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ

2003-ൽ, അറുപതു തികയുന്ന ഹംഗരിയൻ കവിയാണ് ജോർജ്ജിപ്പെട്ടി. (George Petri എന്ന പേര് അങ്ങനെയല്ല ഉച്ചതിക്കേണ്ടത് എന്ന് ആരോളിലും ബഹളം വെയ്ക്കുമോ? അറിയില്ല) ഹംഗരിയിൽ, ബുധാപെറ്റിലാണെന്നോ ജനിച്ചത്. പെത്രിയുടെ കവിവൃക്തിയാം രൂപ പ്പെടുന്ന കാലത്ത്, ഹംഗരിയുടെ സാമൂഹികസാമ്പാദിക രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളുംതന്നെ ഉരുക്കിത്തിളച്ചു മറിയുകയായിരുന്നു. സംഭവ ബഹുലമായ ആ കാലാവസ്ഥയാണ് ആധുനിക ഹംഗരിയുടെ സകലപ്പ അൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നത്. 1956-ൽ ഹംഗരിയിൽ ജനകീയ വിപ്പവം നടക്കുന്നോൾ, പെത്രി, വെറും പതിമുന്നുവയ സ്ഥൂളം ബാലൻ. തുടർന്നാണ് സോവിയറ്റ് അധിനിവേശം. ഈ കാലത്തെ തിക്കാനും വഞ്ചർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിതരുപവത്കരണത്തിൽ നിർണ്ണായക മായ സാധിനം ചെലുത്തിയത് സാഭാവികം മാത്രം. അന്നത്തെ യുവ ജനങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും അവരിലെ ഇളമുറക്കാരിൽ പ്രകടമായിരുന്ന ഒരു ഭാവം, അധികാരത്തിനുനേരയുള്ള പൂഛ്യവും വെറുപ്പും ഉപഹാര സവുമായിരുന്നു. പെത്രിയുടെ കവിവൃക്തിത്താണിലെ പ്രധാനഘടക മാണ് എല്ലാറ്റിനോടുമുള്ളഎതിർപ്പ്. ഇത്തരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന തീവ്രസംവേദനക്ഷമതയുള്ള ഒരു സർഗ്ഗപ്പതിഡി, മറിച്ചൊരു വിധം രൂപപ്പെടുകയില്ലെല്ലാ.

1989-ൽ കമ്മ്യൂണിറ്റ് സാമ്രാജ്യം തകർന്നു. അതോടെ ഭൂമി വത്ത്, ഒരു വലിയ ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതം അപ്പാടെ തകിടം മറിഞ്ഞു.“ഒരു രാഷ്ട്രീയജീവിത ശൈലിയുടെ ഭാഗമാവാൻ എനിക്കിനി യാതൊരു ബാധ്യതയുമില്ല” എന്നായിരുന്നു പെത്രിയുടെ പ്രതികരണം. “സോഷ്യലിറ്ററിയലിസ്റ്റിന്റെയും രണ്ടുകുടസംസ്കൃതിയുടെയും അവിശ്വാസ്യമായ വിനയാഭിനയത്തിനു നേരയുള്ള ഭാഗികമായ പ്രകോപനമാണ് എൻ്റെ ഭാഷാപ്രയോഗം” എന്ന് പെത്രി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുകാവ്യസമാഹാരങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഒരോധ്യാഗിക പ്രസിദ്ധീകരണംാലയായിരുന്നു. എന്നാൽ, 1980 ആവുന്നോഴ്ക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കവിതകളും രാഷ്ട്രീയതലത്തിൽ അസീകാര്യങ്ങളായി. ഒരോധ്യാഗിക മാർഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം ധിക്കരിച്ചു. വ്യക്തിസാതന്യമാണ്, അതിന്റെ സാമ്പത്തികവും അന്തര്ബാധയായി വർത്തിക്കുന്ന പ്രമേയം. പെത്രിയുടെ “Night Song of the Personal Shadow” എന്ന കവിത വായിക്കുക. രാഷ്ട്രീയ വിശ്വാസംമുലം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിരുകെ ചാരവുംതീ നടത്താൻ നിയോഗിച്ച ഒരു ചാരക്കു സ്വരത്തിലെഴുതപ്പെട്ടതാണ്, ഈ കവിത.

NIGHT SONG OF THE PERSONAL SHADOW

GYORGY PETRI

The rain is pissing down,
you scum.
And you, you are asleep
in your nice warm room -
that or stuffing the bird.
Me? Till six in the morning
I rot in the slackening rain.
I must wait for my relief, I've got to wait
till you crawl out of your hole,
get up from beside your old woman.
So the dope can be passed on
as to where you've flown.
You are flying, spreading your wings.
Don't you get into my hands -
I'll pluck you while you are in flight.
This sodding rain
is something I won't forget,
my raincoat swelling
double its normal weight
and the soles of my shoes.
While you
were arsing around
in the warm room.

The time will come
When I feed you to fish in the Danube.

ത്രിവിക്രൈസ്തവ

പ്രൊഫ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

കുയിൽ വാഴത്തുന മാനേബ്ലും
കിളിപ്പച്ച നിലഞ്ഞലും
തെളിനീരേട്ടവും നെഞ്ചിൽ
കുളിരായമ നില്ക്കവേ.

മറയുണ്ടും മന്ത്രമുത്തും
മുരളിക്കമുതുടിയും
പൊറാട്ടാടി, കിനാക്കണ്ടും
കാടുകാടി നടന്നവൻ

പുളിമുട്ടിക്കു ചുണ്ണത്തു
നാദം തേവിക്കൊടുത്തവൻ
നിർത്താതരണിയാത്മാവിൽ
കടങ്ങത പോന്നവൻ, കൃഷൻ

പാടവും പുഴയും കാവും
താണ്ടി, ശുരുകുലഞ്ഞളിൽ
ചമതക്കോലുമായ് വിദ്യ-
തേടി നീജേ നടന്നവൻ,

കണ്ണീരു കുഴയും മണ്ണിൽ
വിണ്ണിൻ സപ്പനസമുദിയിൽ
വേതാളത്തിന്റെ മുർഖവിൽ
മുന്നാം പാദവുമുന്നവേ,

കൈകാൽകുടണ്ണതിനും
കടൽ, ആർത്തു മരുത്തുകൾ
വിറച്ചു വിണ്ണുപത്രങ്ങൾ,
വന്നിച്ചേ നിന്നുവാനൊലി !

ദഗ്ധ കണ്ഠവിഷാദങ്ങൾ
മുങ്ങീ സഹലയാത്രയിൽ !
പക്ഷച്ച കണ്ണായ്ത്തീരത്തു
കണ്ണാന്തളി വിതുന്നിയോ ?

ചെമ്പേബന്ന്

പി. മധു

പുച്ചയും കോഴിയും ആട്ടും പഴുക്കളും
കാകയുമായ് നുറുക്കുട്ടം പുലവിയും,
വിത്തിൽ കിഴങ്ങിൽ ഇലകളിൽ കത്തുന
പച്ചയും തീയും മണങ്ങളും തേടിയും,
കുഞ്ഞുങ്ങൾങ്ങൾക്കു നായകനായ്പുണ്ടാ -
രമാവനുണ്ടായിരുന്നു സർവ്വലഭനനായ്.

ചെമ്പോത്തുമായുള്ള ബന്ധം തുടങ്ങുന്ന -
തമ്മാവനിൽനിന്നുമാണ്; തടങ്ങളിൽ
പമ്പിയൊളിച്ച്, വായ്മുടി, “ഉപ്പുപ്പേജ്”ന്
ചെമ്പോത്തുഭാഷയിൽ കുകുമമ്മാവൻ.
എങ്ങോരുക്കാനും അശരീരരായ
അനോരമുത്തരം കുകി ചെമ്പോത്തുകൾ.

അർത്ഥവും യുക്തിയും ഉക്തിയും ഗുഡമാം
ലക്ഷ്യവുമില്ലാത്ത ശബ്ദത്തിനിപ്പുറം
വിസ്മയശുഖിയിൽ മുങ്ങിയണ്ണള്ളും,
അപ്പുറം സ്വർഹമാം പച്ചയിൽ തബ്ബുന
പക്ഷിയും, കാണാതിണങ്ങീ പരസ്പരം.

കാലം കടന്നു, നരച്ചുപോയ് നായകൻ,
കോലം പകർന്നു, തടങ്ങളിൽ വേലിയായ്.

മൺതലയിൽ മുങ്ങിയേറി മധുമാസ -
ചട്ടിക. പ്രേമചക്രോത്തേടുന്ന -
മനരായ് ഉണ്ണികൾനെങ്ങൾ മുതിർന്നുപോയ്
അങ്ങനെ ചെമ്പോത്തു പക്ഷിയല്ലാതെയായ്
വന്നാണ്യാത്ത ചക്രോരമാം മായമായ്.
എൻ്റെ കമയിലെ ചെമ്പോത്തു മാത്രമോ -
രത്നമില്ലായ്മയായ്, അകമുകേശ്വരക്കുക:

അമ്മാവനും വയലാറും ചമച്ചാരെൻ
ചെമ്പോത്തു ഭാവം പകർന്നു പൊടുന്നെന.

കൃഷ്ണനെക്കാണാൻ കുചേലനിഞ്ചുന
 വൃത്തങ്ങൾ മൂന്നശിസാർ സ്ഥാപിൽ വർണ്ണികവേ,
 കേതി, നമസ്കാരമുദ്ദ, നാമം, മുഖ്യ -
 പുസ്തകം, ഭാതിദ്രോഹഃബം ഇതൊന്നുമെൻ
 പൊട്ടമനസ്സിനെത്താട്ടില്ലോരല്പവും.
 എന്നാൽ, വലതേതാട്ടാഴിൽ, കോലാഹലം
 കോണ്ട് കുചേലൻ്റെ ഭാവികുറിച്ചാരാ -
 ചേരോത്ത്, ബന്ധവും ബാധയുമായ് വന്നു
 ബന്ധികയായെന്റെ പാതയും പാദവും.
 അനുതൊട്ടുമുറവാതിൽ തുറന്നുണ്ടാ -
 നെങ്ങോട്ടു പോകാനിറങ്ങുമ്പോൾ മിചി
 മെല്ല വലംപാങ്ങുതേടുമപ്പക്ഷിയെ
 ചോരച്ചകളും ചെന്നപിറകുമാ
 നീലിച്ചവാലും പതുങ്ങലും ചാടവും
 വാരുതും മാഷ്യം വരച്ചതിലെത്തേയോ
 കുരമാം ചാരുത ചേർക്കുന്നു, യാത്രയിൽ.

യാർവിൻ, സല്ലിമലി, ജൈർഡൻ, - മഹാത്മാക്ക -
 ഒള്ളതേയോപരുടെ പക്ഷിവിചിന്നനം,
 അനേറുപക്ഷിയെ രക്ഷിച്ച ശുഖ്യൻ്റെ
 “നിന്റെ മുക്കിക്കുന്നി” - എന്ന പ്രഭോധനം,
 ശുഖ്യലോകായത നിശ്ചലഗ്രഹത്തികം
 പക്ഷിയും ഞാനാകുമാഭേദത്താവനം,
 ആവുന്നമട്ടിതിലെല്ലാം നന്നതുണ്ടാൻ
 ആളുന്ന ദന്തസംഘർഷത്തിൽ വെന്നുണ്ടാൻ.

എനിട്ടുമുമരവാതിൽപ്പട്ടിയിൽ നി -
 സുഖമയിലേയ്ക്കുണ്ടാൻ ചോടുവയ്ക്കുന്നോ -
 ചേരോത്തുവന്നെന്റെ കാഴ്ചകൾ കെടുന്നു.

പാതകൾമുട്ടുമീ ഭീദനാം പക്ഷിയാം
 ബാധയോഴിക്കുവാൻ രാമപുരത്തിനി -
 യമഹാവാര്യർ ജനിച്ചാലുമാകുമോ ?

സ്നനിഗ്രഹമായ “ഉപ്പിപ്പു” ചൊല്ലി വിളിക്കുകിൽ
 ശുഖ്യമായിന്നതിനുത്തരം കേൾക്കുമോ ?

എതുവെള്ളത്തിൽ ഞാൻ സ്നനാനം കഴിക്കില്ലും
 ജാതകം വിട്ടിനിപ്പോകുമോ, പണ്ടത്തെ -
 യാനന്ദശാഖയിൽ വിസ്മയം കുകുവാൻ.

കുരുതി

സന്തോഷ് കോറമംഗലം

നെയ്യിൽക്കുത്തിയിരിക്കിയ
ചോരപ്പുന്തങ്ങളാളും
നാലകത്തിരുമുറ്റം
ഗഹപ്പിച്ചതീർക്കാൻ
പരദൈവങ്ങൾക്ക്
“കുരുതിപുജ”¹

നിർവിശ്ലംപതിസമാപ്തിക്ക്
വിശ്ലേഷണരന്ന് നേര്യം
പുവും അക്ഷതവും ചട്ടനം വെള്ളവും കുട്ടി
“മുർത്തികള്പന”²
“തൊഴുകൈയ്യാനം”³

“ഓം കാളീം മേലുസമ്പ്രഭാം
ത്രിനയനാം വേതാളക്കണ്ഠംസ്ഥിതാം
വശ്യം പ്രേട കപാലദാതികൾ:
കൃത്യാ കരാഗ്രേഷ്യപ
ഭൂത പ്രേത പിശാചമാത്യസഹിതാം
മുണ്ണസ്ഥാലംകൃതാം
വന്ദദുഷ്ടമസുരികാദിസകലാം
സംഹാരികാമിശ്വരീം”
മന്ത്രമിഴി തുറകവേ
സ്വന്തികപത്മത്തിൽ
കരിംകാളി !!
• വാളും ശുലവും അസ്ഥിമാലയും
ഒറ്റച്ചിലസുമിട്ട തുള്ളുന്നു
കാളി പ്രളയരൂപമാർന്നോൾ !!
ആയിരം കൈകളിൽ
കാമങ്ങൾ, ലോഭങ്ങൾ,

ശാപത്തിവിണ്ടു
 നെടുകേപ്പിളർന്നെന്നാരേഴിലം -
 പാലപ്പോരുളുകൾ,
 കണ്ണുനീംഗിഹോത്രങ്ങൾ,
 ബലി പിണ്യത്തിനായ്
 വിശനുശറിനടക്കുമാത്രാകൾ,
 സർഖ്പിള്ളപ്പാത്രം മുടിയനേരുകൾ,
 ഒരിറ്റു വെള്ളത്തിനായ്
 തൊണ്ട പൊള്ളിപ്പിടണ്ണ
 വരവിളികൾ, മഹനങ്ങൾ
 പത്തിവിടർത്തിയാണ്ടുകൊത്തും -
 മദനാഗണങ്ങളർത്ഥങ്ങൾ
 വാക്കിൻ പകിടച്ചതികൾ,
 വനവാസമജ്ഞാതവസ്തുങ്ങൾ
 ആർത്തിപിടിച്ചേറ്റുമുടിയ
 കുറുക്കേഷ്ട്രങ്ങൾ.
 ചരടുവലിച്ചപെണ്ണിൻ
 പിൻബുഡിവഴികൾ.....
 കുരുതികലക്കിത്തേവുന്നു
 ബോധമബോധങ്ങളിൽ
 ഭൂതപെശാചവുന്നങ്ങൾ, കുളികൾ.
 മുറുകിയുറഞ്ഞാടിയാസുരം
 കലാശകകാട്ടുയരവേ
 കാലാഗി കുണ്ണയത്തിൽ
 ഇന്ദയെറിഞ്ഞു വീഴുന്നു
 പെത്തുകൾിന്ന്
 ‘അശയേ ഇദം നമ്മ :’
 ‘അവസാനാർഹ്യം സമർപ്പിയാമി.’

1. ഗുരുസി (ത1) പ്രയാജ വായ്മൊഴി. ഈ ശാക്തയപ്രയാജയിൽ ചുണ്ണാസ്യം മണ്ണത്തും കലക്കിയ ചോരവെള്ളം നിവേദ്യമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.
2. മുർത്തിയെ സകൽപിച്ച്
3. തായ്പര്യോദ്ധേശ എന്ന ഒരു പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ധ്യാനമന്ത്രം.

ജക്ക്‌വാർഡി★ലെ ദുസ്ത്വനം

മാട്ടേഴ്സി നീലകണ്ഠൻ

വീരസർഗ്ഗം പുകിയ കാരുകൾ
വീണു കുമിഞ്ഞതാരു ജക്ക്‌യാർഡിൽ,
എൻഡക്കട്ടിനുചേരുമൊരിട്ടു -
വശത്തെക്കതെക്കിനു ചെന്നുതാൻ
അവിടെ നന്നുതെത്താരു മുടൽ മണ്ണിൽ -
പുരതുനുണ്ണോരു പുരതുഷാരം -
ഡോഡ്യജിനു കതകും ഹോർഡിനു സീറ്റും
പോണ്ട്യാക്കിനു 'സുഭർഷ'നവും
തിരയുന്നോരുടെയിടയിൽ ഞാനും
തരയോടണിങ്ങാടുന്നോൾ
നൃഥണ്ണു കയറിയ ശക, യദമ്പും
വളർന്നു :- ചന്തയിതെന്തിനായ് ?
എന്നാടും നി, നാരാണിവ, രോളി -
കണ്ണാലെന്നയളക്കുന്നോർ ?
“കുരുട്ടു കണ്ണും ബധിരനുകാതും
കുന്നെന്നാരു നെടു നെടല്ലും
തിരയുന്നോരവർ” - എന്നെന്നുള്ളിൽ
സദയമിതാരെ മന്തിപ്പു ?

★അപകടത്തിൽപ്പെട്ട പഴക്കംകൊണ്ടു ഉപയോഗശൈത്യമായ കാരുകൾ
കൊണ്ടുചെന്നുതെള്ളുന്ന സ്ഥലമാണ് ജക്ക്‌യാർഡ് (Automobile junkyard).
അവിടെ ചെന്ന് കെട്ടപറ്റാത്ത ഭാഗങ്ങൾ മറ്റു കാരുകൾക്കായി വാങ്ങിക്കാം.

നിയമം ചൊല്ലി നടന്നു ചുറ്റും
നിർദ്ദേശപരം വൻ മുതലാളി
'വേണ്ടെങ്കിൽ ചൊന്നാൽ കണ്ടിക്കാം, കാ -
ശുണ്ണോരോകം ? കടമില്ല !
ചേരുകയില്ലെന്നുള്ള പരാതിയി -
ലാരും തിരികെപ്പോരേണ ! '

കെട്ടി വലിച്ചും പൊക്കിയെടുത്തും
ഉറവർ വിലപിച്ചുത്തുന്നു.
ചുടാറിടും മുഖേയപരർ
ചുഴവുമെത്തിപ്പാരുതുന്നു.
തടിയൻ ബുക്കും പേരിത്തലവൻ
തർക്കം തീർക്കാനെത്തുന്നു.
“സാമധിയുടെ സീറ്റില്ലാ, പിന്നിൽ
നാല്വർത്തിക്കുന്നതു വേണോ ?
ഈടതുവഗ്രാത്തക്കെതകിനു പകരം
വലതൊരു ജോടിയെടുത്തോളു !
കരളി, നാകെ കഷാമം-വഴിയിൽ
പുതുതൊന്നുണ്ടി, ഞങ്ങത്താരായ് !”

തേടി നടന്നതു കിട്ടാത്തവരുടെ
കശപിശ വീണ്ടും തുടരുന്നു.
'കതകിനു വന്നേൻ, സീറ്റിവന്നനിന് ?'
'കല്ലിനു പകരം കാതെനോ ?'

ഇരുളിൻ ചുരുളുകൾ നിവരുകയാ, യെൻ
കരളോ കിടിലാ കൊള്ളുകയായ്.
അരികെക്കുടെപ്പോകെ താലവൻ
ചെറുതായെയാനു കടാക്ഷിച്ചോ ?
പുത്ര 'നുരുപ്പ്' വന്നതിലൊനായ്
ലിറ്റിൽപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞൊ ഞാൻ ?
എന്തിതുമായക്കേന്നോളം - വി -
ഭ്രാന്തി വളർത്തും ദുസ്സഹപ്പനം !
ഇതിന്റെ നീരാളിക്കെക്കെട്ടിൽ -
പ്ലിടഞ്ഞാടുങ്ങും മുന്പായി
കുതരിപ്പിടിവിട്ടുകലുക - കാരും
കതകും പോയിത്തുല്പയരെ!

നൃസ്തവതുക്കവറ്റം

സാമൈപ്പനി

കവിതവിരുദ്ധാരു പൊതി-
ചോറുവാങ്ങി
അതുതിനുസ്വേഷം ഞാൻ
നിരുപകനായ്
കല്ലുണ്ടതിൽ, പല്ലു
പൊട്ടിയാലോ
കൊള്ളില്ല; കൈയും
കുടഞ്ഞശീറ്റു
പണ്ഡാക്കയെന്നാ -
യിരുന്നു വെന്നെൻ
ചിന്തയിൽ ഞാൻ നെടു -
വീർത്തതു പിന്ന
മുത്തച്ചുന്മാരുടെ
ശയ്യാഗുണം
മുറ്റിയ ചാരു
കസേര തേടി
മെല്ലു മയങ്ങി;
മയക്കത്തില്ലും
നന്നായി നക്കി -
തതുടയ്ക്കുമെംബ!
ആരാവാം ? കല്ലു -
തുറന്നു നോക്കു
വാലാട്ടി മീര
യിളക്കി, ജനൽ -
നുണിഞ്ഞചാടിയ
ഭാവുക്കത്യം
കുളായി നിൽക്കുന്നു
വ്യാവ്യാനിച്ചു
കുളമാക്കാൻ ഞാനില്ലു -
നുള്ള മട്ടിൽ.

മധുരവാക്കാണിഷ്ടം

പി. പി. ജാനകികുട്ടി

“ഇനിയും കടന്നുവന്നോട് ?”

രുഗ്ഗലം വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

“വരിക, വരികെ” നു കവി സാഗതംചെയ്തു.

ഗലം : പ്രിയകവി, പരവശനായൊരെനിക്കായി
രു തുള്ളി തേനുണ്ണോ നിബന്ധ കയ്യിൽ ?

കവി : ഒരു തുള്ളി തേനോ ? ഇതത്ഭുതം തന്നെയീ -
മലർവാടിയെല്ലാം നിനക്കുള്ളതെല്ല ?

ഗലം പ്രിയതരമായ നിൻ സ്നേഹവചല്ലിൽ -
മധുചഷകമാണെനിക്കേറ്റവുമിഷ്ടം.

നാടകം

കെ. ജയലക്ഷ്മി

രംഗം ഭദ്രിം നരാസ്സർവ്വേ
ജാഗരുകേമ മണ്ഡപേ
യാന്ത്യതു കൃതിനോ മർത്യാ:
അനേകതിഷ്ഠംനി ദൃഃവിന:

നാമോ ഹി സുത്രധാരോത്ര
ഗൃഹംണാതിഹ സദാ. പടം
പീഡാദ്യ ഭാരതാർത്ഥാ:
രുദന്ത്യകൃത മാനവാ:

യേ ജനാ: മണ്ഡപേ യാതാ:
സമ്യക് നാടിതവന്ത: തേ
തമോഗർത്തേത ചിരാദ്വീപം
ജ്വാലയൻ കൃതിനോഭവൻ.

ചിന്താംഹാസം ച സംയോജ്യ
നയന്ത്യതു ഭിന്നനിതേ
പ്രഗ്രഹഃ കസ്യ ഹസ്തേതി
യുദ്ധാശാ: നഹി ജാനതേ.

രംഗേ കേചന ഗായനി
ഹസന്ത്യന്മേ മിലന്തി ച
സർവ്വേ പാതയിത്യും ജാലേ
മിമഃ കൃർഖ്ലന്ത്യമ ശ്രമം.

എകദാ നിശ്ചയേനാത്ര
രംഗേ ഗതവ്യമേഖ ച
യസ്യവേഷം പ്രകല്പനേ
തബേസ്യവാഭിനയം ഭവേത്.

സ്വസ്യ സ്വസ്യ ഹി വേഷണ
നാടയേത് നിർഭയം നര:
സമാപ്പേദ്യവം നടാ: യാനി
വേഷ സ്വാന്ധസ്യ ലബ്ദ്യയേ.

കിമിദം നാടകം സർവ്വം
കോസ്തി രംഗ വിധായക:
ക്രിയാ സ്വഹൃദിയാ തത്ര
വിഭജേജ്യവ ഹി തച്ചതി.

മഹാർഖ്യവ തരംഗേവ
മനസ്കർത്താ മനീഷി ക:
തസ്മീൻ ച മുഖമാലേവ്യ
ലേപ്യതേ രാഗവിസ്മയാൻ

സിതാസിത ദുകുലാനി
യർത്തു മാജത്താപിതം ട്രുവം
ഐണ്ടാശ്വരണ പര്യന്തം
നേതി വകതും ന ശക്യതെ.

സച്ചിദാനന്ദലാഭായ
വർത്തികാം ജാലയേത് ഹൃദി
തേനേനവ ജേയാതിഷാമാർഗ്ഗ
വിശ്വനാപസരണം ഭവേത്.

രംഗേ പതിചയം കുരുംാത്
നൈനകാൻ വേഷാനഹർനിശം
തദർത്ഥം മാർഗ്ഗയേത് മാർഗ്ഗം -
നഹം ഭാവം പതിത്യജേത്.

(പ്രപഞ്ചഗില്ലപിനോ ഹന്താത്
സമ്മാനം ലഭ്യതുലം
തദർത്ഥം ക്രിയതാം സമ്യക്ക്
നടനം രംഗ മണ്ണപേ.

സ്ഥാതിപദവ്യം

രാമകൃഷ്ണൻ ചുമലി

സന്ധ്യകൾ ഇരുട്ടിരെ
വലവെന്നയുംവോഴാണ്
ഓർമ്മകൾക്ക് ചിറകുമുള്ളക്കുന്നത്.
കാറ്റ് സായനതന്ത്രിൽ
കുടണ്ണയുംവോഴാണ്
ഓർമ്മകൾ കണ്ണീരുവീഴ്ത്തുന്നത്.
മിന്നൽപ്പാളികളിടിഞ്ഞു -
വീഴുവോഴാണ്
ഓർമ്മകൾക്ക് തീ പിടിക്കുന്നത്
മീനച്ചുട്ടിരെ
വെയിൽത്തി -
ഇക്കത്തിലാണ്
ഓർമ്മകൾ വിയർത്തൊലിക്കുന്നത്.
ഇരുട്ടിരെ
കുറസൗര്യത്തിലാണ്
ഓർമ്മകൾ
വിറകാളിള്ളുന്നത്
രൈ രാഗസന്ധ്യയിലെരിഞ്ഞമർന്ന
ചിതാഗ്നിയിലാണ്
ഓർമ്മകൾ ഹോമിക്കെപ്പടുന്നത്.

നഗരത്തിൽ ഒഴു

ബി. ഉള്ളികൃഷ്ണൻ

ഇടവപ്പാതിക്കാലം കുടകൾ നിവർത്തുന്നു.
മധ്യപയ്യ് തൊഴുകുന്നു. മല്ലിലും മനസ്സിലും !
വെയിൽ വറ്റിപ്പോയ്, വെട്ടം തീരവൊർന്നുപോയ്, മഴ -
മയിലല്ലയോ വർണ്ണപ്പീലികൾ നീർത്താടുന്നു.
എഴുശ്ശോരേഴുന്നുരു നിറങ്ങൾ വിതരിച
മാരിവില്ലാക്കല്ലോ മഴ മേലങ്ങൾ നെയ്തു.
കുടകൾ നിവർത്തുക മനസ്സിൽ, വിലങ്ങിട
പ്രിയ സപ്പനങ്ങൾക്കിനി മഴമാമയിലാട്ടം.
എൻ പ്രിയ സപ്പനങ്ങൾക്കു ചേക്കേരാൻ നഗരത്തിൽ
സകടത്തുരുത്തുകൾ തീർത്തു തോനിതിക്കുന്നു.
പാടങ്ങൾ, പറിസ്വീകൾ, മാമലവെള്ളും പായും
തോടുകൾ, മരംപെയ്യും മെടുകളിവയെല്ലാം,

രെ മാമഴപ്പാട്ടിനീണമായ്, നാണം പുണ്ഡ -
 തിരുവാതിരപ്പേണ്ണിൽ ശാന്മായെന്നിൽ പെയ്തു.
 മലവെള്ളംപോൽ മഴപെയ്തൊഴുകുമീകുര
 നഗര വഴികളിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ മരിക്കുന്നു.
 പേപിടിച്ചോടും മർത്ത്യുൻ നിത്യജീവിതതപ്ത -
 വേദനകളിൽ സ്വയം വെന്നുവെവന്നാടുങ്ങുന്നു.
 വെദ്യുതി സ്ത്രാഭിക്കുന്നു, തീവണ്ണി നിലയ്ക്കുന്നു,
 വാഹനങ്ങളോ, ജലപ്രളയം വിഴുങ്ങുന്നു.
 ഈ മഹാന്നഗരമോ നോവുകൾ പുഷ്പിക്കുന്ന
 ഭീകരമെന്നു കോൺക്രീറ്റ് വനമായ് വളരുന്നു.
 വന്മായ് മുഗ്രിയമായ് രാക്ഷസാകാരം പുണ്ഡു -
 രൂപ ശാമഭൂവാകെ നഗരം വളയുന്നു.
 ഇവിടെ കോൺക്രീറ്റ് ലോറകാനനങ്ങളിലെങ്ങോ
 ഫൂദയം നഷ്ടപ്പെട്ട ശാമിണ കവിയേതോ -
 മുതകാലത്തിൽ തപ്തദുർത്തി ന്മരണയിൽ
 ഒരു മാമഴക്കാലം വെറുതെ സ്വപ്നം കണ്ണു.
 ഒരു മൺചട്ടിക്കുള്ളിൽ വിത്തിന്തു വാടും പ്രിയ -
 വസന്തജ്ഞതുക്കളെ പിന്നെയും വരവേറ്റു.
 കാനയിൽ മഴവെള്ളം മദിച്ചുകുതിക്കുന്ന
 മേളത്തിൽ കൈത്തോടിന്റെ മാസ്മരസരം കേടു.
 മഴവെള്ളത്തിൽ മുങ്ങും നഗരവഴികളിൽ
 ഒരു കേവണ്ണിപ്പാട്ടിൽ തരളതാളം കേടു.
 ചോർബനാശുകുമീ കോൺക്രീറ്റ് കുരയോ മരം പെയ്യും
 മാതിരി പുള്ളക്കാളവനിൽ തുന്നിച്ചേര്ത്തു.
 ചുറ്റിലും കരിസ്യുകതുപ്പുന പുകക്കുഴൽ -
 പ്ലാങ്കൾ വിതയ്ക്കുന വിഷമേലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ,
 ഒരു മാമഴവില്ലുതിരയുന്നവോ വ്യർത്ഥമം
 നഗരമനുഷ്യൻ്റെ കാവ്യലാവന മുഖം.
 ഇടവമിടിവെട്ടിയാർത്തുപെയ്യുന്ന പിന്നെ -
 മിമുനം വരവായ്, കർക്കടക പിന്നാലെയും,
 ചിഞ്ഞത്തിൻ തുടികൊട്ടും കേൾക്കയായ് ദുരത്തെങ്ങോ
 പിന്നെയും മുടിക്കെട്ടി നിൽക്കയാണെനാകാശം.
 മഴവില്ലുഡിക്കാത്ത നഗരമനുഷ്യൻ്റെ
 മനസ്സിൽ നിലയ്ക്കാത്ത കാർമ്മകിൽ മയിലാടം.

സാമ്യ പ്രാർത്ഥന

സി. പി. സുഭദ്ര

നീരെ കാലോച്ചയ്ക്ക് കാതോർത്ത് ഞാനെന്നെ
മൻകുടിൽ കോലായി ലൊറയുതിരിയ്ക്കയോം
അനിച്ചായുന്ന വിണ്ണ വെട മെൻ മുറ്റത്
പൊൻതിരി കത്തിച്ച് വച്ചു നിരെ നിരെ.

സാമ്യാംബരത്തിലെ പൊൻമുകിൽ പാളിയോ,
നിരെ മണ്ണപ്പേട്ടാളിയോ മിചികളിൽ?
നിന്മുളം പാടിരെ ശിലാ ചെവികളിൽ
തൻ കുടണ്ണയുവാൻ വെസ്യം കിളിയുട
താനമാം ആത്മഗാനാലാപനങ്ങളോ?
എൽ ശ്രീകോവിലിൽ നിന്നോ തെരുതെരെ
കാതിലിനീമണിനാദം ശമ്പ്രദം
താരകൾ ദീപം കൊള്ളുത്തിയുഴിയുന്നി -
താരതി, ദീപ്തമാം പ്രാണഹർഷങ്ങളിൽ!

വീണ് വെളിച്ചും കെടുംമു, ചിരുൾ മുടിയൈ-
യന്തിച്ചുഡിവും മായുന്നതിനുമു -
സീ മൻ ചെരാ തെൺവറ്റിക്കരിന്തിരി -
കത്തീടും മു, സേറ്റു വാങ്ങുകീ നാളവും

പ്രാർത്ഥനയെന്ന-ദുതം ഒച്ചവച്ചിടാ-
തെത്തി, ത്തണ്ണുത്തു പതുപതുത്തുള്ള നിൻ
പാണിയാവൻ പാണിമെല്ലുഗ്രഹി * ചുതി
സൗമ്യമായ നോവിയറ്റിടാ, തടിമുടി
കൈത്തലത്താലേ തടവിന്തണ്ണുപ്പേറ്റി
അന്ത്യംവരെ പ്രജന കെട്ടു പോകാതെ നീൻ
നെഞ്ചിലെൻ നെഞ്ചിടിപ്പേറ്റ വാങ്ങീടുക

* മരണം ആദ്യം തൊടുന്നത് കൈത്തലത്തിലാണ്. "പാതിനുകർന്നീടും മുന്നേ - പാണിപിടിയ്ക്കാം മരണം" എന്ന് മഹാകവി വെവലാപ്പിയ്തു.

സന്ധ്യ

വി.പട്ടമാവതി

ഇരുട്ടിൽ മറതാഴ്ത്താൻ
സന്ധ്യവന്നെന്തുനേര -
മിനിയെങ്ങാട്ടേയെരുന്ന
പ്രശ്നത്തിൽ പരാഭവം
ചവിട്ടി മുന്നേറിയ
രാജപാതകൾ നീന്തി -
കടന്നാരൊഴുക്കുകൾ
പ്രണഞ്ചൾ വട്ടക്കെട്ടും -
പാദങ്ങൾ, ലോകത്തിന്റെ
കനംതുണ്ടിയും ഭാണ്ഡം
കുനിയും ചുമലില്ലും .
എത്തിനല്കുന്നു ഞാനി -
തതാവളത്തികൾ സന്ധ്യ -
യക്കു സ്തമനത്തിൻ വ്യമ
യാറുവാൻ കഴിയാതെ
കഴിഞ്ഞ നാളിനായ -
വ്യയങ്ങൾ കുട്ടിപ്പേരി -
കിഴിച്ചു നഷ്ടങ്ങളെ
ലാമോക്കുവാൻ നില്ക്കേ
തെറ്റുകൾ തിരുത്തുവാൻ
വെഞ്ഞുന്നു, പക്ഷേയൊരു
നഘസത്യത്തിൻ മുൻപിൽ
വിയപ്പാരെയാഴുക്കുന്നു.
ഇല്ലപ്പേര കാലം നോക്കി -
നില്ക്കുവാൻ ഭൂതത്തിന്റെ
നിർവ്വികല്പങ്ങൾ സാധം -
സന്ധ്യത്ത് പ്രശാന്തിയിൽ
തകർന്നു ചിതറിയ
സ്വപ്നങ്ങൾ വാരിക്കുട്ടാ -
നാന്നയു മനിക്കാറ്റിൽ
പിച്ചകപ്പുവിൽ ഗന്ധം
അളന്നും ചൊരിഞ്ഞും ഞാൻ
നില്ക്കുന്നു കാലത്തിന്റെ
വിളിനിൽ, താഴോട്ടാനു
നോക്കുവാൻ ചകിതയായ്

ഉറക്കം

ആർ. മനോജ് വർമ്മ

കുണ്ടതുറങ്ങിക്കിടപ്പു; കിനാവിലി -
സെന്തുകാണുകയാവുമക്ക്ലുകൾ
വിസ്മയം തനെ പുതിയിക്കത്തിച്ചി
തുനിപോലെ പറന്നും
ശുഭാശുഭ ദുഃഖതോഷങ്ങൾ -
നിനിപ്പും കയ്പുമെത്തിട്ടുംപോൽ നുണയും
സമയമേ പിച്ചവയ്ക്കാതെത്താരാകാശ മാത്രയായ
നീയുണർന്നിരിക്കുന്നുവോ
നിദ്രയിൽ
നിത്യലിലാ വിപാകങ്ങളില്ലാത്ത
കേവലാനന്ന തെരഞ്ഞെടുത്തിൽ
തൊട്ടിലിലാട്ടുമീയിള്ളം പ്രജനയെ
അക്ഷരം പഠിപ്പിക്കുകയാവുമോ

ആരവിഡു
കഴിഞ്ഞതെതാക്കേ അനുട -
ചൂഡിരും നവചിത്രങ്ങൾ ചേർത്തഴി -
ചൂഡിപോലെയല്ലയ്ക്കുന്നു വാഴവിശ്രീ
ബാലപാംങ്ങൾ!
മുറ്റുന കായിൽ നിന്നുർന്നു വീഴുന
പുവിൻ മിനുപ്പുകൾ...

കിരാതാർജുനിയം

ഉള്ളിക്കുഷ്ണൻ ചെറുതുരുത്തി

അറുപത്താറിലാബന്നു തോന്നുന്നു മാത്രുഭാമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ കെ.പി. ശക്രദിന് ഒരു പതിനേന്ത്യവർക്കവിത വന്നു - കിരാതം. പേരു സുചിപ്പിക്കുംപോലെ തമിലിഷ്ടപ്പട്ടനം രണ്ടു യുവതീയുവാക്കൾക്കിടയ്ക്കുള്ള യുദ്ധവും സമാധാനവും തന്നെയാണു പ്രമേയം. പുരുഷൻ സ്ത്രീയോടു പറയുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ആ രചന ആരംഭിക്കുന്നത് ഈങ്ങ നെയാണ്:

‘പണ്ഡുപണ്ഡുമ (പുരാബന്തതിൽ നിന്നെന്നോ കെട്ട -
ടുണ്ഡു ഞാൻ കമ) കാന്തൻ കാട്ടാളവേഷം കെട്ടി
പാർത്ഥനോടൊരു ബലപരീക്ഷ നടത്തവേ
പാർത്തുനിന്നുപോൽ ചാരേ തുടക്കത്യും വിരക്കാണ്ഡു’

ശേഷം വർക്കൾ പരാവർത്തനം ചെയ്താൽ എത്താണ്ടിങ്ങനെനയിരിക്കും:

‘പാർത്ഥൻ എയ്യുന്ന ശരങ്ങൾ ഗംഗാധരൻ്റെ ജടാജുട്ടത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എങ്ങനെന്നേയോ തുസ്പൂക്കളൊരു മാറിയഭേദ. ഈതെന്തു വിദ്യ. വെറും നുണാ, എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആ കമ കേട്കകാലത്തു യുക്തിസിദ്ധാന്തകാരനായിരുന്ന എൻ്റെ നസ്പും. എന്നാൽ ഈനു, നിന്റെ അഭിമാനത്തിനെ വഹുതേതേയാണു പരിക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്, ഞാൻ ഈ കാട്ടാളവേഷം കെട്ടിയത്. നിന്റെ നേരിട്ടാനു നോക്കിയതേയുള്ളൂ, തുടങ്ങി നീ എയ്യാൻ എൻ്റെ നേർക്കു നിന്റെ മുന കുർത്ത പരിഭേം. എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല, അതെല്ലാം എന്നിൽ വീഴുന്നോൾ എങ്ങനെനയാണ് ഈത്രമാർദ്ദവമുള്ള പുക്കളൊരു മാറുന്നത് ! ഈ രാസവിദ്യ യുടെ മഹസ്സായ നിന്റെ മുന്പിൽ ഈനു ഞാനും മറ്റാരർഖനാരീശ്വരനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞതിൽക്കുന്നു.

ഈത്രയോക്കെയേ ശ്രീ. ശക്രദൻ ചെയ്തുള്ളു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ (അതോ അടുത്ത ലക്ക്ഷ്മിലോ) നമ്മുൾസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു പതിനാറുവരിക്കവിതയുമായി, രംഗമദ്ദ്യത്തിലേയ്ക്കു പോട്ടുനെന

എടുത്തുചടുന്നതു കാണാം സാക്ഷാൽ കിരാതമുർത്തി- വൈലോ പ്ലിള്ളി ! അതും സ്വന്തം വേഷം മറച്ചുവച്ചുതനെ (കവിയുടെ പേരിൽ സ്ഥാനത്തു വെറും ‘വി’ എന്നേ കാണാ). ‘കോയം കുവിമല്ലോ?’ എന്നുത നേന്താണു ഭാവം. ഉദ്ദണ്ഡനെ അവരപ്പിച്ചത് ഇടയ്ക്കെ കൊടുന്ന മാരാ രായിരുന്നുവതെ, ഇവിടെ വൈലോ പ്ലിള്ളിയെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു മാല കെടുന്ന പൊതുവാളാണ്. ഒരു കവിയുടെ രചന മറ്റാരു കവിക്കു പ്രചോദനമാകുന്നത് അസാധാരണമല്ലകില്ലോ വൈലോ പ്ലിള്ളി ഇതി നുമുന്പു ‘പെരുത്തച്ച’നോടെ പ്രതികരിച്ചതായി പ്രശസ്തിയുള്ളു.

കാട്ടാളൻ വൈലോ പ്ലിള്ളി ആയ സ്ഥിതിക്കു ശക്രന്താണ് അർജ്ജുനൻ എന്നത് അനുകരിക്കിയും. കൊടും ഹോഷവുമില്ലകില്ലും അതങ്ങനെയേ ആവു എന്നു ശ്രദ്ധിതകാർക്കരിയാം. കവിതയ്ക്കു വേണ്ടി കെ.പി. ശക്രൻ തപസ്സു ചെയ്തിരുന്നതു വൈലോ പ്ലിള്ളിയെ തന്നെനയല്ലോ? ‘എന്നുപ്പുഴുക്കു’ ഇം ‘കിരാത’വും ചേർത്തുവയ്ക്കുവായി കാൻ രസമുണ്ട്.

‘വിദ്യേയന്തിതു, വെറുംനുണാ, യെന്നെന്നൻ മുഖ -

യുക്തിവോധയത്തിന് മുഖം ചുളിഞ്ഞു കുടെക്കുട’ (കിരാതം)

‘അറിവേൻ താനിനേന്തോ നിസ്താരശലഭത്തിന്

ചെറുകുഞ്ഞാണിപ്പുഴു മുഖഭാവനാപാത്രം’ (എന്നുപ്പുഴുക്കൾ)

‘എകിലുമറിയുന്നിലെങ്ങനെനയല്ലാം വന്നി -

യെന്നിൽ വീഴുവോൾ നറുംപുവായി മാറിടുന്നു’ (കിരാതം)

‘എകിലും പുഴുവില, ലേതു ജീവിയിലുമി -

നെൻകരം....’ (എന്നുപ്പുഴുകൾ)

ഇതൊക്കെ അറിയാതെ സംഭവിക്കുന്ന അപരസ്യാക്ഷാൽക്കാരങ്ങ ഇംകുന്നു. ഇനിയും പതിശോധിക്കാം:

‘അസ്ത്രവിദ്യതനവതാരമാം പാർത്തമൻ തൊടു -

തശ്ശി ചീറും പോലെയുമമുകളോരോന്നുമെ

ഗംഗയച്ചുടും ജടാജുടത്തിപ്പുതിക്കും മു -

സെഞ്ചനേന്നേയാ ഹാ! തുസപ്പുക്കൊളായ് മാറിപോലും!

‘ചു’ ‘ജു’ എന്നീശശ്വാസങ്ങളിലെ ഉളകാരത്തിൽ അതിപ്രസംക്കാണ്ടു ഗതിയുടെ തീവ്രത സൂചിപ്പിക്കുന്ന ശരജാൾ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുനേബാൾ ‘മാറി’ എന്ന വാക്കിലെ ഇളകാരം കൊണ്ടുപോലും എന്നതിലെ മുന യില്ലാത്ത അനുസ്വാരം കൊണ്ടും അവാങ്ങമുവങ്ങളായി തളർന്നുവീഴു കയാണ്.

‘എന്നു പർത്തമെനയല്ല നിന്നലിമാനത്തിനെ

യോന്നു മല്ലവേ പരിക്ഷിക്കുവാൻ കൊതിച്ചു താൻ

ഇങ്ങനെക്കാട്ടാളത്തം കെട്ടിനോക്കുന്നോൾ; നീ താ -

നെന്നിലെയുന്നു മുന കുർത്ത നിൻ പതിഭവം’

ഇവിടെയും, എന്നുന്നു, മുന കുർത്ത എന്നീ പദങ്ങളിലെ ഉളകാരം അതിഞ്ഞേ ധർമ്മം സമർത്ഥമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

കിരാതം അവസാനിക്കുന്നതിങ്ങെന്നയാണ്
 ‘എകിലുമരിയുന്നീലെങ്ങെന്നെയ്യാം വനാി -
 യെനിൽ വീഴുമോൾ നൃം പുഖായി മാറിടുന്നു
 മുള്ളു പുഖാക്കും രാസവിദ്യേ! നിൻ മഹാസ്തിരൈ
 മുസലിപ്പോഴിഞ്ഞാം മറ്റാർഡഭനാരീശൻ !’

താൻ നിരായുധനാക്ഷേപ്ത്വത്തിന്റെ ചമൽ ‘രാസവിദ്യേ’ എന്ന ശബ്ദം തിലെ ചതുര സ്വരത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചറിയാം. ‘വിദ്യേ’ എന്നൊഴു തിക്കാണുമോൾ ‘യ’കാരത്തിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിഹ്നം തിനു ഇരിക്കുത്തെനെ വീണ രഥകൃതിയില്ലോ?

പശ്വാത്താപവിവശനായ കാമുകൻ ഇണ്ടയുടെ നേർക്കുന്നോ കാൻ ദെയരുമില്ലാതെ, രണ്ടുപേരക്കും നടക്കു വർത്തിക്കുന്ന ‘രാസവിദ്യേ’ വഴിക്കാണു വിനിമയത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നതെനെ വസ്തുത ശ്രദ്ധാ യമാകുന്നു. മുള്ളിനെപ്പുംവാക്കി മാറ്റുന്ന ആ രാസവിദ്യേ സാക്ഷാൽ കവി തയ്യാതെ മറ്റാനുമല്ല. ‘താൻ മറ്റാർഡഭനാരീശരനായികഴിഞ്ഞു വെന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ ദുതീ! കവിതേ! നിന്റെ മഹാസ്തിരൈ - ശക്തിയായ- എൻ്റെ തോഴിയോട് ഒന്നു പറയാമോ’ എന്നാണ് ഇവിടത്തെ നിവേദനം.

‘ഞാനും മറ്റാർഡഭനാരീശൻ’ എന്നാണ് അയാളുടെ സമർപ്പണം. ആരാഞ്ഞോ സ്വന്തം നാരിയെ തന്റെ പാതി (അർഭ) ഇംഗ്രനായിക്കാണുന്നത് അയാൾ അർഭനാരീശൻ ! കാണപ്പെട്ടുന്ന ശക്തി പകുതി ഇംഗ്രരുന്നും കാണാമറയത്തെ ശക്തി മറ്റേ പകുതി ഇംഗ്രരുന്നും ആയെടുത്താൽ ഇനി മുതൽ നീയാണാൻറെ കാണപ്പെട്ട ദൈവം എന്ന് ഇതു പ്രയോഗത്തിനെ വ്യാപ്ത്യാനിക്കാം. കാണാമറയത്തെ ശക്തിയായും കുടി വരുംകാലങ്ങളിൽ നിന്നെന്ന മനസ്സിലാക്കി പ്രാഹിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു പുർണ്ണനാരീശനാവുക എന്നുതന്നെന്നാകുന്നു തന്റെ ലക്ഷ്യം മെന്നു അയാൾ തന്റെ പ്രണയത്തിന്റെ മാനിപ്പേരും ഇവിടെ പ്രകാശനം ചെയ്യുകയാണ്.

ചെന്തയിലെ ഇത്തരം സവിശേഷതകൾ വൈലോസ്റ്റിള്ളിയെ ഉപാസിച്ചു നേടിയ പാശുപത്രങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ശ്രീ. ശക്രൻ മറിച്ചൊന്നും ധരിക്കാനിടയില്ല.

ഇനി വൈലോസ്റ്റിള്ളിയുടെ പ്രതികരണം നോക്കാം.
 ‘നമ്മിളം നാളിൽപ്പുണ്ടു നക്ഷത്രമഴയേറ്റു
 തല്ലയമിയനൊരുൻ തോഴൻ പ്രൂഢയത്തിൽ
 സംയമകരിസ്വാരക്കുകൾക്കിടയ്ക്കെങ്ങോ
 സംഭൂതസമർപ്പമായക്കിടന കാവ്യദിവം
 ഇത്തിരിപ്പോന്നാരോമത്തെയുലിൻ കോപാരുണ -
 ദൃഷ്ടിയാം തണ്ടാർദ്ദം - ഇരിസിൻ കീലം - തുള -
 ചേത്തിയപാടെ പൊട്ടിക്കിളർന്നു മഴവില്ലിൻ
 പൊട്ടുകൾ ചിതറും നിർത്യതിയായചുമൺതല്ലോ

അപ്രതീക്ഷിതസപ്ത്വശിതളഗംഗാജലം
അത്ഭുതസ്തമ്പ്യം നിൽപ്പു ഞങ്ങളുമാരോമല്ലു!'

ഡയങ്കളും അനിഷ്ടങ്ങളും വിലക്കുകളും അടക്കിനിർത്തലുകളും കൊണ്ടു ഹൃദയം കർണ്ണവാരക്കെട്ടുകളായി മാറുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഇളം നാളുകളിൽ നക്ഷത്രമഴ കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞവർ ഭാഗ്യവാനാർ ! ഈന് ഇളംനാളുകളില്ലായ്കയല്ല, അവയ്ക്കു നല്ലിളംനാളുകളാകാൻ കഴിയായ്കയാണ്. ഒരുചാറുൽ മഴ കൊണ്ടാൽപ്പോലും പനിയും ചീരാപ്പും വരുമെന്നു ദേഹപ്പെട്ടു കോൺക്രീറു മേൽക്കൂരകൾക്കുള്ളിൽ മുളയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ ഇളംതലമുറകൾക്കു നക്ഷത്രമഴ പോകട്ട, ആകാശത്തിന്റെ ദർശനം പോലും നിശ്ചയികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇളംനാളിലെ ഇളക്കിമറിഞ്ഞ മനസ്സിനു ഏതാർദ്ദരയും ആശിരണം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു. പിന്നീടു പാറക്കെട്ടുകളായി മാറുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ഇടുമടക്കുകളിൽ ആ നന്ദവുകൾ സംഭരിക്കപ്പെടുന്നു. ചിലതിൽ അവ പുനഃ സൃഷ്ടിക്കുള്ള ഉത്തരജ്ഞമായി വികസിച്ചു സമർദ്ദത്തിന്റെ അസ്വധമതകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു; ചിലതിൽ നിഭ്രാണങ്ങളായിത്തന്നുത്തുറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. മദവാടിൽ എല്ലാ ആനകളും അക്രമാസക്തരാകാറില്ലല്ലോ! തോഴന്റെ (തന്നേക്കാൾ മുപ്പതോളം വർഷങ്ങൾക്ക് ഇളപ്പമുള്ള ശക്തി നേരാണു സർജ്ജനിഖി കണ്ണു വൈലോപ്പിള്ളി തോളിൽ കയ്യിട്ടുനടക്കാവുന്നവൻ എന്നത്തെ പരിയാവുന്ന തോഴൻ എന്ന വാക്കുകാണ്ണു വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്നത്.) ഹൃദയത്തിലേക്കു ഇതു ഇത്തിരിപ്പോന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ പിണകംകാണ്ണു ചുവന്ന നോട്ടം ഒരുപുത്രതാണിപോലെ ചുഴുനിറങ്ങിയപ്പോൾ പൊട്ടിക്കിളർന്നു പുറപ്പെട്ട കാവുദ്ദേവത്തിന്റെ ഗംഗാപ്രവാഹത്തിൽ, നോക്കു, മുഴുവൻ മഴവില്ലിന്റെ തരികൾ ! 'ഇതിതെയും കാലം, കളിഞ്ഞ്, എന്നൊക്കാണിക്കാതെ ജളിച്ചുവയ്ക്കിയെയായിരുന്നുവല്ലോ' എന്നാണവള്ളുടെ വിന്മയം, ഞങ്ങളുടെതും !

'നന്നിതു കന്നേ! നിന്റെ മന്യുവിൻ കുരുവുകൾ
തന്നിൽവിഴുന്നു പുവായെനേരുന്നു തോഴൻ ചൊൽക്കേ
എയ്തതും പുവാണെന്നു നിന്മനു മന്തിക്കുന്നു -
കാരതുകപ്പേരം ഞങ്ങൾക്കിപ്പോലെ !'

ഇവിടെ ഇത്തിരിപ്പോന്ന ഓമൽത്തയുലിനെ വൈലോപ്പിള്ളി ദമയന്തിയേകാൾ ഉയരെയാണു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'ഇയാളേന്തു വേഷത്തിൽ വന്നാലും എനിക്കു തിരിച്ചറിയാം; ഇയാളുടെ നേർക്കു മുള്ളുകളെയ്യാൻ അതുകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കാവില്ലല്ലോ' എന്നാണവള്ളുടെ നില. സ്ത്രീലോകത്തിനു മാത്യുകയായ (ഉണ്ണായി വാതിയരുടെ) ദമയന്തിക്കു വിരുപിയായി തന്റെ മുന്നിൽ വന്നുനിന്ന നള്ളെന നില്ലുംശയം തിരിച്ചറിയാനാവുന്നില്ല, വ്യാപാരവും വചനവും വയസ്സും അനുകൂലിച്ചിട്ടുപോലും.

‘പുവേറ്റിട്ടു ഇങ്ങനെ തുള്ളുന്നു, ഈ സമിതിക്കു മുള്ളാണേറി യിരുന്നെന്നുകിലോ’ എന്നൊരു മെന്തിക്കാരിയുടെ ദീനാനുക വയയും അവർക്കവൈകാശപ്പെടാം. അതല്ലാതെ, ‘അക്കിൾ! ഞാനെയ്തതു മുള്ളു തന്നെയായിരുന്നു; അയാൾക്കുതു പുവായേ തോന്നുന്നുള്ളുവെക്കിൽ അയാളുടെ തൊലിക്കട്ടി അപാരം’ എന്നൊരു മോഡേൺ ഉപഹാസം അധ്യാരോ പിക്കുന്നതു അസുദ രമാ യിരിക്കും. അതെ സമയം, ‘ഇവർക്കെന്തെന്നേരെ പുവല്ലാതെ മുള്ളുറയാനാവില്ല’ എന്നുറപ്പിക്കാൻ തക്ക ഉദാത്തമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ധീരത അനുവദിക്കാതെ പുതുഷ വർഗ്ഗത്തെയാണു വൈലോപ്പിള്ളി അധ്യക്ഷരിച്ചു കാണിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിലും എഴുത്തിൽ എന്നും വൈലോപ്പിള്ളി സ്ത്രീപക്ഷവാദിയായി രുന്നു.

‘ഉറ്റവർക്കിന്തെ മോഹം നിങ്ങളാനിച്ചാൽപ്പോല്ലും വറ്റരുതിരെക്കരാതകവിതാപരിവാഹം’

‘ഒന്നിച്ചാൽപ്പോല്ലും’- അതാണു സുപ്രധാനം. ഒന്നായികഴിഞ്ഞാൽ കവി തയുടെ പ്രവാഹം വർത്തിപ്പോകാനാണു സാധ്യത. നിങ്ങൾക്കെങ്കിലും ആ ദൂരത്തം സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്ന എന്നാണു മഹാകവിയുടെ ആശംസ ! വിചിത്രമൊന്നുമല്ലെങ്കിലും, വൈലോപ്പിള്ളി ഭയപ്പെട്ടതിലും വലിയ വിപത്താണു സംഭവിച്ചത്. ഒന്നായിത്തിരിക്കുന്നതോടെ, ലോകദൃശ്യത്തിൽ കെ.പി.ശക്രന്നു കാമുകിയെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒപ്പം, അതിന്റെതായ രൂപ തതിൽ കവിതയേയും ! കാൽപ്പനികതയുടെ വിഹായയ്ക്കിൽ വിഹരിച്ച കാമുകി നിത്യരാമാർത്ഥമുണ്ടാക്കുന്നതു അടുക്കളുക്കാരിയായി; അതിലോ ലയായ കവിത, കർക്കശമല്ലെങ്കിലും യുക്തിദ്രോമായ നിരുപണവുമായി.

ഹനി ഒരു കാര്യം ! എത്ര ഉദാരമായി വ്യാവ്യാനിച്ചാലും, കാമുകിമാരെയുന്നതിൽ ചിലതെങ്കിലും മുള്ളുകളാകാതിരിക്കാൻ വഴിയില്ലതനെ എന്ന സത്യം പ്രേമിച്ചവർക്കാണും. ഇവിടെ നമ്മുടെ കക്ഷി എയ്ത മുള്ളുകൾ കാട്ടാളൻ്റെ ശരീരത്തിൽ തറയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതെല്ലാം പുവുകളായി മാറ്റേം എന്നു ശപിക്കാനോ അനുഗ്രഹിക്കാനോ ഒരു ഉമ നടക്കു കൂടിയേ കഴിയു. പ്രകരണത്തിൽ അതാണു കാമുകൻ്റെ സഹചാരിണിയായിരുന്ന കവിത. കവിത മനസ്സിലുള്ളുവനു മാത്രമേ കാമുകിയുടെ ഒളിയസ്വകൾ പുവുകളായി അനുഭവപ്പെടു. പ്രണയാവസ്ഥയിൽ അയാളിൽ പുതുലണ്ട കവിത പിന്നീട് എത്ര കൊണ്ടു നിലനിന്നില്ല എന്നൊരു ചോദ്യം ഉയരം. അസന്നാവിയിൽ അപ്രത്യക്ഷയാകാൻ പോകുന്ന കാമുകിയുടെ നിശ്ചൽ മാത്രമായിരുന്നു ഇവിടെ സംശയിക്കുന്നതു കവിത എന്നാകാമിതിന്റെ വിശദിക്രണം. സന്ധ്യയും മഴവില്ലും എന്ന പേരിലുള്ള ഓ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ ഒരു കവിത അവസാനിക്കുന്നത് ഈ വരികളിലാണ്:

‘അവർ കണ്ണില്ലതോടൊപ്പം
മഴവില്ലും മറഞ്ഞത്തും
അവഭോർത്തില്ലതോ സ്വന്തം
നിശ്ചലിന് കാവുമെന്നതും’

കരുകമഴയും ശ്രീരാഗവും

സി. എ. വാരിയർ

1. കരുകമഴ (കവിതകൾ)

പറവുർ സി. ലതികാനായർ
യവനിക പബ്ലികേഷൻ & ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻ ട്രസ്റ്റ്
തിരുവനന്തപുരം.
വില : 50 രൂപ.

2. ശ്രീരാഗം (കവിതകൾ)

സുനിദ്രകുമാർ
സഹതി ബുക്സ്, വയലാർ.
വില : 25 രൂപ.

“കവിതകൾ വായിക്കാൻ ആളില്ല. കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ വിറ്റു
പോകുന്നില്ല”. എന്നാണ് അടുത്തകാലത്തായി നമ്മുടെ പ്രസാധകരാർ
പരിയാറുള്ളത്. മുമ്പും സ്ഥിതി വളരെയൊന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല.
ഈ പക്ഷേ വെറും കച്ചവടത്തിന്റെ സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾക്കുസിച്ചുള്ള
അഭിപ്രായമാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. കവിതയിൽ പുതിയ രചനകൾ
ഡാരാളമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പുതിയ കവിതാ സമാഹാരങ്ങളും ധാരാളം
ഇരങ്ങുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് സത്യം.

എല്ലാ രചനകളും ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്നു എന്നു പറ
യാനാവില്ല. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഭിരുചികളും രചനാരീതികളും
മാണ് ഈ കാലാല്പദ്ധത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. കവിതയിൽ ശാശ്വത മുല്യ
തന്ത്കുറിച്ചാനും ഇപ്പോഴാരും പരിയാറില്ല. അമവാ ക്ഷണികവും

നഷ്ടവുമായ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ശാശ്വത മൂല്യസകല്പം തന്നെ ഒരു വിരോധാഭാസമല്ലോ ? അനുവാചകൾ മനസ്സിൽ അലയെയാലികൾ സ്വീകൃതനാണ് പുതിയ രചനകൾ കുറവല്ല. അവ തെടിപ്പിടിച്ച് വായി കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നവരും അതുകൂടിവൊന്നുമല്ല എന്നത് മലയാളകവി തയെ കുറിച്ച് ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം വളർത്തുന്നു.

വായിക്കാൻ കിട്ടിയ പുതിയ രണ്ടു കവിതാസമാഹാരങ്ങളാണ് ഈ വക ചിന്തകൾ ഉണ്ടത്തിയത്. പറവുർ ബി. ലതികാനായരുടെ “കറുക മഴ”യാണ് അവയിലെബാന്. അഖ്യാപിക, ഗവേഷക, ജർണ്ണലിസ്റ്റ് എന്നീ നിലകളിൽ സർക്കാർ ജീവനക്കാരിയായിരുന്ന ഈ കവയിത്രി മുസ്യം മുന്നുനാലു കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമ്മ, സഹോദരി, കുടുംബിനി, അഖ്യാപിക എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം തനിക്ക് നേരിട്ടേണ്ണിവന്നിട്ടുള്ള ചുറ്റുപാടുകൾ തന്റെ കവിമനസ്സിലും ണാക്കിയ പ്രതികരണങ്ങളാണ് അവരുടെ കവിതകൾ എന്നതു.

ഈ സമാഹാരത്തിലെ “തുലാഭാരം” എന്ന കവിത സ്ത്രീ പുരുഷ സമത്വം എന്ന മരീചികയെക്കുറിച്ചുള്ള ശക്തമായ ഒരു രചന യാണ്. സഹയർഷിനിയെ നല്പാതിയായല്ല, തുല്യപാതിയായിപ്പോലും കാണാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത പുരുഷനോട് അവർ പറയുന്നു.

സീതാരാധനാത്തി പരിക്ഷണാശാലയിൽ
പാതിപ്രത്യാതിനിശ്വേർത്തിരിച്ചതും,
രാധയെന്നെന്ന വിളിച്ചുലാളിച്ചൊരാ -
കോലക്കുഴൽ വിളിതാനെയകന്തും,
സാവിത്രിയായ്, ദമയന്തിയായ് സുസ്നേഹ -
ശീല, ശീലാവതിയായ് പ്രകീർത്തിച്ചതും

.....

ഭൂതകാലത്തിന്റെ പൊയ്മുവം മുടികൾ
രാജഭോഗത്തിന്റെ കൈനവപ്പാടുകൾ !

ഇതൊക്കെ പഴയകമയല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ, അല്ല അതിപ്പോഴും തുടരുന്നു എന്നവർ തുടർന്നു പറയുന്നു.

എക്കിലുമെന്നും നിനക്കുംശാഖിക്കുവാൻ
എന്ന മറച്ചു പിടിക്കേണ്ണിവന്നുവോ ?

എന്ന ചോദ്യത്തിനു മുമ്പിൽ പുരുഷൻ ചുളിപ്പോവുകതനെചെയ്യും. എക്കിലും അവർക്ക് ശുഭപ്രതീക്ഷയുണ്ട്, പുതിയ തലമുറയെക്കുറിച്ച്:

പുലരി തെടിപ്പോയ പുതിയ രാപ്പാടികൾ
പുലരിക്കണ്ണത്തും മടങ്ങും കൃതാർത്ഥരായ്

“എവിടെപ്പോകുന്നു” എന്ന കവിതയിൽ

“തനിയെ നടക്കുന്നേൻ, മാനം നോക്കി -

യപാരത കാണ്സേകയലിഞ്ഞും.

വിശാലത കണ്ണുതെതളിഞ്ഞും പാടും

പറവകളുടെ യക്കന്നണ്ണത്തിഞ്ഞും

തനിയെ നടക്കുന്നേൻ.”

എന്നവർ പറയുന്നോൾ ഈത് കവിയുടെ വഴി തന്നെ എന്ന് വായനക്കാർ തിരിച്ചറിയുന്നു.

വിജനമീ സന്ധ്യയിൽ എന്ന കവിത ഒരു പ്രണയസന്ധ്യയെക്കു റിച്ചുള്ള ഓർമ്മക്കുറിപ്പുപോലെ സൃഷ്ടമാണ്.

പുകയുന്ന നെറ്റിയിൽ പനിനീരലിഞ്ഞേ

പരിമുദ്രസ്വപർശനം പോലെ

തഴുകുന്ന കാറിനെ നിൻ പേരുചൊല്ലി ഞാൻ

വെറുതെ വിളിച്ചു പോകുന്നു.

എന്നിങ്ങനെ ആ മധ്യരസമരണകളെ താലോലിക്കുന്ന കവിമനസ്സാണ് വിടെ അനാവുതമാകുന്നത്.

ജ്യാല എന്ന കവിതയിൽ ഒരു വിയോഗവ്യമയുടെ ജ്യാലയാണ്.

കരുതെന്നിലാക്കി കഴുവന്നിലാക്കി

തനിച്ചെന്നായാക്കിത്തിരിച്ചു വസന്തം.

അക്കന്നാങ്ങുനിനോൺഡിരസ്സാനനക്കി

കരം തെല്ലുയർത്തും വിളിക്കും വരും ഞാൻ.

ഈങ്ങനെ എടുത്തുകാണിക്കാവുന്ന വരികൾ ഈ സമാഹാരത്തിലെ 29 കവിതകളിൽ യാരളമുണ്ട്. ലതികാനായരുടെ കവിതകൾ സഹൃദയർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മഹാകവി എം.പി. അസ്ത്രേ അവതാരികയും പ്രശ്രസ്തകവി പി. ഭാസ്കരരാജു ‘ലതികാരാമം’ എന്ന മുഖക്കുറിയും ഡോ: പ്രമീളാമഹേഷിന്റെ പഠനവും ഈ സമാഹാരത്തിന് ആകർഷകതമേറ്റുന്നു.

സുനിഘകുമാരിന്റെ ശ്രീരാഗം എന്ന കവിതാസമാഹാരമാണ് മറ്റാണ്. സുനിഘകുമാർ ആരോധ കവിതാസമാഹാരങ്ങളും രണ്ട് വണികാവും മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് പുസ്തകത്തിൽ തിരികെടുത്തു മനസ്സിലാകുന്നത്. പ്രോഫ: കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻന്റെ ചെറിയൊരു വത്താരിക യോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ട പ്ലേട് ശ്രീരാഗത്തിൽ

15 കവിതകളാണുള്ളത്. വിന്യാസിതനായി കാവ്യദേവതയുടെ മുന്നിൽ കൈകുപ്പിനിൽക്കുന്ന കവിയെപ്പറ്റി ശ്രീ. രാമകൃഷ്ണൻ അവതാരിക യിൽ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ സമാഹാരത്തിലെ മികച്ച കവിതകൾ ഇല്ലോ അനുവാചകൾ മനസ്സിൽ പതിയുന്നചിത്രം ഇതുതന്നെന്നയാണ്.

കവിതയോടോ, കാവ്യദേവതയോടോ ഉള്ള നിവേദനങ്ങളാണ് മികകവിതകളുടെയും ഉള്ളടക്കം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വായനക്കാരന് ഒരാവർത്തനവിരസത അനുഭവപ്പെട്ടും.

നിൻ പ്രിയദർശനം ഞാൻ
നേടിയില്ലിനേവരെ
ദേവിനിൻ പുജക്കിവൻ
അർഹനോ സംശയിപ്പേൻ

എന്ന് ‘അർച്ചനാനുഭൂതി’യില്ലോ

കവിതേ! തവസിഖിയോനിനാ -
ലുഘതില്ലേ മമരാഗഭാവന
തവപുജ യതൊന്നു മാത്രമായ്
വിടരില്ലേ മമ നിത്യഭാവന

എന്ന് ‘സരസ്വതി’യില്ലോ

ഞാനോരുവെറും പദ -
യോജനക്കാരൻ മാത്രം
ദേവിനിൻ ദർശനത്താൽ
വെറുതേ പാടുന്നവൻ

എന്ന് ‘സംഗീതമപി’ എന്ന കവിതയില്ലുമൊക്കെ കവിപാടുന്നോൾ വിന്യാസിതനായ സാഹിതീക്കതനാണെങ്കിൽ “എൻ്റെ കവിത” മുതലായ ചില കവിതകളിൽ കവിതയാകുന്ന കാമുകിയോട് പ്രണയാദ്യർത്ഥമന നടത്തുന്ന കാമുകനായിട്ടാണ് തോന്നുക എന്നുമാത്രം. ചില വർക്ക ഇൽക്ക കവി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ത് എന്ന് വ്യക്തമല്ലോതെയും പോകുന്നു. പരത്തിപ്പറയുന്ന രീതിയും കവിതയുടെ മാറ്റ് കുറയ്ക്കാനേ ഉതകു നുള്ളു.

പ്രിയപ്പെട്ട റാമകൃഷ്ണൻ മാഷിന്

കവനക്കാരുടി മെയ് - ജുലായ് ലക്കം - ജി. പതിപ്പ്, കിട്ടി. സുക്ഷിച്ചു വെക്കുകയും വിണ്ണും വീണ്ണും വായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട പുസ്തകം. ‘ജി യുടെ പദ്ധതി’യിലേയ്ക്കുള്ള വെളിച്ചം വീശല്ലും, ‘കാല’വും, ജി യുടെ ജീവിതവോധവും മൃത്യുവോധവും ഒക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ കുറച്ചുകൂടി വെളിച്ചത്തിൽ വായിക്കാൻ സഹായിച്ചു.

സ്വീകാര്യത്തിന്റെ,

ശ്രീരാമവി നമ്പിയൻ, ബാംഗ്ലൂർ

നല്ലതും ചീതയും

മാന്യ സുഹൃത്തെ,

15-ാം ലക്ഷ്യത്തിൽ തൊന്തരശുതിയ 'പറുപ്പിസയിലെ ഓർമ്മകൾ' എന്ന ലേവന്റത്തെ പ്രീടി 2002 ആഗസ്റ്റ്-സെപ്റ്റംബർ ലക്ഷ്യത്തിൽ 'മുൻകുറി'യിൽ താങ്കൾ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. എന്തേ ലേവന്റത്തിൽ അടങ്കിയ വിവരങ്ങൾ സത്യസാധ്യമാണ്. അതിനെ താങ്കളുടെ അമേരിക്കൻ സ്റ്റേറ്റ്ഹിറ്റുകൾ 'സത്യവിരുദ്ധങ്ങളാ' എന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല. അധികമിക്കമായിരിക്കാം, പക്ഷേ സത്യവിരുദ്ധമല്ല. ഇതിലും ജുഗുപ്പംാവഹമായ പല കാഴ്ചകളും തൊൻ അമേരിക്കയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. 'അധികമിക്കത്'യുടെ പേരിൽ ലേവന്റത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചില്ല എന്നു മാത്രം. അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തിൽ നല്ലവസ്തുക്കളും ചീതവശങ്ങളും ഉണ്ട്. നല്ലവസ്തുക്കൾപോലീയാണ് തൊൻ അധികം എഴുതിട്ടുള്ളത്.

പബ്ലിക് കൗൺസിൽ

വൈദ്യുതനം പി.എസ്. വാരിയരുടെ

കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല

ആതുരസേവനത്തിന്റെ ഒരു നൂറ്റാണ്ട്

ആർഷവും പുരാതനവുമായ ആധ്യാത്മികവൈദ്യത്തെ കാലാനുസ്യത്തിലും അവികരിച്ചതിൽ അവിതീയ പങ്കാണ് വൈദ്യരത്നം പി.എസ്. വാരിയർ വഹിച്ചത്. അദ്ദേഹം 1902-ൽ സ്ഥാപിച്ച കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല ഇന്ന് ലോകപ്രസ്തരാം ആയുർവൈദസ്ഥാപനമാണ്.

ആര്യവൈദ്യശാലയുടെ പ്രധാന പ്രവൃത്തിമണ്ഡലങ്ങൾ

- ആധുനികരിതിയിൽ നടത്തുന്ന രണ്ടു ചികിത്സാക്രമങ്ങൾ കോട്ടക്കലും ധർമ്മാഭിയിലും
- അഞ്ചുറിലേരു ശാസ്ത്രീയാജ്ഞയാജ്ഞൾ നിർമ്മിക്കുന്ന രണ്ടു നിർമ്മാണശാലകൾ - കോട്ടക്കലും കമ്പിക്കോട്ടും
- ആധുനികസന്തോഷാധി വിദ്യാലയം, ഗവേഷണം, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം, ക്ഷേമസ്വന്നത്വാജ്ഞൾ എന്നിവ.
- അർഹരായ രോഗികൾക്കായി ധർമ്മാശുപത്രി
- കമകളിയുടെ ഉന്നമനാർത്ഥം പി.എസ്. വി. നാട്യസംഘം

എങ്ങനെ നേരിട്ടു നടത്തുന്ന ശാഖകൾ

കോഴിക്കോട് * പാലക്കാട് * തിരുത്തി * എറണാകുളം * തിരുവനന്തപുരം * ആലുവ * ചെറന്തം * കൊട്ടയം * കല്ലേരി * കോയമ്പത്തുരം * നൃഗിരിപ്പാരം * കൊൽക്കത്ത * സൈക്കന്ദരാബാദ് * മയ്യുര

ഇന്ത്യയിലെങ്ങൊളിഭേദങ്ങളം ആയിരത്തൊളം

അംഗീകൃത ഏജൻസികൾ

കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടുക : ജനറൽ മാനേജർ

വൈദ്യുതനം പി.എസ്. വാരിയരുടെ
ആര്യവൈദ്യശാല

ESTD 1902

(ക്രി. ചാരീസിൽ (ട്രസ്റ്റ്))
കോട്ടക്കൽ - 676 503 (കേരളം)

Valiyarathnam P. S. Verrier
1889 - 1944

ഫോൺ : (0493) 2742216 ഫാക്സ് : (0493) 2742572, 2742210

Website: www.aryavaidyasala.com

E-mail : kottakal@vsnl.com/kottakal@md3.vsnl.net.in